

Straatsburg, 5.4.2022
COM(2022) 156 final

2022/0104 (COD)

Voorstel voor een

RICHTLIJN VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD

tot wijziging van

**Richtlijn 2010/75/EU van het Europees Parlement en de Raad van 24 november 2010
inzake industriële emissies (geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging)
en Richtlijn 1999/31/EG van de Raad van 26 april 1999 betreffende het storten van
afvalstoffen**

(Voor de EER relevante tekst)

{SEC(2022) 169 final} - {SWD(2022) 110 final} - {SWD(2022) 111 final} -
{SWD(2022) 112 final}

INHOUDSOPGAVE

TOELICHTING.....	3	
1. ACHTERGROND VAN HET VOORSTEL.....	3	
2. RECHTSGRONDSLAG, SUBSIDIARITEIT EN EVENREDIGHEID	9	
3. EVALUATIE, RAADPLEGING VAN BELANGHEBBENDEN EN EFFECTBEOORDELING	10	
4. GEVOLGEN VOOR DE BEGROTING.....	13	
5. OVERIGE ELEMENTEN.....	14	
RICHTLIJN VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD		
tot wijziging van Richtlijn 2010/75/EU van het Europees Parlement en de Raad van 24 november 2010 inzake industriële emissies (geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging) en Richtlijn 1999/31/EG van de Raad betreffende het storten van afvalstoffen		20
FINANCIEEL MEMORANDUM.....	51	
1. KADER VAN HET VOORSTEL/INITIATIEF	51	
1.1. Benaming van het voorstel/initiatief.....	51	
1.2. Betrokken beleidsterrein(en)	51	
1.3. Het voorstel/initiatief betreft:	51	
1.4. Doelstelling(en)	51	
1.4.1. Algemene doelstelling(en).....	51	
1.4.2. Specifieke doelstelling(en)	51	
1.4.3. Verwachte resulta(a)t(en) en gevolg(en)	52	
1.4.4. Prestatie-indicatoren	52	
1.5. Motivering van het voorstel/initiatief	53	
1.5.1. Behoefte(n) waarin op korte of lange termijn moet worden voorzien, met een gedetailleerd tijdschema voor de uitrol van het initiatief	53	
1.5.2. Toegevoegde waarde van de deelname van de Unie	54	
1.5.3. Nuttige ervaring die bij soortgelijke activiteiten in het verleden is opgedaan.....	54	
1.5.4. Verenigbaarheid met het meerjarig financieel kader en eventuele synergie met andere passende instrumenten	55	
1.5.5. Beoordeling van de verschillende beschikbare financieringsopties, waaronder mogelijkheden voorerschikking.....	55	
1.6. Duur en financiële gevolgen van het voorstel/initiatief.....	58	
1.7. Beheersvorm(en).....	58	
2. BEHEERSMAATREGELEN.....	58	
2.1. Regels inzake het toezicht en de verslagen.....	58	

2.2.	Beheers- en controlesyste(e)m(en)	59
2.2.1.	Rechtvaardiging van de voorgestelde beheersvorm(en), uitvoeringsmechanisme(n) voor financiering, betalingsvoorwaarden en controlestrategie	59
2.2.2.	Informatie over de geïdentificeerde risico's en het (de) systeem (systemen) voor interne controle dat is (die zijn) opgezet om die risico's te beperken	59
2.2.3.	Raming en motivering van de kosteneffectiviteit van de controles (verhouding van de controlekosten tot de waarde van de desbetreffende financiële middelen) en evaluatie van het verwachte foutenrisico (bij betaling en bij afsluiting).....	59
2.3.	Maatregelen ter voorkoming van fraude en onregelmatigheden	59
3.	GERAAMDE FINANCIËLE GEVOLGEN VAN HET VOORSTEL/INITIATIEF	59
3.1.	Rubriek(en) van het meerjarig financieel kader en betrokken begrotingsonderde(e)l(en) voor uitgaven	59
3.2.	Geraamde financiële gevolgen van het voorstel inzake kredieten.....	60
3.2.1.	Samenvatting van de geraamde gevolgen voor de beleidskredieten	60
3.2.2.	Geraamde output, gefinancierd met beleidskredieten.....	64
3.2.3.	Geraamde gevolgen voor de middelen van het ECHA.....	66
3.2.3.1.	Geraamde behoefte aan personele middelen voor de Commissie	67
3.2.4.	Verenigbaarheid met het huidige meerjarig financieel kader.....	67
3.2.5.	Bijdragen van derden	68
3.3.	Geraamde gevolgen voor de ontvangsten.....	68

TOELICHTING

1. ACHTERGROND VAN HET VOORSTEL

• **Motivering en doel van het voorstel**

Richtlijn 2010/75/EU inzake industriële emissies (“de richtlijn inzake industriële emissies”)¹ regelt op geïntegreerde wijze, per sector, de milieueffecten van ongeveer 52 000 van Europa’s grootschalige industriële installaties en veehouderijen (“agro-industriële installaties”) met een hoog verontreinigingsrisico. Zij heeft betrekking op alle relevante verontreinigende stoffen die door agro-industriële installaties kunnen worden uitgestoten en die gevolgen hebben voor de menselijke gezondheid en het milieu. Installaties die onder de richtlijn inzake industriële emissies vallen, zijn verantwoordelijk voor ongeveer 20 % van de totale uitstoot van verontreinigende stoffen in de lucht in de EU, ongeveer 20 % van de uitstoot van verontreinigende stoffen in water en ongeveer 40 % van de uitstoot van broeikasgassen (BKG). Tot de activiteiten die door de richtlijn inzake industriële emissies worden gereguleerd, behoren elektriciteitscentrales, raffinaderijen, afvalverwerking en -verbranding, de productie van metalen, cement, glas, chemische stoffen, pulp en papier, levensmiddelen en dranken, en de intensieve varkens- en pluimveehouderij. Een installatie die onder de richtlijn inzake industriële emissies valt, kan verschillende onder de richtlijn vallende activiteiten uitvoeren, bv. cementproductie en afvalmeeverbranding.

In de evaluatie van de richtlijn inzake industriële emissies van 2020² werd geconcludeerd dat zij over het algemeen doeltreffend was in het voorkomen en beheersen van lucht-, water- en bodemverontreiniging door industriële activiteiten, en in het bevorderen van het gebruik van de beste beschikbare technieken (BBT). De richtlijn inzake industriële emissies heeft de uitstoot van verontreinigende stoffen in de lucht en, in mindere mate, in water aanzienlijk verminderd. Zij heeft ook bijgedragen tot een vermindering van de uitstoot in de bodem door installaties die onder de richtlijn vallen. Hoewel de effecten van de richtlijn op efficiënt hulpbronengebruik, de circulaire economie en innovatie moeilijker te beoordelen zijn, lijkt de richtlijn een positieve bijdrage te hebben geleverd, zij het van beperkte omvang. Zij heeft ook een beperkte bijdrage geleverd tot het koolstofarm maken van de economie, binnen de beperkingen die momenteel aan de richtlijn industriële emissies worden gesteld. Andere aspecten, zoals de toegang van het publiek tot informatie en de toegang tot de rechter, zijn verbeterd ten opzichte van de vroegere wetgeving die door de richtlijn inzake industriële emissies werd vervangen.

Uit de evaluatie is echter ook gebleken dat er in het licht van nieuwe uitdagingen verscheidene gebieden zijn die voor verbetering vatbaar zijn. Zo bleek dat de richtlijn weliswaar een degelijk kader biedt, maar niet consequent wordt uitgevoerd in alle lidstaten, met verschillende ambitieniveaus die verhinderen dat de doelstellingen van het instrument volledig worden verwezenlijkt. Deze uitdagingen ondermijnen het vermogen van de richtlijn om de door agro-industriële installaties uitgeoefende druk op het milieu te verminderen en gelijke concurrentievoorwaarden tot stand te brengen die een hoog niveau van bescherming van de menselijke gezondheid en het milieu bieden. Zoals de Europese Rekenkamer heeft

¹ Richtlijn 2010/75/EU van het Europees Parlement en de Raad van 24 november 2010 inzake industriële emissies (geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging) (PB L 334 van 17.12.2010, blz. 17).

² Werkdocument van de diensten van de Commissie over de evaluatie van de richtlijn inzake industriële emissies (SWD(2020) 181 final).

geconcludeerd, zijn deze kwesties ook van invloed op het vermogen van de richtlijn om het beginsel “de vervuiler betaalt” op passende wijze toe te passen.

Om deze uitdagingen het hoofd te bieden en tussen 2025 en 2050 de vereiste ingrijpende industriële transformatie te stimuleren, heeft de Commissie zich er in de Europese Green Deal³ toe verbonden de EU-maatregelen tegen verontreiniging door grote agro-industriële installaties te herzien. Bovendien zet de Unie zich in voor de Agenda 2030 voor duurzame ontwikkeling⁴ en de bijbehorende duurzameontwikkelingsdoelstellingen (SDG's)⁵. Dit voorstel draagt bij tot verschillende van de SDG's.

De algemene doelstelling van dit initiatief is op de meest doeltreffende en efficiënte wijze bij te dragen tot de bescherming van ecosystemen en de menselijke gezondheid tegen de schadelijke effecten van verontreiniging door grote agro-industriële installaties en de veerkracht van de EU-industrie ten aanzien van de gevolgen van de klimaatverandering te verbeteren. De herziening van de richtlijn inzake industriële emissies heeft tot doel een diepgaande agro-industriële transformatie naar nulvervuiling te stimuleren door het gebruik van baanbrekende technologieën, en zo bij te dragen tot de doelstellingen van de Europese Green Deal, namelijk koolstofneutraliteit, verhoogde energie-efficiëntie, een niet-giftig milieu en een circulaire economie. Tegelijkertijd wil zij de totstandbrenging van gelijke concurrentievoorwaarden met een hoog niveau van bescherming van de menselijke gezondheid en het milieu blijven steunen. Voorts zal bij de herziening van de richtlijn inzake industriële emissies worden gestreefd naar modernisering en vereenvoudiging van de huidige wetgeving, bv. door digitalisering en verbetering van de kennis over verontreinigingsbronnen. Het initiatief zal er ook op gericht zijn de inspraak van het publiek in de besluitvorming te verbeteren en de toegang tot informatie en tot de rechter, met inbegrip van doeltreffende verhaalmogelijkheden, te verbeteren.

Meer in het bijzonder zal met de herziening van de richtlijn worden beoogd:

- i. de doeltreffendheid van de richtlijn inzake industriële emissie te verbeteren bij het voorkomen of, indien dit niet mogelijk is, zoveel mogelijk beperken van de uitstoot van verontreinigende stoffen door agro-industriële installaties aan de bron, zoals blijkt uit de aanhoudende of versnelde daling van de emissieniveaus, teneinde schadelijke gevolgen voor de gezondheid en het milieu te voorkomen of te beperken, rekening houdend met de toestand van het milieu in het door deze emissies getroffen gebied;
- ii. ervoor te zorgen dat particulieren en het maatschappelijk middenveld toegang hebben tot informatie, inspraak hebben in de besluitvorming en toegang hebben tot de rechter (met inbegrip van doeltreffende verhaalmogelijkheden) in verband met de vergunningverlening voor en de exploitatie en controle van de gereguleerde installaties, hetgeen zal leiden tot meer actie van het maatschappelijk middenveld;
- iii. de wetgeving te verduidelijken en te vereenvoudigen, de administratieve lasten te verminderen en een samenhangende uitvoering door de lidstaten te bevorderen;
- iv. de invoering van innovatieve technologieën en technieken tijdens de lopende industriële transformatie te bevorderen door de BBT-referentiedocumenten (BREF's)

³ Mededeling van de Commissie aan het Europees Parlement, de Europese Raad, de Raad, het Europees Economisch en Sociaal Comité en het Comité van de Regio's, De Europese Green Deal (COM(2019) 640 final).

⁴ https://www.un.org/ga/search/view_doc.asp?symbol=A/RES/70/1&Lang=E

⁵ <https://sdgs.un.org/goals>

- onverwijld te herzien wanneer blijkt dat er beter presterende innovatieve technieken beschikbaar worden, en ervoor te zorgen dat vergunningen de koplopers ondersteunen;
- v. de transitie naar het gebruik van veiliger en minder giftige chemische stoffen, een efficiënter gebruik van hulpbronnen (energie, water en afvalpreventie) en meer circulariteit te ondersteunen;
 - vi. het koolstofarm maken van de economie te ondersteunen door synergieën te bevorderen in het gebruik van en investeringen in technieken die verontreiniging en koolstofemissies voorkomen of verminderen, zoals blijkt uit een koppeling van de trends in emissie-intensiteiten;
 - vii. de schadelijke gevolgen voor de gezondheid en het milieu van agro-industriële activiteiten die momenteel niet door de richtlijn inzake industriële emissies worden gereguleerd aan te pakken, zoals blijkt uit de dalende trends van de emissie-intensiteit.

De Raad⁶ en het Europees Parlement^{7,8,9} waren ingenomen met de herziening van de richtlijn inzake industriële emissies en spraken de verwachting uit dat deze herziening de uitstoot van verontreinigende stoffen in de lucht door industriële en landbouwactiviteiten zal aanpakken en zal bijdragen tot de circulaire economie, onder meer door hergebruik van water in de industrie te bevorderen^{10,11}. Het Europees burgerpanel over klimaatverandering en milieu heeft in dit verband duidelijke aanbevelingen vastgesteld in het kader van de Conferentie over de toekomst van Europa¹². In dat verband hebben de Europese burgers zich er duidelijk voor uitgesproken dat de EU de verontreiniging van water, bodem en lucht aanpakt en de methaanemissies terugdringt, waarbij zij de verantwoordelijkheid van de vervuilers benadrukken.

De groep op hoog niveau voor energie-intensieve industrieën, waarin diverse belanghebbenden vertegenwoordigd zijn en die de Commissie sinds 2015 adviseert over beleid dat relevant is voor energie-intensieve industrieën, heeft een masterplan¹³ opgesteld met aanbevelingen om het beleidskader op te bouwen dat nodig is om deze transitie in goede banen te leiden en tegelijkertijd de industrie concurrerend te houden. Zij beval aan “*het vergunningsproces van de richtlijn inzake industriële emissies aan te passen om tijdens de transitie maatregelen ter vermindering van broeikasgasemissies in energie-intensieve installaties te ondersteunen*”.

⁶ Conclusies van de Raad van 5 maart 2020 (6650-2020).

⁷ Resolutie van het Europees Parlement van 25 maart 2021 over de tenuitvoerlegging van de luchtkwaliteitsrichtlijnen: Richtlijn 2004/107/EG en Richtlijn 2008/50/EG (2020/2091(INI)).

⁸ Resolutie van het Europees Parlement van 15 januari 2020 over de Europese Green Deal (2019/2956(RSP)).

⁹ Resolutie van het Europees Parlement van 25 november 2020 over een nieuwe industriestrategie voor Europa (2020/2076(INI)).

¹⁰ Conclusies van de Raad van 3 juni 2021 (9419/21).

¹¹ Mededeling van de Commissie, Een nieuw actieplan voor een circulaire economie – Voor een schoner en concurrerender Europa (COM(2020) 98 final).

¹² <https://futureu.europa.eu/pages/about>

¹³ Zie *Masterplan for a competitive transformation of EU energy-intensive industries enabling a climate-neutral, circular economy by 2050* (Masterplan voor een concurrerende transformatie van de energie-intensieve industrieën van de EU, waarmee tegen 2050 een klimaatneutrale, circulaire economie tot stand kan worden gebracht), beschikbaar op: <https://op.europa.eu/en/publication-detail/-/publication/be308ba7-14da-11ea-8c1f-01aa75ed71a1/language-en>

- **Verenigbaarheid met bestaande bepalingen op het beleidsterrein**

De Europese Green Deal is Europa's groeistrategie om tegen 2050 een klimaatneutrale, schone en circulaire economie tot stand te brengen, waarbij het beheer van hulpbronnen en de energie-efficiëntie worden geoptimaliseerd en verontreiniging tot een minimum wordt beperkt, en tegelijk wordt erkend dat er behoefte is aan een ingrijpend transformerend beleid dat strookt met het beginsel "energie-efficiëntie eerst". De EU-strategie voor duurzame chemische stoffen¹⁴ van oktober 2020 en het in mei 2021 aangenomen actieplan om de verontreiniging tot nul terug te dringen¹⁵ gaan specifiek in op de verontreinigingsaspecten van de Europese Green Deal. Tegelijkertijd wordt in de nieuwe industriële strategie voor Europa¹⁶ de nadruk gelegd op de behoefte aan onderzoek, innovatie en investeringen in nieuwe technologieën om het industriële concurrentievermogen van Europa te versterken en de transitie van de industrie naar een echt duurzame, groenere, efficiëntere en meer digitale economie te vergemakkelijken. In de bijgewerkte versie van deze strategie van mei 2021¹⁷ wordt de potentiële rol van transformatieve technologieën verder benadrukt.

Andere bijzonder relevante beleidsmaatregelen zijn het "Fit for 55"-pakket¹⁸, de methaanstrategie¹⁹ en de methaanreductieverbintenis van Glasgow, de strategie inzake klimaataanpassing²⁰, de biodiversiteitsstrategie²¹, de "van boer tot bord"-strategie²², de bodemstrategie²³ en het initiatief inzake duurzame producten²⁴.

¹⁴ Mededeling van de Commissie aan het Europees Parlement, de Raad, het Europees Economisch en Sociaal Comité en het Comité van de Regio's, Strategie voor duurzame chemische stoffen – Op weg naar een gifvrij milieu (COM(2020) 667 final).

¹⁵ Mededeling van de Commissie aan het Europees Parlement, de Raad, het Europees Economisch en Sociaal Comité en het Comité van de Regio's, Route naar een gezonde planeet voor iedereen – EU-actieplan: Verontreiniging van lucht, water en bodem naar nul (COM(2021) 400 final).

¹⁶ Mededeling van de Commissie aan het Europees Parlement, de Europese Raad, de Raad, het Europees Economisch en Sociaal Comité en het Comité van de Regio's, Een nieuwe industriestrategie voor Europa (COM(2020) 102 final).

¹⁷ Mededeling van de Commissie aan het Europees Parlement, de Raad, het Europees Economisch en Sociaal Comité en het Comité van de Regio's, Actualisering van de nieuwe industriestrategie van 2020: een sterkere eengemaakte markt tot stand brengen voor het herstel van Europa (COM (2021) 350 final).

¹⁸ Mededeling van de Commissie aan het Europees Parlement, de Raad, het Europees Economisch en Sociaal Comité en het Comité van de Regio's, "Fit for 55": het EU-klimaatstreefdoel voor 2030 bereiken op weg naar klimaatneutraliteit (COM(2021) 550 final).

¹⁹ Mededeling van de Commissie aan het Europees Parlement, de Raad, het Europees Economisch en Sociaal Comité en het Comité van de Regio's over een EU-strategie om methaanemissies terug te dringen (COM/2020/663 final).

²⁰ Mededeling van de Commissie aan het Europees Parlement, de Raad, het Europees Economisch en Sociaal Comité en het Comité van de Regio's, Een klimaatveerkrachtig Europa tot stand brengen – De nieuwe EU-strategie voor aanpassing aan de klimaatverandering (COM(2021) 82 final).

²¹ Mededeling van de Commissie aan het Europees Parlement, de Raad, het Europees Economisch en Sociaal Comité en het Comité van de Regio's, EU-biodiversiteitsstrategie voor 2030 – De natuur terug in ons leven brengen (COM(2020) 380 final).

²² Mededeling van de Commissie aan het Europees Parlement, de Raad, het Europees Economisch en Sociaal Comité en het Comité van de Regio's, Een "van boer tot bord"-strategie voor een eerlijk, gezond en milieuvriendelijk voedselsysteem (COM(2020) 381 final).

²³ Mededeling van de Commissie aan het Europees Parlement, de Raad, het Europees Economisch en Sociaal Comité en het Comité van de Regio's, EU-biodiversiteitsstrategie voor 2030 – Profiteren van de voordelen van een gezonde bodem voor mens, voedsel, natuur en klimaat (COM(2021) 699 final).

²⁴ COM(2022) 142.

In de Europese Green Deal verbindt de Commissie zich ertoe de EU-maatregelen ter bestrijding van verontreiniging door grote industriële installaties te herzien. Daartoe wordt met name gekeken naar het toepassingsgebied van de wetgeving en naar de manier waarop de EU-wetgeving op dit gebied volledig in overeenstemming kan worden gebracht met de ambitie om de verontreiniging tot nul terug te brengen, en met het beleid inzake klimaat, energie en circulaire economie, rekening houdend met de voordelen voor zowel de volksgezondheid als de biodiversiteit. De richtlijn inzake industriële emissies en Verordening (EG) nr. 166/2006 betreffende het Europees register inzake de uitstoot en overbrenging van verontreinigende stoffen (“de E-PRTR-verordening”)²⁵ zijn elkaar aanvullende instrumenten ter regulering van de milieueffecten van de industrie. De richtlijn inzake industriële emissies beoogt een geleidelijke vermindering van de verontreiniging door de grootste agro-industriële installaties van de EU²⁶, terwijl tegelijkertijd gelijke concurrentievoorwaarden worden gehandhaafd. De E-PRTR-verordening vergemakkelijkt de monitoring van de inspanningen ter vermindering van de verontreiniging door verbetering van de voor het publiek beschikbare informatie over de werkelijke prestaties van de installaties.

Deze wetgeving houdt verband met vele andere beleidsterreinen, aangezien wordt getracht de druk die agro-industriële installaties op het milieu uitoefenen, op een holistische manier aan te pakken.

De richtlijn inzake industriële emissies heeft een belangrijke rol gespeeld bij de vermindering van de uitstoot van verontreinigende stoffen door de industrie, met name in de lucht, maar heeft een beperktere bijdrage geleverd tot de circulaire economie (efficiënt gebruik van hulpbronnen) en de vermindering van de uitstoot van verontreinigende stoffen in water.

Water is een van de drie hoofdpijlers van het actieplan “Verontreiniging naar nul”, dat tot doel heeft tegen 2050 een gifvrije samenleving tot stand te brengen, waarbij de verontreiniging wordt teruggebracht tot nul, of tot niveaus die niet langer schadelijk zijn voor de natuur en de mens. Dit betekent dat niet alleen stroomafwaarts actie moet worden ondernomen, zoals op het niveau van waterzuiveringsinstallaties, maar ook stroomopwaarts, waar stoffen worden geproduceerd en gebruikt. Dit voorstel tot herziening van de richtlijn inzake industriële emissies strookt met de EU-waterwetgeving, met name Richtlijn 2000/60/EG (de kaderrichtlijn water²⁷) en de twee verwante richtlijnen, Richtlijn 2006/118/EG (betreffende grondwater²⁸) en Richtlijn 2008/105/EG, als gewijzigd bij Richtlijn 2013/39/EG, inzake milieukwaliteitsnormen op het gebied van het waterbeleid²⁹.

²⁵ Verordening (EG) nr. 166/2006 van het Europees Parlement en de Raad van 18 januari 2006 betreffende de instelling van een Europees register inzake de uitstoot en overbrenging van verontreinigende stoffen en tot wijziging van de Richtlijnen 91/689/EEG en 96/61/EG van de Raad (PB L 33 van 4.2.2006, blz. 1).

²⁶ De uitdrukking “agro-industriële installaties” wordt gebruikt om alle soorten activiteiten te omvatten die door de richtlijn inzake industriële emissies kunnen worden gereguleerd, waaronder met name energie-intensieve industrieën en de veehouderij.

²⁷ Richtlijn 2000/60/EG van het Europees Parlement en de Raad van 23 oktober 2000 tot vaststelling van een kader voor communautaire maatregelen betreffende het waterbeleid (PB L 327 van 22.12.2000, blz. 1).

²⁸ Richtlijn 2006/118/EG van het Europees Parlement en de Raad van 12 december 2006 betreffende de bescherming van het grondwater tegen verontreiniging en achteruitgang van de toestand (PB L 372 van 27.12.2006, blz. 19).

²⁹ Richtlijn 2008/105/EG van het Europees Parlement en de Raad van 16 december 2008 inzake milieukwaliteitsnormen op het gebied van het waterbeleid tot wijziging en vervolgens intrekking van de

De EU-waterwetgeving verplicht de lidstaten de achteruitgang van de toestand van alle waterlichamen te voorkomen en voor alle waterlichamen een goede toestand te bereiken, door middel van een systeem van geïntegreerd waterbeheer per stroomgebied. Via zesjaarlijkse beheerscycli worden de ecologische en chemische toestand (oppervlaktewateren) en de kwantitatieve toestand en de toestand van chemische stoffen (grondwater) beoordeeld en worden maatregelen gepland om alle vormen van druk op de waterlichamen aan te pakken, onder meer door de landbouw, de industrie, de huishoudens en andere economische activiteiten (waaronder scheepvaart, bescherming tegen overstromingen en waterkracht). In het licht van het actieplan “Verontreiniging naar nul” heeft de Commissie aangekondigd dat zij in 2022 een voorstel zal formuleren om de regels inzake oppervlakte- en grondwaterverontreinigende stoffen verder aan te scherpen, als onderdeel van een wetgevingsvoorstel inzake “geïntegreerd waterbeheer”.

Het voorstel voor een richtlijn inzake industriële emissies vult deze initiatieven aan door onder meer het toepassingsgebied van de richtlijn uit te breiden, de ontwikkeling van nieuwe technologieën ter vermindering van emissies aan te moedigen, de hulpbronnen- en energie-efficiëntie te verbeteren, hergebruik van water te bevorderen, te zorgen voor beter gecontroleerde en meer geïntegreerde vergunningsvoorschriften en een verplicht milieubeheersysteem in te voeren. Het voorstel zal de geïntegreerde aanpak versterken door de voorschriften voor de samenwerking tussen de betrokken bevoegde autoriteiten te verduidelijken. Deze samenwerking omvat de herziening en bijstelling van vergunningen, afhankelijk van de toestand van het ontvangende milieu, en/of de planning van maatregelen om te voldoen aan milieukwaliteitsnormen, doelstellingen, plannen en programma's in het kader van de waterwetgeving. Er zal ook meer samenhang worden gecreëerd door de regels te verduidelijken die van toepassing zijn op de indirecte lozing van verontreinigende stoffen in het water via stedelijke waterzuiveringsinstallaties. Door innovatie te bevorderen kunnen persistente chemische stoffen en stoffen die recentelijk als zorgwekkend zijn aangemerkt, zoals per- en polyfluoralkylstoffen (PFAS), microplastics en farmaceutische stoffen, worden aangepakt. Dit is in overeenstemming met de strategie voor duurzame chemische stoffen, de mededeling van de Europese Commissie over een strategische aanpak van geneesmiddelen in het milieu³⁰ en de mededeling over een farmaceutische strategie³¹.

Bij het proces van “informatie-uitwisseling” in het kader van de richtlijn inzake industriële emissies voor de opstelling en evaluatie van referentiedocumenten over de beste beschikbare technieken (BREF's) moet rekening worden gehouden met de aanwijzing van stoffen die aanleiding geven tot bezorgdheid in het kader van de EU-waterwetgeving. Het betreft met name “controlelijsten” van stoffen voor grond- en oppervlaktewater, en van stoffen waarvan op EU-niveau is vastgesteld dat zij mogelijk een aanzienlijk risico vormen voor of via het aquatische milieu.

Richtlijnen 82/176/EEG, 83/513/EEG, 84/156/EEG, 84/491/EEG en 86/280/EEG van de Raad, en tot wijziging van Richtlijn 2000/60/EG (PB L 348 van 24.12.2008, blz. 84).

³⁰ Mededeling van de Commissie aan het Europees Parlement, de Raad, het Europees Economisch en Sociaal Comité en het Comité van de Regio's, De strategische aanpak van de Europese Unie van geneesmiddelen in het milieu (COM(2019) 128 final).

³¹ Mededeling van de Commissie aan het Europees Parlement, de Raad, het Europees Economisch en Sociaal Comité en het Comité van de Regio's, Farmaceutische strategie voor Europa (COM(2020) 761 final).

De informatie-uitwisseling in het kader van de richtlijn inzake industriële emissies zal ook ten goede komen aan de ontwikkeling van maatregelen voor waterefficiëntie en de overweging van waterhergebruik door agro-industriële installaties, overeenkomstig het actieplan voor de circulaire economie³², dat zich ertoe verbindt waterhergebruik in de industrie te bevorderen. Verordening (EU) 2020/741 inzake minimumeisen voor hergebruik van water³³, die in mei 2020 is vastgesteld, is van toepassing op hergebruik van water voor landbouwirrigatie, maar wijst ook op het grote potentieel voor recycling en hergebruik van behandeld afvalwater voor industriële doeleinden, als onderdeel van geïntegreerd waterbeheer en de circulaire economie.

Door bepaalde activiteiten aan de bron te reglementeren, ondersteunt de richtlijn inzake industriële emissies de lidstaten bij het nakomen van hun verplichtingen uit hoofde van andere EU-wetgeving waarin milieukwaliteitsnormen zijn vastgesteld, zoals de richtlijn inzake de luchtkwaliteit³⁴. Zij ondersteunt de lidstaten ook bij het bereiken van hun doelstellingen in het kader van EU-wetgeving waarin nationale streefcijfers zijn vastgesteld, zoals de richtlijn inzake nationale emissiereductieverplichtingen³⁵, de verordening inzake de verdeling van de inspanningen³⁶ en de richtlijn inzake energie-efficiëntie³⁷.

De met de richtlijn inzake industriële emissies samenhangende BBT-emissieniveaus zijn gebruikt om de “geen ernstige afbreuk doen”-criteria voor de gedelegeerde taxonomieverordening klimaat te definiëren³⁸. De voorgestelde maatregelen tot herziening van de richtlijn inzake industriële emissies zullen de EU-taxonomie inzake duurzame investeringen in de loop van de tijd verder ondersteunen door aanvullende en bijgewerkte criteria vast te stellen. Deze criteria zullen worden vastgesteld met het oog op het leveren van een wezenlijke bijdrage tot het voorkomen en beheersen van verontreiniging, met als bijkomend doel het Platform voor duurzame financiering te helpen bepalen welke activiteiten als duurzaam kunnen worden aangemerkt.

³² Mededeling van de Commissie aan het Europees Parlement, de Raad, het Europees Economisch en Sociaal Comité en het Comité van de Regio's, Een nieuw actieplan voor een circulaire economie – Voor een schoner en concurrerender Europa (COM(2020) 98 final).

³³ Verordening (EU) 2020/741 van het Europees Parlement en de Raad van 25 mei 2020 inzake minimumeisen voor hergebruik van water (PB L 177 van 5.6.2020, blz. 32).

³⁴ Richtlijn 2008/50/EG van het Europees Parlement en de Raad van 21 mei 2008 betreffende de luchtkwaliteit en schonere lucht voor Europa (PB L 152 van 11.6.2008, blz. 1).

³⁵ Richtlijn (EU) 2016/2284 van het Europees Parlement en de Raad van 14 december 2016 betreffende de vermindering van de nationale emissies van bepaalde luchtverontreinigende stoffen, tot wijziging van Richtlijn 2003/35/EG en tot intrekking van Richtlijn 2001/81/EG (PB L 344 van 17.12.2016, blz. 1).

³⁶ Verordening (EU) 2018/842 van het Europees Parlement en de Raad van 30 mei 2018 betreffende bindende jaarlijkse broeikasgasemissiereducties door de lidstaten van 2021 tot en met 2030 teneinde bij te dragen aan klimaatmaatregelen om aan de toezeggingen uit hoofde van de Overeenkomst van Parijs te voldoen, en tot wijziging van Verordening (EU) nr. 525/2013 (PB L 156 van 19.6.2018, blz. 26).

³⁷ Richtlijn 2012/27/EU van het Europees Parlement en de Raad van 25 oktober 2012 betreffende energie-efficiëntie, tot wijziging van Richtlijnen 2009/125/EG en 2010/30/EU en houdende intrekking van de Richtlijnen 2004/8/EG en 2006/32/EG (PB L 315 van 14.11.2012, blz. 1).

³⁸ Gedelegeerde Verordening van de Commissie tot aanvulling van Verordening (EU) 2020/852 van het Europees Parlement en de Raad door technische screeningcriteria vast te stellen om de voorwaarden te bepalen waaronder een specifieke economische activiteit kan worden aangemerkt als substantieel bijdragend aan de mitigatie van klimaatverandering of de adaptatie aan klimaatverandering, en om uit te maken of die economische activiteit niet ernstig afbreuk doet aan een van de andere milieudoelstellingen (C/2021/2800 final).

Ten slotte helpt de richtlijn inzake industriële emissies de algemene milieuprestaties te verbeteren door bij te dragen tot de verwezenlijking van de doelstellingen van andere sectorale EU-wetgeving, onder meer met betrekking tot REACH, afvalstoffen en natuurbescherming.

- **Verenigbaarheid met andere beleidsterreinen van de Unie**

Het achtste milieuactieprogramma³⁹ is toegespitst op zes onderling samenhangende prioritaire doelstellingen. Hiertoe behoren:

- artikel 2, punt d) – streven naar het terugbrengen van verontreiniging tot nul, ook met betrekking tot schadelijke chemische stoffen, om te komen tot een gifvrij milieu, inclusief lucht, water en bodem. Het is er ook op gericht de licht- en geluidshinder te verminderen en de gezondheid en het welzijn van mensen, dieren en ecosystemen te beschermen tegen milieugerelateerde risico's en negatieve gevolgen;
- artikel 2, punt f) – bevordering van milieuduurzaamheid en vermindering van milieu- en klimaatdruk van de grootste productie- en consumptiebronnen in de EU. Dit geldt met name voor de sectoren energie, industrie, gebouwen en infrastructuur, mobiliteit, toerisme, internationale handel en het voedselsysteem.

Het voorstel voor de richtlijn inzake industriële emissies zal bijdragen tot de verwezenlijking van deze doelstellingen.

De nieuwe geopolitieke realiteit en de realiteit van de energiemarkt nopen de Unie ertoe de transitie naar schone energie drastisch te versnellen en Europa op energiegebied onafhankelijker te maken van onbetrouwbare leveranciers en volatiele fossiele brandstoffen. Als onderdeel van de reactie van de EU op de oorlog tussen Rusland en Oekraïne van 2022 heeft het REPowerEU-initiatief⁴⁰ tot doel de veerkracht van het energiesysteem in de hele EU te vergroten door een diversificatie van de gasvoorziening en een vermindering van het gebruik van fossiele brandstoffen, door energie-efficiëntie te stimuleren, het gebruik van hernieuwbare energiebronnen en elektrificatie op te voeren en knelpunten in de infrastructuur aan te pakken. De herziening van de richtlijn draagt bij tot de veerkracht van het EU-brede energiesysteem door de energie-efficiëntie van industriële processen in de Unie te verbeteren.

Dit voorstel voor een richtlijn is een proef die aansluit bij het “one-in, one-out”-beginsel van de Commissie om de administratieve lasten te verminderen. Het ondersteunende effectbeoordelingsverslag bevat gedetailleerde informatie over de verwachte administratieve lasten van het voorstel. In het deel van deze toelichting over de resultaatgerichtheid en vereenvoudiging van de regelgeving worden de maatregelen geschetst die zijn voorgesteld om de administratieve lasten van het voorstel te beperken.

³⁹ Voorstel voor een besluit van het Europees Parlement en de Raad betreffende een algemeen milieuactieprogramma voor de Europese Unie voor de periode tot en met 2030 (COM(2020) 652 final).

⁴⁰ Mededeling van de Commissie aan het Europees Parlement, de Europese Raad, de Raad, het Europees Economisch en Sociaal Comité en het Comité van de Regio's, REPowerEU: een gemeenschappelijk Europees optreden voor betaalbare, veiligere en duurzamere energie (COM(2022) 108 final).

2. RECHTSGRONDSLAG, SUBSIDIARITEIT EN EVENREDIGHEID

• Rechtsgrondslag

De rechtsgrondslag van dit voorstel is artikel 192 VWEU. Overeenkomstig artikel 191 en artikel 192, lid 1, VWEU dient de EU bij te dragen tot het nastreven van de volgende doelstellingen: behoud, bescherming en verbetering van de kwaliteit van het milieu; bevordering op internationaal vlak van maatregelen om het hoofd te bieden aan regionale of mondiale milieuproblemen, en de bestrijding van klimaatverandering.

• Subsidiariteit (bij niet-exclusieve bevoegdheid)

De doelstellingen van deze richtlijn, namelijk het garanderen van een hoog niveau van milieubescherming en het verbeteren van de milieukwaliteit in de gehele Unie, kunnen niet voldoende door de lidstaten worden verwezenlijkt. Gezien het grensoverschrijdende karakter van verontreiniging door industriële activiteiten kunnen deze doelstellingen beter op EU-niveau worden verwezenlijkt, waardoor het gerechtvaardigd is dat de EU maatregelen vaststelt overeenkomstig het in artikel 5 van het Verdrag betreffende de Europese Unie neergelegde subsidiariteitsbeginsel.

Verontreiniging door agro-industriële installaties verspreidt zich over de nationale grenzen en de bestrijding van verontreiniging kan niet voldoende door één lidstaat alleen worden verwezenlijkt. Bovendien is de werking van de industriële installaties nauw verbonden met de werking van de eengemaakte markt. Zonder een voor de gehele EU geldende aanpak voor het vaststellen van milieuprestatienormen zouden dezelfde industrieën in elke lidstaat met andere voorschriften inzake verontreinigingsbeheersing worden geconfronteerd, met het risico dat ongelijke concurrentievoorwaarden worden geschapen, de eengemaakte markt wordt versnipperd en de inspanningen van de EU om de in het Verdrag vastgelegde doelstelling van het bereiken van een hoog niveau van bescherming van het milieu en de menselijke gezondheid na te streven, worden belemmerd.

• Evenredigheid

De opzet van de richtlijn inzake industriële emissies garandeert evenredige resultaten door i) BBT's te definiëren als de meest milieu-efficiënte en economisch haalbare reeks beproefde technieken die in een sector worden gebruikt, en ii) afwijkingen in individuele gevallen toe te staan indien de toepassing van de BBT-eisen voor de hele EU zou leiden tot kosten die onevenredig hoger zouden zijn dan de verwachte milieu-/gezondheidsvoordelen.

In de ondersteunende effectbeoordeling worden de gevolgen van alle voorgestelde herzieningen van de richtlijn inzake industriële emissies beoordeeld. Er is zowel een kwalitatieve als een kwantitatieve beoordeling uitgevoerd waaruit blijkt dat de voorstellen evenredig zijn, d.w.z. dat de maatschappelijke baten aanzienlijk hoger zijn dan de gemaakte kosten.

Als maatregelen met de grootste impact werden aangemerkt de uitbreiding van het toepassingsgebied tot rundveehouderijen en een groter aantal varkens- en pluimveehouderijen. De in geld uitgedrukte gezondheids- en milieuvoordelen van verminderde methaan- en ammoniakemissies worden geraamd op meer dan 5,5 miljard EUR per jaar, terwijl de nalevingskosten 265 miljoen EUR bedragen en de administratieve kosten (voor overheden en exploitanten) 223 miljoen EUR, wat resulteert in een zeer gunstige kosten-batenfactor van 11.

- **Keuze van het instrument**

De doelstellingen van het voorstel kunnen het best worden nagestreefd door middel van een richtlijn. Dit is het meest geschikte rechtsinstrument om wijzigingen aan te brengen in de bestaande richtlijn inzake industriële emissies (Richtlijn 2010/75/EU).

Een richtlijn legt de lidstaten de verplichting op om de doelstellingen ervan te bereiken en de maatregelen in hun interne materiële en formele rechtsstelsels op te nemen. Deze aanpak geeft de lidstaten meer vrijheid bij de uitvoering van een EU-maatregel dan een verordening, aangezien de lidstaten kunnen kiezen welke middelen het meest geschikt zijn om de maatregelen in de richtlijn uit te voeren. Daardoor kunnen de lidstaten waarborgen dat de gewijzigde regels bij de uitvoering van de EU-richtlijn inzake industriële emissies worden verankerd in hun materiële en formele rechtskader, met name wat regels voor het verlenen van vergunningen voor installaties, handhavingsmaatregelen en sancties betreft.

3. EVALUATIE, RAADPLEGING VAN BELANGHEBBENDEN EN EFFECTBEOORDELING

- **Evaluatie van bestaande wetgeving en controle van de resultaatgerichtheid ervan**

Uit de in 2020 uitgevoerde evaluatie van de richtlijn inzake industriële emissies⁴¹ is gebleken dat deze effectief is geweest in het verminderen van de milieueffecten en concurrentievervalsingen in de EU. Het samenwerkingsproces voor het opstellen van BREF's en het vaststellen van BBT's, ook bekend als het "Sevilla-proces", heeft goed gefunctioneerd en wordt erkend als een model van op samenwerking gebaseerde governance.

De richtlijn inzake industriële emissies heeft de uitstoot van verontreinigende stoffen in de lucht en, in mindere mate, in water aanzienlijk verminderd. Zij heeft ook bijgedragen tot een vermindering van de uitstoot in de bodem door installaties die onder de richtlijn vallen. De effecten ervan op efficiënt gebruik van hulpbronnen, de circulaire economie en innovatie zijn moeilijker te beoordelen; zij lijkt daar een positieve bijdrage van beperkte omvang te hebben geleverd. Andere aspecten, zoals de toegang van het publiek tot informatie en de toegang tot de rechter, zijn enigszins verbeterd.

De richtlijn inzake industriële emissies werd beoordeeld als grotendeels efficiënt. De voordelen van BBT-conclusies wegen aanzienlijk op tegen de kosten. Er zijn geen onevenredige of onnodige administratieve kosten vastgesteld. De gevolgen voor het concurrentievermogen van de EU zijn gemengd; er is geen bewijs dat aantoonbaar dat deze significant zijn.

Alle groepen belanghebbenden gaven aan de richtlijn inzake industriële emissies relevant te vinden. Zij kan inspelen op milieukwesties in opkomst, ondanks de lengte van het BREF-proces. Hoewel de richtlijn inzake industriële emissies niet veel heeft bijgedragen tot het koolstofarm maken van de economie, lopen de meningen uiteen over de vraag of zij daarvoor relevant is.

De richtlijn inzake industriële emissies werd beoordeeld als coherent, zowel intern als met ander EU-beleid, maar er is ruimte om daar een grotere bijdrage aan te leveren. Sommige interpretatieproblemen moeten worden verduidelijkt.

⁴¹ Zie voetnoot 2.

De richtlijn inzake industriële emissies werd geacht een aanzienlijke EU-meerwaarde op te leveren. Zij zorgt voor meer samenhangende voorschriften ter vermindering van de industriële verontreiniging, onder meer door monitoring en handhaving, waardoor verstoringen van de eengemaakte markt worden verminderd. Het uitblijven van EU-maatregelen zou hebben geleid tot minder strenge normen en minder voordelen voor gezondheid en milieu. Het BREF-proces kan niet door de afzonderlijke lidstaten worden gereproduceerd en wordt in toenemende mate ook door niet-EU-landen gevolgd. De gedecentraliseerde aanpak van de richtlijn inzake industriële emissies strookt met het subsidiariteits- en het evenredigheidsbeginsel.

De evaluatie heeft een aantal gebieden aan het licht gebracht waarop de prestaties van de richtlijn inzake industriële emissies niet zo bevredigend lijken als gewenst met betrekking tot het terugdringen van de uitstoot van verontreinigende stoffen, met name in water, het bijdragen tot de vermindering van de uitstoot van broeikasgassen, het bevorderen van gifvrije productie, en het verbeteren van de efficiëntie en het hergebruik van hulpbronnen. Deze gebieden staan centraal bij de herziening van de richtlijn inzake industriële emissies die in de mededeling betreffende de Europese Green Deal is aangekondigd.

- **Raadpleging van belanghebbenden**

Over de effectbeoordeling bij de gecombineerde herziening van de richtlijn inzake industriële emissies en de E-PRTR-verordening is een grondig raadplegingsproces gehouden. Dit omvatte een reeks verschillende raadplegingsactiviteiten die erop gericht waren de standpunten van alle relevante belanghebbenden te verzamelen en ervoor te zorgen dat de standpunten van de verschillende organisaties en soorten belanghebbenden in aanmerking werden genomen.

In de eerste plaats werd via het interactieve portaal “Geef uw mening” van de Commissie een eerste feedback gegeven over de gepubliceerde eerste effectbeoordeling (154 reacties; raadplegingsperiode 24 maart 2020 tot en met 21 april 2020). Dit werd gevolgd door een gezamenlijke openbare raadpleging over de richtlijn inzake industriële emissies en de E-PRTR-verordening (online vragenlijst via het interactieve portaal “Geef uw mening” van de Commissie; 336 reacties tussen 20 december 2020 en 23 maart 2021). De vragenlijst omvatte 24 vragen, waarvan er vier specifiek betrekking hadden op de E-PRTR-verordening.

Vervolgens is van 8 februari tot 9 april 2021 een gerichte enquête voor belanghebbenden gehouden. Deze bestond uit een meer gedetailleerde online vragenlijst (235 reacties) om de empirische onderbouwing verder te verbeteren door meer gespecialiseerde feedback te verzamelen van specifieke groepen belanghebbenden over zes probleemgebieden, gegroepeerd volgens de opties die in de effectbeoordeling zijn overwogen.

Deze probleemgebieden waren de volgende: i) het milieu is vervuild; ii) er is een klimaatcrisis gaande; iii) natuurlijke hulpbronnen worden uitgeput; iv) de meest geavanceerde technieken kunnen geen bevredigend antwoord bieden op de probleemgebieden i) tot en met iii); v) particulieren hebben beperkte mogelijkheden om informatie in te winnen over, en actie te ondernemen met betrekking tot, de door agro-industriële installaties veroorzaakte effecten; en vi) buitensporige lasten kunnen de doelmatigheid van het beleidsinstrument aantasten.

De via deze vragenlijsten ontvangen feedback werd tevens aangevuld met een raadpleging van focusgroepen, in de periode juni-augustus 2021, om de belanghebbenden te betrekken bij diepere discussies over belangrijke thema's. De belanghebbenden werden geselecteerd op basis van hun sectorale vertegenwoordiging en om te zorgen voor een goede geografische spreiding van belanghebbenden en evenwichtige afvaardiging vanuit milieu-ngo's,

vertegenwoordigers van het bedrijfsleven en ministeries en bevoegde autoriteiten van de lidstaten, teneinde evenwichtige besprekingen mogelijk te maken.

Tot slot zijn er voor belanghebbenden op 15 december 2020 en 7-8 juli 2021 twee workshops op afstand gehouden.

Het maatschappelijk middenveld en de milieu-ngo's achtten alle bovengenoemde probleemgebieden van groot belang, in het bijzonder met betrekking tot:

- het feit dat de milieueffecten en het koolstofarm maken van de economie onvoldoende aan bod komen in de richtlijn inzake industriële emissies;
- de noodzaak om de lijst van verontreinigende stoffen in de E-PRTR-verordening sneller bij te werken om rekening te houden met nieuwe dreigingen; alsmede
- beperkte toegang tot informatie over de prestatieniveaus van de installaties.

Deze beperkte toegang tot informatie werd door alle groepen belanghebbenden gezien als een belangrijke kwestie die moet worden aangepakt.

Er waren echter verschillen in de feedback van industrie- en bedrijfsverenigingen, die neutraler (maar niet negatief) waren in het erkennen van kwesties betreffende hulpbronnefficiëntie en minder giftige productie. Industrie- en bedrijfsverenigingen waren ook neutraler in het erkennen van de noodzaak om het koolstofarm maken van de economie te ondersteunen, wijzend op de potentiële extra kosten van verslaglegging en de risico's van overlappings met het systeem voor de handel in emissierechten (ETS)⁴². Wat het beperkte toepassingsgebied van de richtlijn betreft, wezen de industrie- en de bedrijfsverenigingen op het kostenaspect, en voerden zij aan dat de bestaande nationale regelingen en EU-wetgeving volstaan om de meeste problemen aan te pakken.

Alle belanghebbenden waren het erover eens dat de bijdrage van de richtlijn inzake industriële emissies aan het faciliteren, benutten en bevorderen van innovatie te beperkt was.

• **Effectbeoordeling**

Er werd een effectbeoordeling uitgevoerd, die resulteerde in een positief advies van de Raad voor de regelgevingstoetsing⁴³ van 10 december 2021.

Er werden vijf gedeeltelijk met elkaar samenhangende maar onafhankelijke beleidsopties voorgesteld en beoordeeld; de geselecteerde subopties voor elk probleemgebied werden samengevoegd tot het volgende pakket beleidsvoorstellen.

- Doeltreffendheid: volledige uitvoering van 24 optimaliserings- en bijwerkingsmaatregelen.
- Innovatie: voortrekkers hebben de vrijheid om nieuwe technieken te testen, in combinatie met de oprichting van een innovatiecentrum voor industriële transformatie en emissies (INCITE) en de transformatieplannen van de exploitanten voor 2030.
- Gebruik van hulpbronnen en chemische stoffen: een verbeterd milieubeheersysteem.
- Koolstofarm maken van de economie: er zullen minimumniveaus voor energie-efficiëntie worden ingevoerd, om de energie-efficiëntie te maximaliseren en het energieverbruik te minimaliseren. In 2028 zal een evaluatie van de synergieën tussen de richtlijn inzake

⁴² Richtlijn 2003/87/EG van het Europees Parlement en de Raad van 13 oktober 2003 tot vaststelling van een regeling voor de handel in broeikasgasemissierechten binnen de Gemeenschap en tot wijziging van Richtlijn 96/61/EG van de Raad (PB L 275 van 25.10.2003, blz. 32).

⁴³ Ares(2021)7643865 van 10.12.2021.

industriële emissies en het ETS plaatsvinden, zodat vanaf 2030 optimale synergieën mogelijk zijn.

- Sectoraal toepassingsgebied: er zullen bijkomende activiteiten onder het toepassingsgebied van de richtlijn inzake industriële emissies komen te vallen, hoofdzakelijk intensieve rundveeteelt en bepaalde winningsactiviteiten.

De effecten van het voorkeurspakket zullen naar verwachting als volgt zijn. In het algemeen wordt verwacht dat de baten aanzienlijk hoger zullen zijn dan de kosten.

Hoewel het niet mogelijk is gebleken alle effecten te kwantificeren en in geld uit te drukken, wordt geraamd dat de reeks maatregelen ter verbetering van de doeltreffendheid van de richtlijn gezondheidsvoordelen oplevert van 860 miljoen EUR tot 2,8 miljard EUR per jaar, met jaarlijkse capex/opex-kosten voor het bedrijfsleven van ongeveer 210 miljoen EUR.

De totale administratieve lasten van het gehele voorstel worden geraamd op 250 miljoen EUR per jaar voor industriële exploitanten en 196 miljoen EUR per jaar voor overheidsinstanties.

Uitbreiding van de toepassing op veehouderijen zou resulteren in vermindering van de uitstoot van methaan en ammoniak, met daaraan verbonden gezondheidsvoordelen van meer dan 5,5 miljard EUR per jaar. Een uitbreiding van het toepassingsgebied tot de 10 % grootste rundveehouderijen, die 41 % van de emissies van de sector vertegenwoordigen, zal leiden tot een jaarlijkse vermindering van de uitstoot van ten minste 184 kt methaan en 59 kt ammoniak. Een uitbreiding van het toepassingsgebied bij varkens- en pluimveebedrijven tot de 18 % grootste varkenshouderijen en de 15 % grootste pluimveebedrijven, die respectievelijk 85 % en 91 % van de emissies van de sectoren vertegenwoordigen, zal leiden tot een jaarlijkse vermindering van de uitstoot van ten minste 135 kt methaan en 33 kt ammoniak (varkenshouderijen), en 62 kt ammoniak (pluimveebedrijven). Door deze uitbreiding van het toepassingsgebied zal de richtlijn inzake industriële emissies 18 tot 60 % van de ammoniakuitstoot door rundvee-, varkens- en pluimveehouderijen bestrijken; en 3 tot 43 % van de methaanuitstoot. De daarmee samenhangende nalevingskosten worden geraamd op ongeveer 265 miljoen EUR per jaar.

- **Resultaatgerichtheid en vereenvoudiging**

In overeenstemming met het streven van de Commissie naar betere regelgeving is dit voorstel op inclusieve wijze voorbereid, op basis van volledige transparantie en voortdurende betrokkenheid van belanghebbenden, waarbij geluisterd is naar externe feedback en rekening is gehouden met extern toezicht om te zorgen voor een evenwichtig voorstel.

De richtlijn inzake industriële emissies is het resultaat van een initiatief voor betere regelgeving waarbij zeven richtlijnen met succes zijn samengevoegd en vereenvoudigd⁴⁴ en de administratieve aspecten zijn gestroomlijnd, onder meer door de verslagleggingseisen met ongeveer de helft te verminderen⁴⁵. Hoewel dit het potentieel voor verdere stroomlijning beperkt, heeft de Commissie dankzij de raadpleging van belanghebbenden een aantal mogelijke verdere verduidelijkingen en vereenvoudigingen van de richtlijn kunnen

⁴⁴ Werkdocument van de diensten van de Commissie, Accompanying document to the Proposal for a Directive of the European Parliament and of the Council on industrial emissions (integrated pollution prevention and control) (recast) IMPACT ASSESSMENT (Begeleidend document bij het voorstel voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad inzake industriële emissies (geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging) (herschikking) EFFECTBEOORDELING) [COM(2007) 843 definitief] [COM(2007) 844 definitief] [SEC(2007) 1682] (SEC/2007/1679 definitief).

⁴⁵ Fitness Check of Reporting and Monitoring of EU Environment Policy (Geschiktheidscontrole van de verslaglegging en de monitoring van het milieubeleid van de EU) (SWD(2017) 230 final).

identificeren. De maatregelen die op positieve belangstelling van de belanghebbenden kunnen rekenen, zullen een oplossing bieden voor de onzekerheden in verband met de vergunningsprocedure.

Het betreft met name het verduidelijken van een aantal bepalingen inzake vergassing, vloeibaarmaking en pyrolyse, wat belangrijke activiteiten zijn om tot een circulaire, koolstofarme economie te komen. Andere aspecten zijn het vervangen van de indicatieve lijst van verontreinigende stoffen in bijlage II door verwijzingen naar andere EU-wetgeving met lijsten van relevante verontreinigende stoffen, en het vaststellen van geharmoniseerde criteria voor de beoordeling van de naleving in de gehele EU. Beide maatregelen zullen de rechtszekerheid over de toepasselijke regels voor alle exploitanten van installaties die onder de richtlijn inzake industriële emissies vallen, vergroten. Voorts zullen ongeveer 4 000 exploitanten van grote stookinstallaties en afvalverbrandingsinstallaties baat hebben bij het oplossen van discrepanties in de benaderingen die bij de beoordeling van de naleving worden gehanteerd in het kader van de hoofdstukken II, III en IV van de richtlijn inzake industriële emissies.

Bovendien zal een afzonderlijk en lichter vergunningenstelsel worden ingevoerd voor 20 000 veehouderijbedrijven die momenteel onder de richtlijn inzake industriële emissies vallen, alsook voor de bedrijven die voortaan binnen het toepassingsgebied zullen vallen, de kleinste bedrijven die onder de richtlijn inzake industriële emissies vallen, waardoor de administratieve lasten met 113 miljoen EUR per jaar worden verminderd.

Een codificatie van de wetgeving na de vaststelling van het herziene besluit zal het mogelijk maken achterhaalde bepalingen te schrappen.

- **Grondrechten**

Het voorstel eerbiedigt de grondrechten en neemt de beginselen in acht die met name in het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie⁴⁶ zijn erkend.

Overeenkomstig artikel 52, lid 1, van het Handvest moeten bij wet beperkingen op de uitoefening van de in dit Handvest erkende rechten en vrijheden worden gesteld en moet de wezenlijke inhoud van die rechten en vrijheden worden geëerbiedigd. Met inachtneming van het evenredigheidsbeginsel kunnen slechts beperkingen worden gesteld indien zij noodzakelijk zijn en daadwerkelijk beantwoorden aan door de Unie erkende doelstellingen van algemeen belang of aan de eisen van de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen.

In dit voorstel is het juiste evenwicht gevonden tussen het grondrecht van vrijheid van ondernemerschap en het grondrecht op eigendom en andere grondrechten (milieu, gezondheid, rechtsmiddelen).

De beperking van het recht op vrijheid van ondernemerschap en het eigendomsrecht is beperkt tot hetgeen noodzakelijk is voor de handhaving van de andere hierboven genoemde grondrechten en doelstellingen van algemeen belang overeenkomstig artikel 52, lid 1, van het Handvest.

Het voorstel draagt bij tot de verwezenlijking van de doelstelling van een hoog niveau van milieubescherming in overeenstemming met het beginsel van duurzame ontwikkeling, zoals vervat in artikel 37 van het Handvest; op het recht op leven, menselijke integriteit en

⁴⁶ Handvest van de grondrechten van de Europese Unie (PB C 326 van 26.10.2012, blz. 391).

gezondheidsbescherming, zoals neergelegd in de artikelen 2, 3 en 35, van het Handvest; en op het recht op bescherming van de consument, zoals neergelegd in artikel 38.

Het draagt ook bij tot het recht op een doeltreffende voorziening in rechte, zoals neergelegd in artikel 47 van het Handvest, in verband met de bescherming van de menselijke gezondheid.

4. GEVOLGEN VOOR DE BEGROTING

Het financieel memorandum in de bijlage geeft een overzicht van de gevolgen voor de begroting en van de vereiste personele en administratieve middelen. Het voorstel zal gevolgen hebben voor de begroting van de Commissie en het Europees Agentschap voor chemische stoffen (ECHA) in termen van de vereiste personele en administratieve middelen. De Commissie zal een groter aantal uitvoerings- en handhavingstaken hebben als gevolg van het grotere toepassingsgebied van de onder de richtlijn inzake industriële emissies vallende economische activiteiten en milieuaspecten. De Commissie zal ook een grotere rol krijgen in het beheer van het innovatiecentrum en de verdere werkzaamheden om BREF's en BBT-conclusies op te stellen, waarvoor in totaal 4 voltijdsequivalent extra personeel nodig zal zijn.

Het ECHA zal de Commissie ondersteunen door: 1) input te leveren voor de informatie-uitwisseling over BBT's en technieken in opkomst, met inbegrip van het identificeren en selecteren van relevante stoffen voor elke sector, het ontwikkelen van sectorspecifieke goede praktijken voor het gebruik van de veiligste stoffen op de markt, en 2) instrumenten en richtsnoeren te verstrekken voor gebruik door exploitanten van installaties die onder de richtlijn inzake industriële emissies vallen bij het opstellen van het hoofdstuk over chemische stoffen van hun milieubeheersysteem. Hiervoor zullen in totaal 3 extra voltijdsequivalente personeelsleden nodig zijn.

Er is ongeveer 8,2 miljoen EUR per jaar nodig voor de financiering van de benodigde expertise om de Commissie te ondersteunen bij een aantal werkstromen in verband met INCITE en de opstelling van BREF's en BBT-conclusies.

5. OVERIGE ELEMENTEN

• Uitvoeringsplanning en regelingen betreffende controle, evaluatie en rapportage

De totale uitstoot van verontreinigende stoffen per sector, op basis van de gegevens die de exploitanten aan de E-PRTR-verordening hebben gerapporteerd, blijft een belangrijke indicator voor het volgen van de vooruitgang die wordt geboekt bij de verwezenlijking van de doelstellingen van dit initiatief. De herziening van de E-PRTR-verordening loopt parallel met de herziening van deze richtlijn en zal in de toekomst een beter toezicht op het effect van de richtlijn inzake industriële emissies op de milieuprestaties van de industrie op sectorniveau mogelijk maken.

- De toegenomen granulariteit van de verslaggeving over de uitstoot van verontreinigende stoffen op installatieniveau zal een analyse mogelijk maken van de belangrijkste processen binnen sectoren waarvan de milieuprestaties verbeteren of achterblijven.
- De opneming van verslaggeving over het gebruik van hulpbronnen zal het mogelijk maken nieuwe indicatoren vast te stellen voor het gebruik van materialen, water en energie, aan de hand waarvan verbeteringen op het gebied van hulpbronnefficiëntie kunnen worden gevolgd.
- Een meer dynamische actualisering van de lijst van stoffen die onder de E-PRTR-verordening vallen, zal het mogelijk maken emissie-indicatoren vast te stellen voor stoffen

die aanleiding geven tot bezorgdheid, nu en in de toekomst. Op die manier kunnen verbeteringen in het gebruik en het beheer van dergelijke stoffen worden gevolgd.

Deze verbeteringen zullen er ook toe bijdragen dat het toezicht doeltreffend kan worden gebruikt in het ruimere kader voor de monitoring van en vooruitzichten voor een samenleving zonder verontreiniging, dat vanaf 2022 om de twee jaar zal worden gepubliceerd⁴⁷. Gegevens over lucht-, water- en bodemverontreiniging die beschikbaar zijn via de monitoring van nulverontreiniging, zullen helpen bij de evaluatie van de effecten van de emissiereducties van de installaties die onder de richtlijn inzake industriële emissies en de E-PRTR-verordening vallen.

Een belangrijk punt bij de herziening van de richtlijn inzake industriële emissies is ervoor te zorgen dat het hele scala van BBT-gerelateerde emissieniveaus (GEN) wordt gebruikt. De toekomstige gestandaardiseerde samenvatting van de vergunning zal het aanzienlijk gemakkelijker maken om, met behulp van geautomatiseerde IT-hulpmiddelen, de in vergunningen vastgestelde emissiegrenswaarden te verzamelen. Dit zal een analyse per sector mogelijk maken van de verdeling van de emissiegrenswaarden binnen de BBT-GEN-bandbreedtes, aan het einde van de vergunningherzieningscycli die door de vaststelling van BBT-conclusies op gang worden gebracht, en zal de in de vergunningen opgenomen informatie duidelijker maken voor het publiek.

De omvang van de vooruitgang op het gebied van emissiereductie zal afhangen van: technologische ontwikkelingen; de resultaten van het innovatiecentrum; frequentere BREF-evaluaties; en de maatregelen die naar aanleiding daarvan kunnen worden genomen. Het zal ook belangrijk zijn toezicht te houden op het tempo van de ontwikkeling en introductie van innovaties en de daaruit voortvloeiende transformatie van de onder de richtlijn inzake industriële emissies vallende sectoren die nodig is om de milieu- en klimaatdoelstellingen van de EU voor 2030 en 2050 te halen. De gestandaardiseerde samenvatting van de vergunning zal het mogelijk maken het aantal gevallen te kwantificeren waarin gebruik is gemaakt van nieuwe flexibiliteitsbepalingen ter ondersteuning van voortrekkers bij het testen en toepassen van technieken in opkomst. Bredere effecten op de innovatiedynamiek zullen moeilijker te monitoren zijn. Nieuwe indicatoren zullen worden opgenomen in een scorebord voor industriële transformatie dat door het innovatiecentrum wordt gepubliceerd. Het centrum kan indicatoren ontwikkelen zoals:

- het niveau van technologische paraatheid van transformatieve technologieën per sector;
- de emissieprestaties van transformatieve technologieën;
- het verwachte tijdschema voor de invoering van dergelijke technologieën;
- de afstand-tot-doelindicatoren, voor elke sector die onder de richtlijn valt.

De periodieke bekendmaking van informatie over de uitvoering door de lidstaten zal een aanvulling vormen op deze indicatoren, door via dynamische IT-middelen gemakkelijk toegankelijke, machineleesbare informatie in een gemeenschappelijk formaat over de belangrijkste bepalingen te verstrekken. Dit omvat informatie over:

- het toestaan van flexibiliteit ter ondersteuning van transformatieve technieken;

⁴⁷ Werkdocument van de diensten van de Commissie, Towards a monitoring and outlook framework for the zero pollution ambition (Richting een kader voor de monitoring en verkenning van nulverontreiniging), begeleidend document bij de Mededeling van de Commissie aan het Europees Parlement, de Raad, het Europees Economisch en Sociaal Comité en het Comité van de Regio's, Route naar een gezonde planeet voor iedereen – EU-actieplan: Verontreiniging van lucht, water en bodem naar nul (SWD(2021) 141 final).

- de vaststelling van strengere voorwaarden in vergunningen, wanneer dat nodig is om aan milieukwaliteitsnormen te voldoen;
- het toestaan van afwijkingen die een hogere emissie van verontreinigende stoffen buiten de BBT-GEN-bandbreedte mogelijk maken;
- de genomen handhavingsmaatregelen.

De perceptie van verbeteringen wat de juridische duidelijkheid betreft, zal worden gemonitord via het BREF-proces, door middel van elektronische vragenlijsten die naar de gemeenschap van belanghebbenden bij de richtlijn worden gestuurd.

De evaluatie van de wisselwerking tussen de richtlijn inzake industriële emissies en het ETS en de ontwikkelingen op het gebied van het koolstofarm maken van de economie, die naar verwachting vóór 2030 zal plaatsvinden, zal een belangrijke mijlpaal zijn in de monitoring en evaluatie van deze vernieuwde en meer holistische beleidsaanpak.

- **Artikelsgewijze toelichting**

- a) **Wijzigingen van Richtlijn 2010/75/EU**

Met de wijziging in **artikel 1** wordt beoogd expliciet te verduidelijken dat deze richtlijn voorschriften bevat ter voorkoming of, wanneer dat niet mogelijk is, beperking van emissies in lucht, water en bodem en ter voorkoming van het ontstaan van afvalstoffen, om een hoog niveau van bescherming van de menselijke gezondheid en het milieu in zijn geheel te bereiken, in overeenstemming met artikel 191 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (VWEU). Een dergelijke expliciete verduidelijking is waar nodig ook in andere artikelen opgenomen.

Met de wijzigingen in **artikel 3** wordt beoogd relevante definities te geven van nieuwe begrippen of elementen die aan de richtlijn worden toegevoegd door uitbreiding van het toepassingsgebied of aanscherping van de bepalingen.

Met de wijzigingen in **artikel 5** wordt beoogd de transparantievereisten voor krachtens deze richtlijn verleende vergunningen nader te specificeren, tegen de achtergrond van de ongelijke praktijken in de lidstaten. Deze vergunningen worden, samen met een uniform overzicht daarvan, kosteloos op het internet ter beschikking van het publiek gesteld, zonder de toegang te beperken tot geregistreerde gebruikers.

Incidenten of ongevallen kunnen aanzienlijke gevolgen hebben voor het milieu of de menselijke gezondheid die verder reiken dan de grenzen van het nationale grondgebied van de lidstaat waar zij zich voordoen. In dergelijke gevallen moet, overeenkomstig de wijzigingen in **artikel 7**, onmiddellijk grensoverschrijdende informatie worden verstrekt en multidisciplinaire samenwerking plaatsvinden.

Met de wijzigingen in **artikel 8** wordt beoogd de voorschriften die van toepassing zijn in geval van inbreuk op de vergunningsvoorwaarden aan te scherpen en de bevoegdheden van de bevoegde autoriteit om de exploitatie van een installatie op te schorten totdat weer aan de vergunningsvoorwaarden wordt voldaan, uit te breiden.

Met betrekking tot verbrandingseenheden of andere eenheden die kooldioxide uitstoten en die ook onder het toepassingsgebied vallen van Richtlijn 2003/87/EG tot vaststelling van een

regeling voor de handel in broeikasgasemissierechten binnen de Gemeenschap, beoogt de wijziging van **artikel 9** alle voorschriften inzake energie-efficiëntie verplicht te stellen.

Met de wijzigingen in **artikel 11** wordt beoogd om, als onderdeel van de basisverplichtingen van de exploitant, vereisten in te voeren ten aanzien van hulpbronnefficiëntie, inzake het in aanmerking nemen van de algehele milieuprestaties van de bevoorradingsketen gedurende de levenscyclus en inzake een milieubeheersysteem.

Tegen de achtergrond van de informatie-uitwisseling met het oog op de opstelling en herziening van BBT-referentiedocumenten (BREF's) zijn de wijzigingen van **artikel 13** tweeledig. Ten eerste is het, met het oog op de ontwikkeling van synergieën tussen de werkzaamheden van het Europees Agentschap voor chemische stoffen (ECHA) inzake chemische stoffen en de opstelling van BREF's, passend om het ECHA een formele rol toe te kennen. Ten tweede moet de behandeling van bij de industrie ingewonnen vertrouwelijke bedrijfsinformatie worden gespecificeerd, teneinde de informatie-uitwisseling ter ondersteuning van de vaststelling van emissieniveaus en milieuprestatieniveaus in verband met BBT's en technieken in opkomst te vergemakkelijken en tegelijk de vertrouwelijkheid van relevante bedrijfsinformatie te bewaren.

Er worden verscheidene wijzigingen aangebracht in **artikel 14** betreffende vergunningsvoorwaarden, met het oog op de aanscherping van de vereisten die aan krachtens deze richtlijn verleende vergunningen worden gesteld, waaronder een verplichting voor de lidstaten om ervoor te zorgen dat alle autoriteiten die toezien op de naleving van de milieuwetgeving van de EU, in voorkomend geval met inbegrip van milieukwaliteitsnormen, naar behoren worden geraadpleegd voordat een vergunning wordt verleend. Voorts moet worden verwezen naar het feit dat bijlage II betreffende verontreinigende stoffen van Verordening (EG) nr. 166/2006 betreffende de instelling van een Europees register inzake de uitstoot en overbrenging van verontreinigende stoffen, thans wordt gewijzigd. Door de niet-uitputtende opsomming van afzonderlijke stoffen is bijlage II van deze richtlijn betreffende de lijst van verontreinigende stoffen namelijk niet verenigbaar met de nagestreefde holistische aanpak en met de noodzaak voor de bevoegde autoriteiten om rekening te houden met alle relevante verontreinigende stoffen, met inbegrip van stoffen die aanleiding geven tot bezorgdheid. Deze niet-uitputtende lijst van verontreinigende stoffen moet derhalve worden geschrapt. Daarnaast moet ook het verband worden verduidelijkt tussen deze richtlijn en Richtlijn 2006/21/EG van het Europees Parlement en de Raad van 15 maart 2006 betreffende het beheer van afval van winningsindustrieën⁴⁸. Indien de in punt 3.6 van bijlage I bij deze richtlijn bedoelde activiteit ook binnen het toepassingsgebied van Richtlijn 2006/21/EG valt, prevaleren de overeenkomstig artikel 13, lid 5, van de richtlijn industriële emissies vastgestelde BBT-conclusies met het oog op de vergunningverlening krachtens Richtlijn 2010/75 boven de BBT's als bedoeld in artikel 21, lid 3, van Richtlijn 2006/21/EG.

In de richtlijn wordt een nieuw **artikel 14 bis** ingevoegd, op grond waarvan de exploitant een milieubeheersysteem (EMS) moet opzetten en uitvoeren overeenkomstig de toepasselijke BBT-conclusies, met het oog op de continue verbetering van de milieu- en energie-efficiëntieprestaties en de veiligheid van de installatie. Artikel 14 bis is ook gekoppeld aan de

⁴⁸ Richtlijn 2006/21/EG van het Europees Parlement en de Raad van 15 maart 2006 betreffende het beheer van afval van winningsindustrieën en houdende wijziging van Richtlijn 2004/35/EG (PB L 102 van 11.4.2006, blz. 15).

auditverplichting krachtens de richtlijn energie-efficiëntie⁴⁹, waardoor beide voorstellen worden versterkt.

Er worden verscheidene verbeteringen voorgesteld om de voorschriften van **artikel 15** aan te scherpen. Ten eerste worden de voorwaarden verduidelijkt waaronder de bevoegde autoriteit bij de vaststelling van emissiegrenswaarden voor de lozing van verontreinigende stoffen in water in een krachtens de richtlijn afgegeven vergunning rekening mag houden met de behandelingsprocessen in een afvalwaterzuiveringsinstallatie stroomafwaarts, om ervoor te zorgen dat dergelijke lozingen niet leiden tot een verhoogde belasting van ontvangende wateren met verontreinigende stoffen in vergelijking met een situatie waarin de onder de richtlijn vallende installatie de BBT's toepast en voldoet aan de BBT-GEN's voor directe lozingen. Ten tweede worden BBT's op heterogene wijze toegepast in de verschillende lidstaten, industriële sectoren en zelfs tussen afzonderlijke industriële installaties; tussen 75 % en 85 % van alle emissiegrenswaarden in vergunningen zijn vastgesteld op het minst strenge eind van de BBT-GEN-bandbreedte⁵⁰, met als gevolg dat de emissiereducties ondermaats zijn. Daarom moeten de bevoegde autoriteiten de emissiegrenswaarden vaststellen op het laagste niveau van de relevante BBT-GEN-bandbreedte, tenzij de exploitant aantoont dat het met de toepassing van de BBT's zoals beschreven in de BBT-conclusies alleen mogelijk is aan minder strenge emissiegrenswaarden te voldoen. Ten derde moeten, om de emissie van verontreinigende stoffen door onder de richtlijn vallende installaties te voorkomen of tot een minimum te beperken en de concurrentievoorwaarden in de gehele EU gelijk te trekken, de voorwaarden waaronder afwijkingen van emissiegrenswaarden kunnen worden toegestaan, beter worden afgebakend, in overeenstemming met in een bijlage bij deze richtlijn vast te stellen beginselen en met een in een uitvoeringsbesluit vast te stellen gestandaardiseerde methode voor de beoordeling van de onevenredigheid tussen de kosten van de uitvoering van BBT-conclusies en de potentiële milieuvoordelen. Dergelijke afwijkingen mogen niet worden toegestaan wanneer zij de naleving van milieukwaliteitsnormen in gevaar kunnen brengen.

Er wordt een nieuw **artikel 15 bis** ingevoegd, dat de Commissie de bevoegdheid verleent om gemeenschappelijke voorschriften vast te stellen voor de beoordeling van de naleving van de emissiegrenswaarden en de validering van gemeten niveaus voor emissies in zowel lucht als water op basis van de BBT's, voor installaties die onder hoofdstuk II vallen. Deze voorschriften voor de beoordeling van de naleving zullen voorrang hebben op de in de hoofdstukken III en IV vastgestelde voorschriften voor de beoordeling van de naleving van de in de bijlagen V en VI opgenomen emissiegrenswaarden.

Met de wijziging van **artikel 16** wordt beoogd de monitoringvoorschriften aan te vullen met betrekking tot de krachtens artikel 15, lid 4, toegestane afwijkingen, wat betreft de concentratie van de verontreinigende stoffen waarop de afwijking betrekking heeft en die aanwezig zijn in het ontvangende milieu.

⁴⁹ Zie voetnoot 34.

⁵⁰ De BBT-GEN's worden meestal uitgedrukt in bandbreedtes die de milieuprestaties van een verzameling BBT's weergeven en de diversiteit van de installaties in de EU weerspiegelen. De vergunningverlenende autoriteiten van de lidstaten zouden in de vergunningen binnen die bandbreedtes emissiegrenswaarden moeten vaststellen op een niveau dat overeenstemt met de prestaties van de BBT's voor de specifieke installatie.

Met de wijziging van **artikel 18** wordt beoogd te verduidelijken dat milieukwaliteitsnormen verwijzen naar de vereisten die in de wetgeving van de Unie zijn vastgesteld, zoals de EU-wetgeving inzake lucht of water, waaraan een bepaald milieu of een bepaald deel daarvan op een bepaald tijdstip moet voldoen, en dat, indien strengere voorwaarden dan die welke door het gebruik van de BBT's door een onder de richtlijn vallende installatie haalbaar zijn, nodig zijn om de naleving van dergelijke milieukwaliteitsnormen te waarborgen, specifieke aanvullende maatregelen in de vergunning moeten worden opgenomen zoals bepaald in dit artikel.

Met de wijziging van **artikel 21** wordt beoogd te verduidelijken dat de vergunningsvoorwaarden door de bevoegde autoriteit moeten worden herzien en zo nodig bijgesteld wanneer het voor de installatie noodzakelijk is aan een milieukwaliteitsnorm te voldoen.

De wijzigingen in **artikel 24** omvatten een verruiming van de gevallen waarin het betrokken publiek in een vroeg stadium reële mogelijkheden tot inspraak krijgt bij de vaststelling of bijstelling van vergunningsvoorwaarden door de bevoegde autoriteit, in overeenstemming met het Verdrag van Aarhus.

Met de wijziging van **artikel 25** wordt beoogd te verduidelijken dat de lidstaten de procesbevoegdheid (*locus standi*) tegen een beslissing van een overheidsinstantie niet kunnen beperken tot de leden van het betrokken publiek die aan de voorafgaande administratieve procedure tot vaststelling van die beslissing hebben deelgenomen.

Met de wijzigingen in **artikel 26** wordt beoogd de grensoverschrijdende samenwerking, de uitwisseling van informatie en de inspraak van het publiek bij de vergunningsprocedures te versterken.

Na artikel 26 wordt een nieuw **hoofdstuk II bis** over “**bevordering van innovatie**” ingevoegd, dat de **artikelen 27** tot en met **27 quinquies** omvat, teneinde innovatie te bevorderen, het testen en inzetten van technieken in opkomst met betere milieuprestaties te vergemakkelijken, en een speciaal centrum op te richten om innovatie te ondersteunen door informatie over innovatieve technieken te verzamelen en te analyseren en de stand van de ontwikkeling ervan van onderzoek tot toepassing te karakteriseren. Het centrum zal BBT's toestaan om een toekomstgerichte aanpak te ontwikkelen en industrieën te helpen bij het vinden van oplossingen om de economie koolstofvrij te maken en verontreiniging te verminderen. Het zal metertijd uitgroeien tot een centrum voor het stimuleren van innovatiedynamiek voor de industriële transitie op alle beleidsterreinen van de Europese Green Deal. De exploitanten zullen tegen 30 juni 2030, of later, afhankelijk van de activiteiten van bijlage I waar het om gaat, transformatieplannen moeten opstellen als onderdeel van hun milieubeheersystemen als bijdrage aan de verwezenlijking van de EU-doelstellingen inzake een schone, circulaire en klimaatneutrale economie.

Met de wijzigingen in **artikel 42** wordt verder verduidelijkt hoe moet worden beoordeeld of de gereinigde gassen of vloeistoffen die het resultaat zijn van de vergassing en pyrolyse van afvalstoffen voldoende gezuiverd zijn om te worden verbrand zonder strengere controles dan die welke gelden voor schone, in de handel verkrijgbare brandstoffen.

Na hoofdstuk VI en vóór hoofdstuk VII wordt een nieuw **hoofdstuk VI bis** ingevoegd over “bijzondere bepalingen voor het houden van pluimvee, varkens en runderen”, dat de

artikelen 70 bis tot en met **70 decies** omvat. Om de significante verontreinigende emissies in de lucht en het water als gevolg van deze veehouderij te verminderen, omvat dit hoofdstuk een verlaging van de drempel waarboven installaties voor varkens en pluimvee onder Richtlijn 2010/75/EU vallen en wordt de rundveehouderij hieraan toegevoegd, naast varkens- en pluimveehouderijen. Ook worden er specifieke, op de sector afgestemde vergunningsprocedures in vastgelegd, waarbij er rekening mee wordt gehouden dat de administratieve vergunningsprocedures in evenwicht moeten zijn met de voorschriften inzake voorlichting en inspraak van het publiek en naleving. In de exploitatievoorschriften voor veehouderijen zal niet alleen rekening worden gehouden met de aard, soort, omvang en dichtheid, maar ook met de complexiteit van deze installaties en het scala van milieueffecten dat zij kunnen hebben, alsmede met economische aspecten. Aldus kunnen evenredige voorschriften voor verschillende landbouwpraktijken (intensief, extensief, biologisch) worden vastgesteld, onder meer door rekening te houden met de specifieke kenmerken van rundveehouderijsystemen op basis van weidegang, waarbij de dieren slechts in een bepaald seizoen in binnenverblijven worden gehouden, terwijl de lasten voor de sector en de bevoegde autoriteiten tot een minimum worden beperkt.

Tot de wijzigingen in **artikel 73** behoort de vaststelling van een vijfjaarlijkse frequentie volgens welke de Commissie bij het Europees Parlement en de Raad een verslag moet indienen over de uitvoering van deze richtlijn; het eerste verslag moet uiterlijk in juni 2028 worden ingediend. In dit verslag zal rekening worden gehouden met de dynamiek van de innovatie en de evaluatie als bedoeld in artikel 8 van Richtlijn 2003/87/EG.

De wijziging van **artikel 74** verleent de Commissie de bevoegdheid om overeenkomstig artikel 290 VWEU een gedelegeerde handeling vast te stellen om een agro-industriële activiteit toe te voegen aan bijlage I of bijlage I bis bij deze richtlijn, teneinde ervoor te zorgen dat deze voldoet aan haar doelstellingen om emissies van verontreinigende stoffen te voorkomen of te verminderen en een hoog niveau van bescherming van de menselijke gezondheid en het milieu te bereiken.

Met de wijzigingen in **artikel 79** wordt beoogd de minimuminhoud van de sancties nader te bepalen, zodat deze doeltreffend, evenredig en afschrikkend zijn, onverminderd Richtlijn 2008/99/EG inzake de bescherming van het milieu door middel van het strafrecht⁵¹.

Er wordt een nieuw **artikel 79 bis** betreffende schadevergoeding ingevoerd, waarmee wordt beoogd ervoor te zorgen dat, wanneer schade aan de gezondheid geheel of gedeeltelijk het gevolg is van een inbreuk op nationale maatregelen die overeenkomstig deze richtlijn zijn vastgesteld, het betrokken publiek vergoeding van die schade kan eisen en verkrijgen van de relevante bevoegde autoriteiten en, wanneer die zijn geïdentificeerd, van de natuurlijke personen of rechtspersonen die voor de inbreuk verantwoordelijk zijn.

De wijzigingen in **bijlage I** houden onder meer in dat de winning van industriële en metaalhoudende mineralen, een activiteit die een aanzienlijk effect op het milieu heeft, binnen

⁵¹ Richtlijn 2008/99/EG van het Europees Parlement en de Raad van 19 november 2008 inzake de bescherming van het milieu door middel van het strafrecht (PB L 328 van 6.12.2008, blz. 28). De Commissie heeft op 15 december 2021 een voorstel vastgesteld ter vervanging van Richtlijn 2008/99/EG: Voorstel voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad inzake de bescherming van het milieu door middel van het strafrecht en tot vervanging van Richtlijn 2008/99/EC (COM(2021) 851 final).

het toepassingsgebied van deze richtlijn wordt gebracht. Hoewel verscheidene activiteiten van de waardeketen van batterijen reeds door deze richtlijn worden gereguleerd, zorgt de toevoeging van grote installaties voor de vervaardiging van batterijen aan het toepassingsgebied van dit instrument ervoor dat alle fasen van de levenscyclus van batterijen onder de voorschriften van de richtlijn vallen, met het oog op een duurzamere groei van deze industriële sector.

b) Wijziging van Richtlijn 1999/31/EG van de Raad

De wijziging van artikel 1 van Richtlijn 1999/31/EG van de Raad betreffende het storten van afvalstoffen⁵² strekt ertoe de vaststelling mogelijk te maken van BBT-conclusies over stortplaatsen krachtens deze richtlijn. Hoewel stortplaatsen binnen het toepassingsgebied van de richtlijn inzake industriële emissies vallen, bestaan er geen BBT-conclusies voor stortplaatsen omdat deze activiteit onder Richtlijn 1999/31/EG van de Raad valt, op grond waarvan de voorschriften van die richtlijn als BBT's worden beschouwd. Gezien de technische ontwikkeling en innovatie die sinds de vaststelling van Richtlijn 1999/31/EG van de Raad hebben plaatsgevonden, zijn er thans doeltreffender technieken voor de bescherming van de menselijke gezondheid en het milieu beschikbaar. De vaststelling van BBT-conclusies zou het mogelijk maken de belangrijkste milieuproblemen in verband met de exploitatie van afvalstortplaatsen, waaronder aanzienlijke emissies van methaan, aan te pakken.

⁵² Richtlijn 1999/31/EG van de Raad van 26 april 1999 betreffende het storten van afvalstoffen (PB L 182 van 16.7.1999 blz. 1).

Voorstel voor een

RICHTLIJN VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD

**tot wijziging van
Richtlijn 2010/75/EU van het Europees Parlement en de Raad van 24 november 2010
inzake industriële emissies (geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging)
en Richtlijn 1999/31/EG van de Raad van 26 april 1999 betreffende het storten van
afvalstoffen**

(Voor de EER relevante tekst)

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, met name artikel 192, lid 1,

Gezien het voorstel van de Europese Commissie,

Na toezending van het ontwerp van wetgevingshandeling aan de nationale parlementen,

Gezien het advies van het Europees Economisch en Sociaal Comité⁵³,

Gezien het advies van het Comité van de Regio's⁵⁴,

Handelend volgens de gewone wetgevingsprocedure,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) De Europese Green Deal⁵⁵ is Europa's strategie om tegen 2050 een klimaatneutrale, schone en circulaire economie tot stand te brengen, waarbij het beheer van de hulpbronnen wordt geoptimaliseerd, de verontreiniging tot een minimum wordt beperkt en de noodzaak van beleidsmaatregelen voor grondige transformatie wordt erkend. De Unie zet zich ook in voor de Agenda 2030 voor duurzame ontwikkeling⁵⁶ en de bijbehorende duurzameontwikkelingsdoelstellingen (SDG's)⁵⁷. De EU-strategie voor duurzame chemische stoffen⁵⁸ van oktober 2020 en het in mei 2021 aangenomen

⁵³ PB C [...] van [...], blz. [...].

⁵⁴ PB C [...] van [...], blz. [...].

⁵⁵ Mededeling van de Commissie aan het Europees Parlement, de Europese Raad, de Raad, het Europees Economisch en Sociaal Comité en het Comité van de Regio's, De Europese Green Deal (COM(2019) 640 final).

⁵⁶ https://www.un.org/ga/search/view_doc.asp?symbol=A/RES/70/1&Lang=E

⁵⁷ <https://sdgs.un.org/goals>

⁵⁸ Mededeling van de Commissie aan het Europees Parlement, de Raad, het Europees Economisch en Sociaal Comité en het Comité van de Regio's, Strategie voor duurzame chemische stoffen – Op weg naar een gifvrij milieu (COM(2020) 667 final).

actieplan om de verontreiniging tot nul terug te brengen⁵⁹ gaan specifiek in op de verontreinigingsaspecten van de Europese Green Deal. Parallel daarmee wordt in de nieuwe industriestrategie voor Europa⁶⁰ de potentiële rol van transformatieve technologieën verder benadrukt. Andere bijzonder relevante beleidsmaatregelen voor dit initiatief zijn het “Fit for 55”-pakket⁶¹, de methaanstrategie⁶² en de methaanreductieverbintenis van Glasgow, de strategie inzake klimaataanpassing⁶³, de biodiversiteitsstrategie⁶⁴, de “van boer tot bord”-strategie⁶⁵, de bodemstrategie⁶⁶ en het initiatief inzake duurzame producten⁶⁷. Daarnaast stelt REPowerEU⁶⁸, als onderdeel van de reactie van de EU op de oorlog tussen Rusland en Oekraïne van 2022, een gezamenlijk Europees optreden voor om de diversificatie van de energievoorziening te ondersteunen, de transitie naar hernieuwbare energie te versnellen en de energie-efficiëntie te verbeteren.

- (2) In de Europese Green Deal is een herziening aangekondigd van de maatregelen van de Unie om verontreiniging door grote industriële installaties aan te pakken, waaronder een herziening van het sectoraal toepassingsgebied van de wetgeving en een manier om deze volledig in overeenstemming te brengen met het beleid inzake klimaat, energie en circulaire economie. Daarnaast wordt in het actieplan om de verontreiniging tot nul terug te brengen, het actieplan voor de circulaire economie en de “van boer tot bord”-strategie ook opgeroepen tot het terugdringen van verontreinigende emissies aan de bron, met inbegrip van bronnen die momenteel niet onder het toepassingsgebied van Richtlijn 2010/75/EU van het Europees Parlement en de Raad vallen⁶⁹. Om de verontreiniging door bepaalde agro-industriële activiteiten aan te pakken, moeten deze dus in het toepassingsgebied van die richtlijn worden opgenomen.

⁵⁹ Mededeling van de Commissie aan het Europees Parlement, de Raad, het Europees Economisch en Sociaal Comité en het Comité van de Regio's, Route naar een gezonde planeet voor iedereen – EU-actieplan: Verontreiniging van lucht, water en bodem naar nul (COM(2021) 400 final).

⁶⁰ Mededeling van de Commissie aan het Europees Parlement, de Europese Raad, de Raad, het Europees Economisch en Sociaal Comité en het Comité van de Regio's, Een nieuwe industriestrategie voor Europa (COM(2020) 102 final).

⁶¹ Mededeling van de Commissie aan het Europees Parlement, de Raad, het Europees Economisch en Sociaal Comité en het Comité van de Regio's, “Fit for 55”: het EU-klimaatstreefdoel voor 2030 bereiken op weg naar klimaatneutraliteit (COM(2021) 550 final).

⁶² Mededeling van de Commissie aan het Europees Parlement, de Raad, het Europees Economisch en Sociaal Comité en het Comité van de Regio's over een EU-strategie om methaanemissies terug te dringen (COM(2020) 663 final).

⁶³ Mededeling van de Commissie aan het Europees Parlement, de Raad, het Europees Economisch en Sociaal Comité en het Comité van de Regio's, Een klimaatveerkrachtig Europa tot stand brengen – de nieuwe EU-strategie voor aanpassing aan de klimaatverandering (COM(2021) 82 final).

⁶⁴ Mededeling van de Commissie aan het Europees Parlement, de Raad, het Europees Economisch en Sociaal Comité en het Comité van de Regio's, EU-biodiversiteitsstrategie voor 2030 – De natuur terug in ons leven brengen (COM(2020) 380 final).

⁶⁵ Mededeling van de Commissie aan het Europees Parlement, de Raad, het Europees Economisch en Sociaal Comité en het Comité van de Regio's, Een “van boer tot bord”-strategie voor een eerlijk, gezond en milieuvriendelijk voedselsysteem (COM(2020) 381 final).

⁶⁶ <https://www.globalmethanepledge.org/>

⁶⁷ COM(2022) 142.

⁶⁸ Mededeling van de Commissie aan het Europees Parlement, de Europese Raad, de Raad, het Europees Economisch en Sociaal Comité en het Comité van de Regio's, REPowerEU: een gemeenschappelijk Europees optreden voor betaalbare, veiligere en duurzamere energie (COM(2022) 108 final).

⁶⁹ Richtlijn 2010/75/EU van het Europees Parlement en de Raad van 24 november 2010 inzake industriële emissies (geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging) (PB L 334 van 17.12.2010, blz. 17).

- (3) De winningsindustrie van de Unie is van cruciaal belang voor de verwezenlijking van de doelstellingen van de Europese Green Deal en de industriële strategie van de EU, met inbegrip van de bijwerking ervan. Grondstoffen zijn van strategisch belang voor de digitale en groene transitie, de transformatie van de energie-, materialen- en circulaire economie en de versterking van de economische veerkracht van de EU. Om deze doelstellingen te bereiken, moeten duurzame binnenlandse capaciteiten verder worden ontwikkeld. Dit vereist doeltreffende, op maat gesneden en geharmoniseerde maatregelen om ervoor te zorgen dat de beste beschikbare technieken (BBT) worden vastgesteld en toegepast, zodat processen worden toegepast die zowel het meest efficiënt zijn als zo weinig mogelijk gevolgen hebben voor de menselijke gezondheid en het milieu. De governancemechanismen van Richtlijn 2010/75/EU die deskundigen uit de industrie nauw betrekken bij de ontwikkeling van consensuele en op maat gesneden milieuvoorschriften, zullen de duurzame groei van die activiteiten in de Unie ondersteunen. De ontwikkeling en beschikbaarheid van gezamenlijk overeengekomen normen zal de concurrentievoorwaarden in de Unie gelijk trekken en tegelijkertijd een hoog niveau van bescherming van de menselijke gezondheid en het milieu waarborgen. Het is derhalve passend deze activiteiten in het toepassingsgebied van Richtlijn 2010/75/EU op te nemen.
- (4) Varkens-, pluimvee- en rundveehouderijen veroorzaken aanzienlijke verontreinigende emissies in de lucht en het water. Om die verontreinigende emissies, waaronder die van ammoniak, methaan, nitraten en broeikasgassen, te verminderen en daardoor de lucht-, water- en bodemkwaliteit te verbeteren, moet de drempel waarboven varkens- en pluimveehouderijen binnen het toepassingsgebied van Richtlijn 2010/75/EU vallen, worden verlaagd en moeten ook rundveehouderijen in dat toepassingsgebied worden opgenomen. De desbetreffende BBT-eisen houden rekening met de aard, omvang, dichtheid en complexiteit van deze installaties, met inbegrip van de specifieke kenmerken van rundveehouderijsystemen op basis van weidegang, waarbij de dieren slechts in een bepaald seizoen in binnenverblijven worden gehouden, en met het scala van milieueffecten die zij kunnen hebben. De evenredigheidsvereisten in de BBT's zijn erop gericht landbouwers ertoe aan te zetten de noodzakelijke transitie naar steeds milieuvriendelijker landbouwpraktijken te maken.
- (5) Tot 2040 zal het aantal grootschalige installaties voor de productie van batterijen voor elektrische voertuigen in de Unie waarschijnlijk aanzienlijk toenemen, waardoor het aandeel van de Unie in de wereldwijde batterijproductie zal toenemen. Hoewel verscheidene activiteiten van de waardeketen voor batterijen reeds door Richtlijn 2010/75/EU worden gereguleerd en batterijen als producten worden gereguleerd door Verordening (EU) .../... van het Europees Parlement en de Raad* +., moeten grote installaties die batterijen vervaardigen, toch in het toepassingsgebied van de richtlijn worden opgenomen, moet ervoor worden gezorgd dat zij ook onder de voorschriften van Richtlijn 2010/75/EU vallen en derhalve bijdragen tot een duurzamere groei van de batterijproductie. Door grote installaties die batterijen produceren in het toepassingsgebied van Richtlijn 2010/75/EU op te nemen, zal de duurzaamheid van batterijen op holistische wijze worden verbeterd en zal het effect van batterijen op het milieu gedurende hun hele levenscyclus tot een minimum worden beperkt.
- (6) Om de toegang van het publiek tot milieu-informatie verder te verbeteren, moet worden verduidelijkt dat vergunningen voor installaties die overeenkomstig Richtlijn 2010/75/EU zijn verleend, kosteloos op het internet ter beschikking van het publiek moeten worden gesteld, zonder de toegang te beperken tot geregistreerde gebruikers.

Onder dezelfde voorwaarden moet ook een uniform overzicht van de vergunningen ter beschikking van het publiek worden gesteld.

- (7) De gevolgen van verontreiniging, ook wanneer deze wordt veroorzaakt door incidenten of ongevallen, kunnen zich tot buiten het grondgebied van een lidstaat uitstrekken. Onverminderd Richtlijn 2012/18/EU van het Europees Parlement en de Raad⁷⁰ vergt de beperking van de gevolgen voor de menselijke gezondheid en het milieu van incidenten of ongevallen en de preventie van verdere mogelijke incidenten of ongevallen in dergelijke gevallen een snelle informatieverstrekking en nauwe coördinatie tussen de bevoegde autoriteiten van de lidstaten die door dergelijke gebeurtenissen worden of kunnen worden getroffen. Daarom moeten bij incidenten of ongevallen die het milieu of de menselijke gezondheid in een andere lidstaat significant aantasten, informatie en grensoverschrijdende en multidisciplinaire samenwerking tussen de getroffen lidstaten worden bevorderd om de gevolgen voor het milieu en de menselijke gezondheid te beperken en verdere mogelijke incidenten of ongevallen te voorkomen.
- (8) De lidstaten moeten ook nalevingswaarborgmaatregelen vaststellen om de naleving van de verplichtingen die krachtens Richtlijn 2010/75/EU aan natuurlijke personen of rechtspersonen worden opgelegd, te bevorderen, te monitoren en te handhaven. Als onderdeel van deze maatregelen moeten de bevoegde autoriteiten de exploitatie van een installatie kunnen opschorten wanneer een voortdurende inbreuk op de vergunningsvoorwaarden en het niet uitvoeren van de bevindingen van het inspectieverslag een gevaar voor de menselijke gezondheid of aanzienlijke nadelige gevolgen voor het milieu oplevert of dreigt op te leveren, teneinde dat gevaar een halt toe te roepen.
- (9) Ter bevordering van de energie-efficiëntie van installaties die binnen het toepassingsgebied van Richtlijn 2010/75/EU vallen en die activiteiten uitvoeren die zijn opgenomen in bijlage I bij Richtlijn 2003/87/EG, is het passend deze installaties te onderwerpen aan energie-efficiëntie-eisen met betrekking tot verbrandingseenheden of andere eenheden die op het terrein kooldioxide uitstoten.
- (10) De conclusie van de evaluatie van Richtlijn 2010/75/EU luidde dat de koppelingen tussen die richtlijn en Verordening (EG) nr. 1907/2006⁷¹ moeten worden versterkt om de risico's van het gebruik van chemische stoffen in installaties die binnen het toepassingsgebied van Richtlijn 2010/75/EU vallen, beter te kunnen aanpakken. Teneinde synergieën te ontwikkelen tussen de werkzaamheden van het Europees Agentschap voor chemische stoffen (ECHA) inzake chemische stoffen en de opstelling van BBT-referentiedocumenten krachtens Richtlijn 2010/75/EU, dient het ECHA een formele rol te krijgen bij die opstelling van BBT-referentiedocumenten.

⁷⁰ + PB: Gelieve het nummer van de verordening in document 2020/0353(COD) in de tekst in te voegen en het nummer, de datum, de titel en de verwijzing naar het PB van die verordening in de voetnoot in te voegen.

Richtlijn 2012/18/EU van het Europees Parlement en de Raad van 4 juli 2012 betreffende de beheersing van de gevaren van zware ongevallen waarbij gevaarlijke stoffen zijn betrokken (PB L 197 van 24.7.2012, blz. 1).

⁷¹ Verordening (EG) nr. 1907/2006 van het Europees Parlement en de Raad van 18 december 2006 inzake de registratie en beoordeling van en de autorisatie en beperkingen ten aanzien van chemische stoffen (REACH) tot oprichting van een Europees Agentschap voor chemische stoffen (PB L 396 van 30.12.2006, blz. 1).

- (11) Teneinde de informatie-uitwisseling ter ondersteuning van de vaststelling van met de beste beschikbare technieken geassocieerde emissieniveaus en milieuprestatieniveaus te vergemakkelijken en tegelijkertijd de integriteit van vertrouwelijke bedrijfsinformatie te waarborgen, dienen de procedures te worden gespecificeerd voor de behandeling van informatie die als vertrouwelijke bedrijfsinformatie of gevoelige commerciële informatie wordt aangemerkt en die bij de industrie wordt ingezameld in het kader van de door de Commissie georganiseerde informatie-uitwisseling voor het opstellen, herzien of bijwerken van BBT-referentiedocumenten. Er moet op worden toegezien dat personen die aan de informatie-uitwisseling deelnemen, geen informatie die als vertrouwelijke bedrijfsinformatie of gevoelige commerciële informatie kan worden aangemerkt, delen met vertegenwoordigers van ondernemingen of handelsverenigingen die een economisch belang in de betrokken industriële activiteiten en de daarmee verband houdende markten hebben. Deze informatie-uitwisseling doet geen afbreuk aan het mededingingsrecht van de Unie, met name artikel 101 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (VWEU).
- (12) Om de bescherming van de menselijke gezondheid en het milieu als geheel te waarborgen, zijn in alle stadia van de uitvoering synergieën en coördinatie met andere relevante milieuwetgeving van de Unie noodzakelijk. Daarom moeten alle relevante bevoegde autoriteiten die de naleving van de relevante milieuwetgeving van de Unie waarborgen, naar behoren worden geraadpleegd voordat een vergunning krachtens Richtlijn 2010/75/EU wordt verleend.
- (13) Teneinde de milieuprestaties en de veiligheid van de installatie continu te verbeteren, onder meer door het voorkomen van afvalproductie, het optimaliseren van het gebruik van hulpbronnen en het hergebruik van water, en het voorkomen of verminderen van risico's die samenhangen met het gebruik van gevaarlijke stoffen, dient de exploitant een milieubeheersysteem (EMS — environmental management system) op te zetten en uit te voeren in overeenstemming met de toepasselijke BBT-conclusies, en dit ter beschikking te stellen van het publiek. Het EMS moet ook betrekking hebben op het beheer van risico's in verband met het gebruik van de gevaarlijke stoffen en een analyse van de mogelijke vervanging van gevaarlijke stoffen door veiliger alternatieven.
- (14) Het is nodig om de voorwaarden verder te specificeren waaronder de bevoegde autoriteit bij de vaststelling van emissiegrenswaarden voor de lozing van verontreinigende stoffen in water in een krachtens Richtlijn 2010/75/EU afgegeven vergunning rekening mag houden met de behandelingsprocessen in een afvalwaterzuiveringsinstallatie stroomafwaarts, om ervoor te zorgen dat dergelijke lozingen niet leiden tot een verhoogde belasting van ontvangende wateren met verontreinigende stoffen in vergelijking met een situatie waarin de onder de richtlijn vallende installatie de BBT's toepast en voldoet aan de emissieniveaus die horen bij de BBT's voor directe lozingen.
- (15) Het bieden van een hoog niveau van bescherming van de menselijke gezondheid en het milieu in zijn geheel vereist onder meer dat in vergunningen emissiegrenswaarden worden vastgesteld op een niveau dat de naleving waarborgt van de toepasselijke emissieniveaus die horen bij de BBT's als vastgesteld in de BBT-conclusies. Aan de BBT's geassocieerde emissieniveaus (BBT-GEN's) worden gewoonlijk uitgedrukt als een bandbreedte in plaats van als eenduidige waarden, om rekening te houden met de verschillen tussen installaties van een bepaald type die resulteren in variaties in de milieuprestaties die met de toepassing van BBT's worden bereikt. Zo zal een bepaalde BBT in verschillende installaties niet dezelfde prestaties opleveren, zijn sommige

BBT's wellicht niet geschikt om in bepaalde installaties te worden toegepast, of is een combinatie van BBT's voor sommige verontreinigende stoffen of milieumedia wellicht doeltreffender dan andere. Het bereiken van een hoog niveau van bescherming van de menselijke gezondheid en het milieu in zijn geheel is in gevaar gebracht door de praktijk om emissiegrenswaarden vast te stellen op het laagste niveau van de voor die BBT's geldende bandbreedte, zonder rekening te houden met de mogelijkheden van een bepaalde installatie om lagere emissieniveaus te bereiken door de toepassing van de BBT's. Een dergelijke praktijk ontmoedigt voortrekkers om effectievere technieken toe te passen en belemmert de totstandbrenging van gelijke concurrentievoorwaarden op een hoog niveau van bescherming van de menselijke gezondheid en het milieu. Van de bevoegde autoriteiten dient derhalve te worden verlangd dat zij in vergunningen de laagst mogelijke emissiegrenswaarden vaststellen die de prestaties van de BBT's voor de specifieke installaties weergeven, rekening houdend met het hele scala van BBT-GEN's en gericht op de best mogelijke milieuprestaties voor de installaties, tenzij de exploitant aantoont dat toepassing van de BBT's als beschreven in de BBT-conclusies de betrokken installatie slechts in staat stelt aan minder strenge emissiegrenswaarden te voldoen.

- (16) De bijdrage van Richtlijn 2010/75/EU aan hulpbronnen- en energie-efficiëntie en circulaire economie in de Unie moet doeltreffender worden gemaakt, rekening houdend met het beginsel "energie-efficiëntie eerst" als leidend beginsel van het energiebeleid van de Unie. Daarom moeten in de vergunningen waar mogelijk bindende milieuprestatiegrenswaarden voor het verbruik en de hulpbronnenefficiëntie worden vastgesteld, onder meer voor het gebruik van water, energie en gerecyclede materialen, op basis van de met de BBT's geassocieerde milieuprestatieniveaus die in de besluiten over BBT-conclusies zijn vastgesteld.
- (17) Teneinde de emissie van verontreinigende stoffen door installaties die binnen het toepassingsgebied van Richtlijn 2010/75/EU vallen, te voorkomen of tot een minimum te beperken en de concurrentievoorwaarden in de gehele Unie gelijk te trekken, moeten de voorwaarden waaronder afwijkingen van emissiegrenswaarden kunnen worden toegestaan, beter worden omschreven door middel van algemene beginselen, teneinde een meer geharmoniseerde uitvoering van dergelijke afwijkingen in de gehele Unie te waarborgen. Dergelijke afwijkingen mogen niet worden toegestaan wanneer zij de naleving van milieukwaliteitsnormen in gevaar kunnen brengen.
- (18) In de evaluatie van Richtlijn 2010/75/EU werd geconcludeerd dat er enige discrepantie bestond in de benaderingen van de conformiteitsbeoordeling voor installaties die onder hoofdstuk II van die richtlijn vallen. Om een hoog niveau van bescherming van het milieu in zijn geheel te bereiken en voor een consequente uitvoering van de wetgeving van de Unie en gelijke concurrentievoorwaarden in de gehele Unie te zorgen, en tegelijk de administratieve lasten voor het bedrijfsleven en de overheid tot een minimum te beperken, moet de Commissie gemeenschappelijke regels vaststellen voor de beoordeling van de naleving van emissiegrenswaarden en de validering van gemeten niveaus voor emissies in zowel de lucht als het water, op basis van de BBT's. Deze voorschriften voor de beoordeling van de naleving moeten voorrang hebben op de voorschriften in de hoofdstukken III en IV betreffende de beoordeling van de naleving van de emissiegrenswaarden in de bijlagen V en VI bij Richtlijn 2010/75/EU.
- (19) Milieukwaliteitsnormen hebben betrekking op alle voorschriften die in de wetgeving van de Unie zijn opgenomen, zoals de wetgeving van de Unie inzake lucht en water, waaraan op een bepaald moment moet worden voldaan door een bepaalde omgeving of een bepaald deel daarvan. Daarom moet worden verduidelijkt dat de bevoegde

autoriteiten bij het verlenen van een vergunning voor een installatie niet alleen voorwaarden moeten stellen die garanderen dat de exploitatie van de installatie in overeenstemming is met de BBT-conclusies, maar ook, waar passend ter vermindering van de specifieke bijdrage van de installatie tot de verontreiniging in het betrokken gebied, in de vergunning specifieke aanvullende voorwaarden moeten opnemen die strenger zijn dan die welke in de toepasselijke BBT-conclusies zijn vastgesteld, om te garanderen dat de installatie aan de milieukwaliteitsnormen voldoet. Deze voorwaarden kunnen inhouden dat strengere emissiegrenswaarden worden vastgesteld of dat de exploitatie of de capaciteit van de installatie wordt beperkt.

- (20) De vergunningsvoorwaarden moeten regelmatig door de bevoegde autoriteit worden herzien en zo nodig bijgesteld, om ervoor te zorgen dat zij in overeenstemming zijn met de relevante wetgeving. Een dergelijke herziening of bijstelling moet ook plaatsvinden wanneer de installatie aan een milieukwaliteitsnorm moet voldoen, onder meer in het geval van een nieuwe of herziene milieukwaliteitsnorm of wanneer de toestand van het ontvangende milieu een herziening van de vergunning vereist om te voldoen aan plannen en programma's die zijn vastgesteld in het kader van wetgeving van de Unie, zoals de stroomgebiedsbeheersplannen krachtens Richtlijn 2000/60/EG van het Europees Parlement en de Raad⁷².
- (21) De partijen bij het Verdrag van Aarhus over de toegang tot informatie, inspraak bij besluitvorming en toegang tot de rechter inzake milieuaangelegenheden hebben tijdens hun zevende zitting de bevindingen van het nalevingscomité van het verdrag in zaak ACCC/C/2014/121 bekrachtigd, volgens welke de Europese Unie artikel 6, lid 10, van het verdrag niet naleeft door een rechtskader in te voeren dat niet voorziet in de mogelijkheid van inspraak met betrekking tot herzieningen en bijstellingen op grond van artikel 21, leden 3 en 4, en lid 5, punten b) en c), van Richtlijn 2010/75/EU. Deze bevindingen zijn door de Unie en haar lidstaten onderschreven, en met het oog op de volledige naleving van het Verdrag van Aarhus moet worden gespecificeerd dat het betrokken publiek in een vroeg stadium reële mogelijkheden tot inspraak moet worden geboden bij de vaststelling of bijstelling van de vergunningsvoorwaarden door de bevoegde autoriteit, ook wanneer de vergunningsvoorwaarden worden herzien na de bekendmaking van besluiten over BBT-conclusies met betrekking tot de hoofdactiviteit van de installatie; wanneer de ontwikkelingen op het gebied van de BBT's een aanzienlijke vermindering van de emissies mogelijk maken; wanneer de bedrijfsveiligheid vereist dat andere technieken worden toegepast; en wanneer aan een nieuwe of herziene milieukwaliteitsnorm moet worden voldaan.
- (22) Zoals verduidelijkt in de rechtspraak van het Europees Hof van Justitie⁷³ kunnen de lidstaten de procesbevoegdheid (*locus standi*) tegen een beslissing van een overheidsinstantie niet beperken tot de leden van het betrokken publiek die aan de voorafgaande administratieve procedure tot vaststelling van die beslissing hebben deelgenomen. Zoals ook in de rechtspraak van het Hof van Justitie⁷⁴ wordt verduidelijkt, vereisen doeltreffende toegang tot de rechter in milieuaangelegenheden en doeltreffende rechtsmiddelen onder meer dat leden van het betrokken publiek het

⁷² Richtlijn 2000/60/EG van het Europees Parlement en de Raad van 23 oktober 2000 tot vaststelling van een kader voor communautaire maatregelen betreffende het waterbeleid (PB L 327 van 22.12.2000).

⁷³ Zaak C-826/18: Arrest van het Hof (Eerste kamer) van 14 januari 2021, LB e.a. tegen College van burgemeester en wethouders van de gemeente Echt-Susteren, punten 58 en 59.

⁷⁴ Zaak C-416/10: Arrest van het Hof (Grote kamer) van 15 januari 2013, Jozef Križan e.a./Slovenská inšpekcia životného prostredia.Križan, punt 109.

recht moeten hebben de rechter of een bevoegde onafhankelijke en onpartijdige instantie te verzoeken voorlopige maatregelen te gelasten ter voorkoming van een bepaald geval van verontreiniging, zo nodig door middel van de tijdelijke schorsing van de betwiste vergunning. Daarom moet worden gespecificeerd dat de juridische status niet afhankelijk mag worden gemaakt van de rol die het betrokken lid van het publiek heeft gespeeld tijdens een inspraakfase van de besluitvormingsprocedures krachtens deze richtlijn. Voorts moet elke herzieningsprocedure eerlijk, billijk, tijdig en niet buitensporig kostbaar zijn, en voorzien in adequate en doeltreffende verhaalmechanismen, met inbegrip van een rechterlijk bevel waar zulks passend is.

- (23) Grensoverschrijdende samenwerking dient plaats te vinden voordat vergunningen worden verleend wanneer de exploitatie van een installatie gevolgen kan hebben voor meer dan één lidstaat, en dient voorafgaande voorlichting en raadpleging te omvatten van het betrokken publiek en de bevoegde autoriteiten in de andere lidstaten die de gevolgen kunnen ondervinden.
- (24) Uit de evaluatie van Richtlijn 2010/75/EU is gebleken dat de richtlijn, ook al moet zij de transformatie van de Europese industrie bevorderen, niet dynamisch genoeg is en de ontplooiing van innovatieve processen en technologieën niet voldoende ondersteunt. Derhalve dient het testen en de toepassing van technieken in opkomst met betere milieuprestaties te worden gefaciliteerd, dient de samenwerking met onderzoekers en het bedrijfsleven in het kader van door de overheid gefinancierde onderzoeksprojecten te worden gefaciliteerd onder de voorwaarden van de desbetreffende Europese en nationale financieringsinstrumenten, en dient een specifiek centrum ter ondersteuning van innovatie te worden opgericht voor het verzamelen en analyseren van informatie over innovatieve technieken, met inbegrip van technieken in opkomst, die relevant zijn voor activiteiten die binnen het toepassingsgebied van die richtlijn vallen, en voor het karakteriseren van hun ontwikkelingsniveau van onderzoek tot toepassing (het niveau van technologische paraatheid) en hun milieuprestaties. Dit zal ook de uitwisseling van informatie over het opstellen, herzien en bijwerken van BBT-referentiedocumenten ten goede komen. De door het centrum te verzamelen en te analyseren innovatieve technieken moeten ten minste het niveau hebben van een in een relevante omgeving gedemonstreerde technologie (een industrieel relevante omgeving in het geval van sleuteltechnologieën) of van een demonstratie van een systeemprototype in een bedrijfsomgeving (technische paraatheidsniveau 6-7).
- (25) Om de doelstellingen van de Unie inzake een schone, circulaire en klimaatneutrale economie tegen 2050 te bereiken, is een grondige transformatie van de economie van de Unie nodig. In overeenstemming met het achtste milieuoactieprogramma moeten exploitanten van installaties die onder Richtlijn 2010/75/EU vallen, derhalve worden verplicht om in hun milieubeheersysteem een transformatieplan op te nemen. Dergelijke transformatieplannen zullen ook een aanvulling vormen op de eisen inzake maatschappelijk verantwoord ondernemen krachtens Richtlijn 2013/34/EU van het Europees Parlement en de Raad⁷⁵, door een middel te bieden voor de concrete uitvoering van deze eisen op installatieniveau. De eerste prioriteit is de transformatie

⁷⁵ Richtlijn 2013/34/EU van het Europees Parlement en van de Raad van 26 juni 2013 betreffende de jaarlijkse financiële overzichten, geconsolideerde financiële overzichten en aanverwante verslagen van bepaalde ondernemingsvormen, tot wijziging van Richtlijn 2006/43/EG van het Europees Parlement en de Raad en tot intrekking van de Richtlijnen 78/660/EEG en 83/349/EEG van de Raad (PB L 182 van 29.6.2013, blz. 19).

van de in bijlage I genoemde energie-intensieve activiteiten. Daarom moeten de exploitanten van energie-intensieve installaties uiterlijk op 30 juni 2030 transformatieplannen opstellen. Van exploitanten van installaties die andere in bijlage I genoemde activiteiten verrichten, moet worden verlangd dat zij transformatieplannen opstellen in het kader van de herziening en bijstelling van vergunningen na de bekendmaking van na 1 januari 2030 gepubliceerde besluiten over BBT-conclusies. Hoewel de transformatieplannen indicatieve documenten moeten blijven die onder de verantwoordelijkheid van de exploitanten worden opgesteld, moet de door de exploitanten in het kader van hun milieubeheersystemen ingeschakelde auditororganisatie nagaan of zij de door de Europese Commissie in een uitvoeringshandeling vast te stellen minimuminformatie bevatten, en moeten de exploitanten de transformatieplannen openbaar maken.

- (26) Er is meer duidelijkheid nodig over de criteria om te beoordelen of de gereinigde gassen of vloeistoffen die het resultaat zijn van de vergassing en pyrolyse van afvalstoffen in voldoende mate zijn gezuiverd om vóór de verbranding ervan niet langer als afvalstoffen te worden aangemerkt.
- (27) Gezien het grote aantal veehouderijen dat binnen het toepassingsgebied van Richtlijn 2010/75/EU moet vallen en de relatieve eenvoud van de processen en emissiepatronen van dergelijke installaties, is het passend specifieke administratieve procedures voor de afgifte van vergunningen en voor de uitvoering van de desbetreffende activiteiten vast te stellen die zijn aangepast aan de sector, onverminderd de voorschriften inzake voorlichting en inspraak van het publiek, monitoring en naleving.
- (28) Verwacht wordt dat innovatieve technieken die op de markt komen, de emissies van zowel verontreinigende stoffen als broeikasgassen door installaties die onder het toepassingsgebied van zowel Richtlijn 2010/75/EU als Richtlijn 2003/87/EG van het Europees Parlement en de Raad⁷⁶ vallen, in toenemende mate zullen doen dalen. Dit zal het weliswaar mogelijk maken verdere synergieën tussen deze richtlijnen tot stand te brengen, maar het kan ook gevolgen hebben voor de werking ervan, onder meer op de koolstofmarkt. Richtlijn 2003/87/EG bevat in dit verband een bepaling om de doeltreffendheid van synergieën met Richtlijn 2010/75/EU te herzien, en roept op tot coördinatie van milieu- en klimaatgerelateerde vergunningen om te zorgen voor een efficiënte en snellere uitvoering van maatregelen die nodig zijn om de klimaat- en energiedoelstellingen van de Unie te verwezenlijken. Om rekening te houden met de innovatiedynamiek in dit verband en met de in artikel 8 van Richtlijn 2003/87/EG bedoelde herziening, moet de Commissie uiterlijk in 2028 en vervolgens om de vijf jaar aan het Europees Parlement en de Raad een verslag voorleggen met een evaluatie van de uitvoering van Richtlijn 2010/75/EU.
- (29) Om ervoor te zorgen dat Richtlijn 2010/75/EU blijft beantwoorden aan haar doelstellingen om emissies van verontreinigende stoffen te voorkomen of te verminderen en een hoog niveau van bescherming van de menselijke gezondheid en het milieu tot stand te brengen, moet aan de Commissie de bevoegdheid worden verleend om overeenkomstig artikel 290 VWEU handelingen vast te stellen om die richtlijn aan te vullen met exploitatievoorschriften die voorschriften bevatten voor

⁷⁶ Richtlijn 2003/87/EG van het Europees Parlement en de Raad van 13 oktober 2003 tot vaststelling van een systeem voor de handel in broeikasgasemissierechten binnen de Gemeenschap (PB L 275 van 25.10.2003, blz. 32).

activiteiten in verband met de pluimvee-, varkens- en rundveehouderij, en om de bijlagen I en I bis bij die richtlijn te wijzigen door toevoeging van een agro-industriële activiteit om ervoor te zorgen dat deze voldoet aan haar doelstellingen om emissies van verontreinigende stoffen te voorkomen of te verminderen en een hoog niveau van bescherming van de menselijke gezondheid en het milieu te bereiken. Het is van bijzonder belang dat de Commissie bij haar voorbereidende werkzaamheden tot passende raadplegingen overgaat, onder meer op deskundigenniveau, en dat die raadplegingen gebeuren in overeenstemming met de beginselen die zijn vastgelegd in het Interinstitutioneel Akkoord van 13 april 2016 over beter wetgeven⁷⁷. Met name om te zorgen voor gelijke deelname aan de voorbereiding van gedelegeerde handelingen ontvangen het Europees Parlement en de Raad alle documenten op hetzelfde tijdstip als de deskundigen van de lidstaten, en hebben hun deskundigen systematisch toegang tot de vergaderingen van de deskundigengroepen van de Commissie die zich bezighouden met de voorbereiding van de gedelegeerde handelingen.

- (30) Om eenvormige voorwaarden te waarborgen voor de uitvoering van Richtlijn 2010/75/EU, moeten aan de Commissie uitvoeringsbevoegdheden worden verleend met betrekking tot de vaststelling van i) het voor de samenvatting van de vergunning te gebruiken formaat, ii) een gestandaardiseerde methode ter beoordeling van de onevenredigheid tussen de kosten van uitvoering van de BBT-conclusies en de potentiële milieuvoordelen, iii) de meetmethode ter beoordeling van de naleving van de in de vergunning opgenomen emissiegrenswaarden met betrekking tot emissies in de lucht en in water, iv) de nadere regelingen die nodig zijn voor de oprichting en de werking van het innovatiecentrum voor industriële transformatie en emissies, en v) het voor de transformatieplannen te gebruiken formaat. Die bevoegdheden moeten worden uitgeoefend in overeenstemming met Verordening (EU) nr. 182/2011 van het Europees Parlement en de Raad⁷⁸.
- (31) Om een doeltreffende uitvoering en handhaving van de in Richtlijn 2010/75/EU vastgestelde verplichtingen te waarborgen, moet de minimuminhoud van doeltreffende, evenredige en afschrikkende sancties worden gespecificeerd. De verschillen tussen de sanctieregelingen, het feit dat de opgelegde sancties in vele gevallen te laag worden geacht om werkelijk een afschrikkend effect te hebben op illegale gedragingen, en het ontbreken van eenvormige uitvoering in alle lidstaten ondermijnen de gelijke concurrentievoorwaarden inzake industriële emissies in de hele Unie. Er moet rekening worden gehouden met Richtlijn 2008/99/EG inzake de bescherming van het milieu door middel van het strafrecht, wanneer een geconstateerde inbreuk op grond van deze richtlijn een strafbaar feit is dat onder het toepassingsgebied van Richtlijn 2008/99/EG valt.
- (32) Wanneer schade aan de menselijke gezondheid is toegebracht als gevolg van een schending van nationale maatregelen die overeenkomstig Richtlijn 2010/75/EU zijn genomen, moeten de lidstaten ervoor zorgen dat de getroffen personen vergoeding van die schade kunnen eisen en verkrijgen van de betrokken natuurlijke personen of rechtspersonen en, in voorkomend geval, van de betrokken bevoegde autoriteiten die

⁷⁷ Interinstitutioneel Akkoord tussen het Europees Parlement, de Raad van de Europese Unie en de Europese Commissie over beter wetgeven (PB L 123 van 12.5.2016, blz. 1).

⁷⁸ Verordening (EU) nr. 182/2011 van het Europees Parlement en de Raad van 16 februari 2011 tot vaststelling van de algemene voorschriften en beginselen die van toepassing zijn op de wijze waarop de lidstaten de uitoefening van de uitvoeringsbevoegdheden door de Commissie controleren (PB L 55 van 28.2.2011, blz. 13).

voor de schending verantwoordelijk zijn. Dergelijke regels inzake vergoeding dragen bij tot het nastreven van de doelstellingen van behoud, bescherming en verbetering van de kwaliteit van het milieu en de bescherming van de menselijke gezondheid, zoals neergelegd in artikel 191 VWEU. Zij liggen ook ten grondslag aan het recht op leven, menselijke integriteit en gezondheidsbescherming, dat is neergelegd in de artikelen 2, 3 en 35 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, en aan het recht op een doeltreffende voorziening in rechte, dat is neergelegd in artikel 47 van het Handvest. Bovendien geeft Richtlijn 2004/35/EG van het Europees Parlement en de Raad particulieren geen recht op schadevergoeding vanwege milieuschade of een onmiddellijke dreiging van dergelijke schade.

- (33) Het is derhalve passend dat Richtlijn 2010/75/EU het recht op vergoeding van door particulieren geleden schade regelt. Om ervoor te zorgen dat individuele personen hun rechten kunnen verdedigen tegen gezondheidsschade als gevolg van schendingen van Richtlijn 2010/75/EU en aldus te zorgen voor een efficiëntere handhaving van die richtlijn, moeten ngo's die de bescherming van de menselijke gezondheid of het milieu bevorderen, met inbegrip van organisaties die de bescherming van consumenten bevorderen en aan alle vereisten van het nationale recht voldoen, als leden van het betrokken publiek de bevoegdheid krijgen om, naargelang hetgeen de lidstaten bepalen, namens of ten behoeve van slachtoffers een procedure aanhangig te maken, onverminderd de nationale procedurele regels betreffende vertegenwoordiging en verdediging in rechte. De lidstaten beschikken gewoonlijk over procedurele autonomie om een doeltreffende voorziening in rechte tegen schendingen van het recht van de Unie te waarborgen, mits de beginselen van gelijkwaardigheid en doeltreffendheid worden geëerbiedigd. De ervaring leert echter dat, hoewel er overweldigend epidemiologisch bewijs bestaat voor de negatieve effecten van verontreiniging op de volksgezondheid, met name wat de lucht betreft, het voor de slachtoffers van schendingen van Richtlijn 2010/75/EU op grond van de in de lidstaten algemeen toepasselijke procedurele regels inzake de bewijslast moeilijk is om een causaal verband tussen de geleden schade en de schending aan te tonen. Als gevolg daarvan beschikken slachtoffers van schendingen van Richtlijn 2010/75/EU in de meeste gevallen niet over een doeltreffende manier om een vergoeding te vorderen voor de schade die door dergelijke schendingen is veroorzaakt. Om het recht van personen op schadevergoeding wegens schendingen van Richtlijn 2010/75/EU te versterken en bij te dragen tot een efficiëntere handhaving van de voorschriften van die richtlijn in de gehele Unie, moet de bewijslast die in dergelijke situaties van toepassing is, worden aangepast. Wanneer een particulier voldoende overtuigend bewijs kan leveren om aan te nemen dat de schending van Richtlijn 2010/75/EU ten grondslag ligt aan de schade die aan de gezondheid van een particulier is toegebracht, of daartoe in aanzienlijke mate heeft bijgedragen, moet het derhalve aan de verweerder zijn om dat vermoeden te weerleggen teneinde aan zijn aansprakelijkheid te ontkomen.
- (34) De gevolgen van Richtlijn 2010/75/EU voor de procedurele autonomie van de lidstaten moeten beperkt blijven tot wat nodig is om de door de richtlijn nagestreefde doelstellingen van bescherming van de menselijke gezondheid door middel van een veilig milieu te waarborgen, en mogen geen gevolgen hebben voor andere nationale procedurele regels tot vaststelling van het recht om schadevergoeding te vorderen wegens schendingen van die richtlijn. Dergelijke nationale regels mogen echter geen belemmering vormen voor de doeltreffende werking van het bij Richtlijn 2010/75/EU vereiste mechanisme om schadevergoeding te vorderen.

- (35) Bij de uitvoering van Richtlijn 2010/75/EU is gebleken dat de lidstaten uiteenlopende toepassingen hanteren wat betreft de dekking van installaties voor de vervaardiging van keramische producten door middel van bakken, omdat de formulering van de definitie van deze activiteit de lidstaten de keuze liet om beide of slechts een van de twee criteria inzake productiecapaciteit en ovencapaciteit toe te passen. Met het oog op een meer samenhangende uitvoering van die richtlijn en het waarborgen van gelijke concurrentievoorwaarden in de gehele Unie, moeten dergelijke installaties in het toepassingsgebied van die richtlijn worden opgenomen wanneer aan één van deze twee criteria is voldaan.
- (36) Bij de vaststelling van emissiegrenswaarden voor verontreinigende stoffen moet de bevoegde autoriteit rekening houden met alle stoffen, met inbegrip van stoffen die aanleiding geven tot bezorgdheid, die door de betrokken installatie kunnen worden uitgestoten en die een aanzienlijk effect op het milieu of de menselijke gezondheid kunnen hebben. Daarbij moet rekening worden gehouden met de gevaarseigenschappen, de hoeveelheid en de aard van de uitgestoten stoffen en hun potentieel om eventuele milieumedia te verontreinigen. De BBT-conclusies vormen in voorkomend geval het referentiepunt voor de selectie van de stoffen waarvoor emissiegrenswaarden moeten worden vastgesteld, hoewel de bevoegde autoriteit kan besluiten nog andere stoffen te selecteren. Momenteel zijn de afzonderlijke verontreinigende stoffen op niet-uitputtende wijze opgenomen in bijlage II bij Richtlijn 2010/75/EU, hetgeen niet verenigbaar is met de holistische aanpak van die richtlijn en niet beantwoordt aan de noodzaak voor de bevoegde autoriteiten om rekening te houden met alle relevante verontreinigende stoffen, ook stoffen die aanleiding geven tot bezorgdheid. De niet-uitputtende lijst van verontreinigende stoffen moet derhalve worden geschrapt. In plaats daarvan moet worden verwezen naar de lijst van verontreinigende stoffen in bijlage II bij Verordening (EG) nr. 166/2006⁷⁹.
- (37) Hoewel stortplaatsen binnen het toepassingsgebied van Richtlijn 2010/75/EU vallen, bestaan er geen BBT-conclusies voor stortplaatsen, aangezien die activiteit binnen het toepassingsgebied van Richtlijn 1999/31/EG⁸⁰ van de Raad valt en de voorschriften van laatstgenoemde richtlijn worden geacht BBT's te zijn. Dankzij de technische ontwikkelingen en innovatie die zich sinds de vaststelling van Richtlijn 1999/31/EG hebben voorgedaan, zijn er thans doeltreffender technieken voor de bescherming van de menselijke gezondheid en het milieu beschikbaar. De vaststelling van BBT-conclusies krachtens Richtlijn 2010/75/EU zou het mogelijk maken de belangrijkste milieuproblemen in verband met de exploitatie van afvalstortplaatsen, waaronder aanzienlijke emissies van methaan, aan te pakken. Richtlijn 1999/31/EG moet derhalve de vaststelling van BBT-conclusies over stortplaatsen krachtens Richtlijn 2010/75/EU mogelijk maken.
- (38) Richtlijn 2010/75/EU en Richtlijn 1999/31/EG moeten daarom dienovereenkomstig worden gewijzigd.
- (39) Aangezien de doelstelling van deze richtlijn, namelijk een hoog niveau van milieubescherming en een verbetering van de milieukwaliteit te garanderen, niet

⁷⁹ Verordening (EG) nr. 166/2006 van het Europees Parlement en de Raad van 18 januari 2006 betreffende de instelling van een Europees register inzake de uitstoot en overbrenging van verontreinigende stoffen (PB L 33 van 4.2.2006, blz. 1).

⁸⁰ Richtlijn 1999/31/EG van de Raad van 26 april 1999 betreffende het storten van afvalstoffen (PB L 182 van 16.7.1999, blz. 1).

voldoende door de lidstaten kan worden verwezenlijkt en derhalve, vanwege het grensoverschrijdende karakter van verontreiniging door industriële activiteiten, beter door de Unie kan worden verwezenlijkt, kan de Unie maatregelen nemen overeenkomstig het in artikel 5 van het Verdrag betreffende de Europese Unie neergelegde subsidiariteitsbeginsel. Overeenkomstig het in hetzelfde artikel neergelegde evenredigheidsbeginsel gaat deze richtlijn niet verder dan nodig is om deze doelstelling te verwezenlijken.

- (40) Overeenkomstig het evenredigheidsbeginsel is het voor het bereiken van de basisdoelstelling, het garanderen van een hoog niveau van milieubescherming en het verbeteren van de kwaliteit van het milieu, noodzakelijk en passend regels vast te stellen voor geïntegreerde preventie en bestrijding van door industriële activiteiten veroorzaakte verontreiniging. Deze richtlijn gaat overeenkomstig artikel 5, lid 4, van het Verdrag betreffende de Europese Unie niet verder dan nodig is om de beoogde doelstellingen te verwezenlijken.
- (41) Overeenkomstig de gezamenlijke politieke verklaring van 28 september 2011 van de lidstaten en de Commissie over toelichtende stukken⁸¹ hebben de lidstaten zich ertoe verbonden om in gerechtvaardigde gevallen de kennisgeving van hun omzettingsmaatregelen vergezeld te doen gaan van één of meer stukken waarin het verband tussen de onderdelen van een richtlijn en de overeenkomstige delen van de nationale omzettingsinstrumenten wordt toegelicht. Met betrekking tot deze richtlijn acht de wetgever de toezending van die stukken gerechtvaardigd,

HEBBEN DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

Wijzigingen van Richtlijn 2010/75/EU

Richtlijn 2010/75/EU wordt als volgt gewijzigd:

- 1) In artikel 1 wordt de tweede alinea vervangen door:

“Zij bevat ook regels ter voorkoming en, wanneer dat niet mogelijk is, beperking van emissies in lucht, water en bodem en ter voorkoming van het ontstaan van afvalstoffen, om een hoog niveau van bescherming van de menselijke gezondheid en het milieu in zijn geheel te bereiken.”.
- 2) In artikel 2 wordt lid 1 vervangen door:

“1. Deze richtlijn is van toepassing op industriële activiteiten die de in de hoofdstukken II tot en met VI bedoelde verontreiniging veroorzaken.”.
- 3) Artikel 3 wordt als volgt gewijzigd:
 - a) punt 3 wordt vervangen door:

“3. “installatie”: een vaste technische eenheid waarin een of meer van de in bijlage I, in bijlage I bis of in deel 1 van bijlage VII vermelde activiteiten en

⁸¹ PB C 369 van 17.12.2011, blz. 14.

processen alsmede andere op dezelfde locatie ten uitvoer gebrachte en daarmee rechtstreeks samenhangende activiteiten plaatsvinden die technisch in verband staan met de in die bijlagen vermelde activiteiten en die gevolgen kunnen hebben voor de emissies en de verontreiniging;”;

b) punt 12 wordt vervangen door:

“12. “BBT-conclusies”: een document bestaande uit die delen van een BBT-referentiedocument met de conclusies over beste beschikbare technieken, de beschrijving ervan, gegevens ter beoordeling van de toepasselijkheid ervan, de met de beste beschikbare technieken geassocieerde emissieniveaus, de met de beste beschikbare technieken geassocieerde milieuprestatieniveaus, de met de beste beschikbare technieken geassocieerde minimuminhoud van een milieubeheersysteem met inbegrip van benchmarks, de daarmee verbonden monitoring, de daarmee verbonden consumptieniveaus en, in voorkomend geval, toepasselijke terreinsaneringsmaatregelen;”;

c) het volgende punt 13 bis wordt ingevoegd:

“13 bis. “met de beste beschikbare technieken geassocieerde milieuprestatieniveaus”: het bereik van milieuprestatieniveaus, met uitzondering van emissieniveaus, die onder normale bedrijfsomstandigheden worden verkregen door gebruik te maken van een BBT of een combinatie van BBT’s;”;

d) punt 17 wordt vervangen door:

“17. “betrokken publiek”: publiek dat gevolgen ondervindt of waarschijnlijk ondervindt van of belanghebbende is bij de besluitvorming over de afgifte of de bijstelling van een vergunning of van vergunningsvoorwaarden; voor de toepassing van deze definitie worden niet-gouvernementele organisaties die zich voor de bescherming van de menselijke gezondheid of het milieu inzetten en aan de eisen van nationaal recht voldoen, geacht belanghebbende te zijn;”;

e) de volgende punten 23 bis, 23 ter en 23 quater worden ingevoegd:

“23 bis. “varkens”: varkens als omschreven in artikel 2 van Richtlijn 2008/120/EG van de Raad*;

23 ter. “rundvee”: als huisdier gehouden dieren van de soort *Bos taurus*;

23 quater. “grootvee-eenheid” of “GVE”: het graasequivalent van één volwassen melkkoe die jaarlijks 3 000 kg melk produceert, zonder extra krachtvoer, dat wordt gebruikt om de omvang van landbouwbedrijven die verschillende categorieën dieren houden, uit te drukken aan de hand van de in bijlage II bij Uitvoeringsverordening (EU) nr. 808/2014 van de Commissie** vastgestelde omrekeningspercentages, onder verwijzing naar de werkelijke productie in het kalenderjaar.

* Richtlijn 2008/120/EG van de Raad van 18 december 2008 tot vaststelling van minimumnormen ter bescherming van varkens (PB L 47 van 18.2.2009, blz. 5).

** Uitvoeringsverordening (EU) nr. 808/2014 van de Commissie van 17 juli 2014 tot vaststelling van uitvoeringsbepalingen voor Verordening (EU)

nr. 1305/2013 van het Europees Parlement en de Raad inzake steun voor plattelandontwikkeling uit het Europees Landbouwfonds voor plattelandontwikkeling (Elfpo) (PB L 227 van 31.7.2014, blz. 18).”;

f) de volgende punten 48 tot en met 53 worden toegevoegd:

“48. “industriële delfstoffen”: mineralen die in de industrie worden gebruikt voor de productie van halffabrikaten of eindproducten, met uitzondering van metaalhoudende ertsen, energiedelfstoffen, delfstoffen voor de bouw en edelstenen;

49. “metaalhoudende ertsen”: ertsen die metalen of metaalhoudende stoffen opleveren;

50. “met de technieken in opkomst geassocieerde emissieniveaus”: de bandbreedte van emissieniveaus verkregen in normale bedrijfsomstandigheden met gebruikmaking van een techniek in opkomst of een combinatie van dergelijke technieken, uitgedrukt als een gemiddelde over een bepaalde periode, in specifieke referentieomstandigheden;

51. “met de technieken in opkomst geassocieerde milieuprestatieniveaus”: het bereik van milieuprestatieniveaus, met uitzondering van emissieniveaus, die onder normale bedrijfsomstandigheden worden verkregen door gebruik te maken van een techniek in opkomst of een combinatie van dergelijke technieken;

52. “nalevingswaarborgmaatregelen”: mechanismen om naleving af te dwingen door middel van drie interventie categorieën: bevordering van de naleving, toezicht op de naleving, follow-up en handhaving;

53. “benchmarks”: het indicatieve bereik van met de beste beschikbare technieken geassocieerde milieuprestatieniveaus, met uitzondering van emissieniveaus, dat het volgende kan omvatten

- a) verbruiksniveaus;
- b) niveaus van hulpbronnefficiëntie en van hergebruik;
- c) bedekkingsmaterialen;
- d) water- en energiebronnen;
- e) afvalstoffen en
- f) andere niveaus die onder gespecificeerde referentieomstandigheden zijn verkregen.”.

4) In artikel 4, lid 1, wordt de tweede alinea vervangen door:

“In afwijking van de eerste alinea mogen de lidstaten een procedure vaststellen voor de registratie van uitsluitend onder hoofdstuk V of hoofdstuk VI bis vallende installaties.”.

5) Aan artikel 5 wordt het volgende lid 4 toegevoegd:

“4. De lidstaten zorgen ervoor dat de krachtens dit artikel verleende vergunningen kosteloos op het internet beschikbaar worden gesteld, zonder de toegang te beperken tot geregistreerde gebruikers. Daarnaast wordt onder dezelfde voorwaarden een samenvatting van elke vergunning ter beschikking van het publiek gesteld. Deze samenvatting bevat in elk geval het volgende:

- a) een overzicht van de belangrijkste vergunningsvoorwaarden;

- b) de emissiegrenswaarden en de grenswaarden voor de milieuprestaties;
- c) toegestane afwijkingen overeenkomstig artikel 15, lid 4;
- d) de toepasselijke BBT-conclusies;
- e) de bepalingen inzake herziening en bijstelling van de vergunning.

De Commissie stelt een uitvoeringshandeling vast om het formaat te bepalen dat voor de in de tweede alinea bedoelde samenvatting moet worden gebruikt. Die uitvoeringshandeling wordt volgens de in artikel 75, lid 2, bedoelde onderzoeksprocedure vastgesteld.”.

- 6) De artikelen 7 en 8 worden vervangen door:

“Artikel 7

Incidenten en ongevallen

Onverminderd Richtlijn 2004/35/EG van het Europees Parlement en de Raad* nemen de lidstaten bij incidenten of ongevallen die de menselijke gezondheid of het milieu significant beïnvloeden, de nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat:

- a) de exploitant de bevoegde autoriteit onmiddellijk op de hoogte stelt;
- b) de exploitant onmiddellijk maatregelen treft om de gevolgen voor het milieu te beperken en om verdere mogelijke ongevallen en incidenten te voorkomen;
- c) de bevoegde autoriteit de exploitant ertoe verplicht alle passende aanvullende maatregelen te nemen die volgens de bevoegde autoriteit nodig zijn om de gevolgen voor het milieu te beperken en om verdere mogelijke ongevallen en incidenten te voorkomen.

In geval van incidenten of ongevallen die aanzienlijke gevolgen hebben voor de menselijke gezondheid of het milieu in een andere lidstaat, zorgt de lidstaat op wiens grondgebied het ongeval of incident heeft plaatsgevonden ervoor dat de bevoegde instantie van de andere lidstaat onmiddellijk op de hoogte wordt gebracht. Grensoverschrijdende en multidisciplinaire samenwerking tussen de getroffen lidstaten is erop gericht de gevolgen voor het milieu en de menselijke gezondheid te beperken en verdere mogelijke incidenten of ongevallen te voorkomen.

Artikel 8

Niet-naleving

1. De lidstaten treffen de nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat de vergunningsvoorwaarden worden nageleefd.
Zij moeten ook nalevingswaarborgmaatregelen vaststellen om de naleving van de verplichtingen die krachtens deze richtlijn aan natuurlijke personen of rechtspersonen worden opgelegd, te bevorderen, te monitoren en te handhaven.
2. In geval van een inbreuk op de vergunningsvoorwaarden, zorgen de lidstaten ervoor dat:
 - a) de exploitant de bevoegde autoriteit onmiddellijk op de hoogte stelt;
 - b) de exploitant onmiddellijk de nodige maatregelen neemt om ervoor te zorgen dat op een zo kort mogelijke termijn weer aan de voorwaarden wordt voldaan;

- c) de bevoegde autoriteit de exploitant verplicht alle passende aanvullende maatregelen te nemen die volgens de bevoegde autoriteit nodig zijn om ervoor te zorgen dat weer aan de voorwaarden wordt voldaan.

Indien de inbreuk op de vergunningsvoorwaarden een direct gevaar voor de menselijke gezondheid oplevert of onmiddellijke en significante nadelige gevolgen voor het milieu dreigt te hebben, en zolang niet gewaarborgd kan worden dat overeenkomstig de eerste alinea, punten b) en c), weer aan de voorwaarden wordt voldaan, wordt de exploitatie van de installatie, stookinstallatie, afvalverbrandingsinstallatie, afvalmeeverbrandingsinstallatie of het respectieve betrokken deel ervan opgeschort.

3. Wanneer de inbreuk op de vergunningsvoorwaarden een gevaar blijft vormen voor de menselijke gezondheid of een significant nadelig effect blijft hebben op het milieu, en wanneer de noodzakelijke maatregelen om weer aan de voorwaarden te voldoen die in het in artikel 23, lid 6, bedoelde inspectieverslag zijn genoemd, niet zijn uitgevoerd, kan de exploitatie van de installatie, de stookinstallatie, de afvalverbrandingsinstallatie, de afvalmeeverbrandingsinstallatie of het respectieve betrokken deel ervan door de bevoegde autoriteit worden opgeschort totdat weer aan de vergunningsvoorwaarden wordt voldaan.

* Richtlijn 2004/35/EG van het Europees Parlement en de Raad van 21 april 2004 betreffende milieuaansprakelijkheid met betrekking tot het voorkomen en herstellen van milieuschade (PB L 143 van 30.4.2004, blz. 56)."

- 7) In artikel 9 wordt lid 2 geschrapt.
- 8) In artikel 11 worden de volgende punten f bis), f ter) en f quater) ingevoegd:
- “f bis) materiële hulpbronnen en water worden op doelmatige wijze gebruikt, onder meer door hergebruik;
- f ter) in voorkomend geval wordt rekening gehouden met de milieuprestaties van de toeleveringsketen gedurende de gehele levenscyclus;
- f quater) er wordt een milieubeheersysteem toegepast als bedoeld in artikel 14 bis.”.
- 9) Artikel 13 wordt als volgt gewijzigd:
- a) lid 1 wordt vervangen door:
- “1. Teneinde de BBT-referentiedocumenten op te stellen, te herzien en waar nodig bij te werken, organiseert de Commissie de uitwisseling van informatie tussen de lidstaten, de betrokken bedrijfstakken, niet-gouvernementele organisaties die zich inzetten voor milieubescherming, het Europees Agentschap voor chemische stoffen en de Commissie.”.
- b) aan lid 2 wordt de volgende alinea toegevoegd:
- “Onverminderd het mededingingsrecht van de Unie wordt informatie die als vertrouwelijke bedrijfsinformatie of commercieel gevoelige informatie wordt beschouwd, alleen gedeeld met de Commissie en met de volgende personen, die een vertrouwelijkheids- en geheimhoudingsovereenkomst hebben ondertekend: ambtenaren en andere personeelsleden van de overheid die lidstaten of

agentschappen van de Unie vertegenwoordigen, en vertegenwoordigers van niet-gouvernementele organisaties die zich inzetten voor de bescherming van de menselijke gezondheid of het milieu. De uitwisseling van informatie die als vertrouwelijke bedrijfsinformatie of gevoelige commerciële informatie wordt beschouwd, blijft beperkt tot wat nodig is om BBT-referentiedocumenten op te stellen, te herzien en waar nodig bij te werken, en dergelijke vertrouwelijke bedrijfsinformatie of gevoelige commerciële informatie wordt niet voor andere doeleinden gebruikt.”.

10) Artikel 14 wordt als volgt gewijzigd:

a) lid 1 wordt als volgt gewijzigd:

i) de eerste alinea wordt vervangen door:

“De lidstaten zorgen ervoor dat de vergunning alle maatregelen omvat die nodig zijn om te voldoen aan de voorwaarden van de artikelen 11 en 18. Te dien einde zien de lidstaten erop toe dat de vergunningen worden verleend na raadpleging van alle betrokken autoriteiten die toezien op de naleving van de milieuwetgeving van de Unie, met inbegrip van de milieukwaliteitsnormen.”;

ii) in de tweede alinea wordt punt a) vervangen door:

“a) emissiegrenswaarden voor de verontreinigende stoffen van bijlage II bij Verordening (EG) nr. 166/2006*, en voor andere verontreinigende stoffen die in significante hoeveelheden uit de betrokken installatie kunnen vrijkomen, gelet op hun aard en hun potentieel voor overdracht van verontreiniging tussen milieucompartimenten;

* Verordening (EG) nr. 166/2006 van het Europees Parlement en de Raad van 18 januari 2006 betreffende de instelling van een Europees register inzake de uitstoot en overbrenging van verontreinigende stoffen en tot wijziging van de Richtlijnen 91/689/EEG en 96/61/EG van de Raad (PB L 33 van 4.2.2006, blz. 1).”;

iii) het volgende punt a bis) wordt ingevoegd:

“a bis) grenswaarden voor milieuprestaties;”;

iv) punt b) wordt vervangen door:

“b) passende voorschriften ter bescherming van bodem, grondwater en oppervlaktewater, en maatregelen voor de monitoring en het beheer van de door de installatie voortgebrachte afvalstoffen;”;

v) het volgende punt b bis) wordt ingevoegd:

“b bis) passende voorschriften voor een milieubeheersysteem als bedoeld in artikel 14 bis;”;

vi) het volgende punt b ter) wordt ingevoegd:

“b ter) passende monitoringvoorschriften voor het verbruik en hergebruik van hulpbronnen zoals energie, water en grondstoffen;”;

vii) aan punt d) wordt het volgende punt iii) toegevoegd:

- iii) informatie over de vorderingen bij de verwezenlijking van de in artikel 14 bis genoemde doelstellingen van het milieubeleid. Die informatie wordt openbaar gemaakt;”;
 - viii) punt h) wordt vervangen door:
 - “h) voorwaarden voor het beoordelen van de naleving van de emissiegrenswaarden en grenswaarden voor de milieuprestaties of een verwijzing naar de elders omschreven toepasselijke eisen.”.
- 11) Het volgende artikel 14 bis wordt ingevoegd:

“Artikel 14 bis

Milieubeheersysteem

1. De lidstaten verlangen dat de exploitant voor elke installatie die binnen het toepassingsgebied van dit hoofdstuk valt, een milieubeheersysteem (“EMS”) opzet en uitvoert. Het EMS moet voldoen aan de bepalingen in relevante BBT-conclusies die bepalen welke aspecten in het EMS aan bod moeten komen.

Het EMS wordt op gezette tijden herzien om ervoor te zorgen dat het nog steeds geschikt, adequaat en doeltreffend is.
2. Het EMS bevat ten minste het volgende:
 - a) milieubeleidsdoelstellingen voor de continue verbetering van de milieuprestaties en de veiligheid van de installatie, die maatregelen omvatten om:
 - i) het ontstaan van afvalstoffen te voorkomen,
 - ii) het gebruik van hulpbronnen en hergebruik van water te optimaliseren,
 - iii) risico’s in verband met het gebruik van gevaarlijke stoffen te voorkomen of te verminderen;
 - b) doelstellingen en prestatie-indicatoren met betrekking tot belangrijke milieuaspecten, waarbij rekening wordt gehouden met in de desbetreffende BBT-conclusies vastgestelde benchmarks en met de milieuprestaties gedurende de levenscyclus van de toeleveringsketen;
 - c) voor installaties die vallen onder de verplichting om een energieaudit uit te voeren of een energiebeheersysteem toe te passen overeenkomstig artikel 8 van Richtlijn 2012/27/EU, opneming van de resultaten van die audit of van de toepassing van het energiebeheersysteem overeenkomstig artikel 8 van en bijlage VI bij die richtlijn en van de maatregelen om de aanbevelingen van die audit of dat energiebeheersysteem uit te voeren;
 - d) een inventarisatie van de gevaarlijke chemische stoffen die in de installatie aanwezig zijn als zodanig, als bestanddeel van andere stoffen of als bestanddeel van mengsels, een risicobeoordeling van de gevolgen van die stoffen voor de menselijke gezondheid en voor het milieu, en een analyse van de mogelijkheden om ze door veiliger alternatieven te vervangen;
 - e) de maatregelen die zijn genomen om de milieudoelstellingen te verwezenlijken en risico’s voor de menselijke gezondheid of het milieu te

voorkomen, met inbegrip van corrigerende en preventieve maatregelen waar nodig;

f) een transformatieplan als bedoeld in artikel 27 quinquies.

3. Het EMS van een installatie wordt kosteloos op het internet beschikbaar gesteld, zonder de toegang te beperken tot geregistreerde gebruikers.”.

12) Artikel 15 wordt vervangen door:

“Artikel 15

Emissiegrenswaarden, grenswaarden van de milieuprestaties, gelijkwaardige parameters en technische maatregelen

“1. De emissiegrenswaarden voor verontreinigende stoffen gelden op het punt waar de emissies de installatie verlaten en worden bepaald zonder rekening te houden met een eventuele voorafgaande verdunning.

Voor indirecte lozingen van verontreinigende stoffen in water mag bij de bepaling van de emissiegrenswaarden van de betrokken installatie rekening worden gehouden met het effect van een buiten de installatie gelegen afvalwaterzuiveringsinstallatie, op voorwaarde dat de exploitant ervoor zorgt dat aan alle onderstaande eisen wordt voldaan:

- a) de vrijgekomen verontreinigende stoffen hinderen de werking van de afvalwaterzuiveringsinstallatie niet;
- b) de vrijgekomen verontreinigende stoffen zijn niet schadelijk voor de gezondheid van het personeel dat werkzaam is in opvangsystemen en afvalwaterzuiveringsinstallaties;
- c) de afvalwaterzuiveringsinstallatie is ontworpen en uitgerust om de vrijgekomen verontreinigende stoffen te verminderen;
- d) de totale belasting van de betrokken verontreinigende stoffen die uiteindelijk in het water terechtkomen, wordt niet groter dan wanneer de emissies van de betrokken installatie in overeenstemming zouden zijn met de emissiegrenswaarden die overeenkomstig lid 3 van dit artikel voor directe lozingen zijn vastgesteld, onverminderd strengere maatregelen die op grond van artikel 18 vereist zijn.

De bevoegde autoriteit zet in een bijlage bij de vergunningsvoorwaarden de redenen uiteen voor de toepassing van de tweede alinea, met inbegrip van het resultaat van de beoordeling door de exploitant van de vervulling van de opgelegde voorwaarden.

De exploitant legt een bijgewerkte beoordeling voor in gevallen waarin de vergunningsvoorwaarden moeten worden gewijzigd om ervoor te zorgen dat aan de eisen van de tweede alinea, punten a) tot en met d), wordt voldaan.

2. Onverminderd artikel 18 zijn de emissiegrenswaarden en de gelijkwaardige parameters en de technische maatregelen, bedoeld in artikel 14, leden 1 en 2, gebaseerd op de BBT's, zonder dat daarmee het gebruik van een bepaalde techniek of technologie wordt voorgeschreven.

3. De bevoegde autoriteit stelt de strengst mogelijke emissiegrenswaarden vast, die overeenstemmen met de laagste emissies die door toepassing van de BBT's in de installatie kunnen worden bereikt, en die ervoor zorgen dat de emissies onder

normale bedrijfsomstandigheden niet hoger zijn dan de met de beste beschikbare technieken geassocieerde emissieniveaus (BBT-GEN's) zoals vastgesteld in de in artikel 13, lid 5, bedoelde besluiten over BBT-conclusies. De emissiegrenswaarden worden gebaseerd op een beoordeling door de exploitant waarin wordt nagegaan of het haalbaar is aan de strengste grens van de BBT-GEN-bandbreedte te voldoen en waarin de beste prestaties worden aangetoond die de installatie kan behalen door de BBT's toe te passen zoals beschreven in de BBT-conclusies. De emissiegrenswaarden worden vastgesteld door:

- a) de emissiegrenswaarden vast te stellen, uitgedrukt voor dezelfde of kortere perioden en voor dezelfde referentieomstandigheden als de met de beste beschikbare technieken geassocieerde emissieniveaus; of
- b) de emissiegrenswaarden vast te stellen die, wat betreft waarden, perioden en referentieomstandigheden, verschillen van de onder a) bedoelde emissiegrenswaarden.

Wanneer de emissiegrenswaarden zijn vastgesteld in overeenstemming met punt b), beoordeelt de bevoegde autoriteit ten minste jaarlijks de resultaten van de monitoring van de emissies, teneinde na te gaan of de emissies in normale bedrijfsomstandigheden niet hoger waren dan de met de beste beschikbare technieken geassocieerde emissieniveaus.

- 3 bis. De bevoegde autoriteit stelt grenswaarden voor milieuprestaties vast die garanderen dat die grenswaarden onder normale bedrijfsomstandigheden niet hoger liggen dan de met de BBT's geassocieerde milieuprestatieniveaus als vastgesteld in de in artikel 13, lid 5, bedoelde besluiten over BBT-conclusies.
4. In afwijking van lid 3, en onverminderd artikel 18, mag de bevoegde autoriteit in specifieke gevallen minder strenge emissiegrenswaarden vaststellen. Een dergelijke afwijking is enkel toegestaan indien uit een beoordeling blijkt dat het halen van emissieniveaus die samenhangen met de beste beschikbare technieken zoals beschreven in de BBT-conclusies zou leiden tot buitensporig hogere kosten in verhouding tot de milieuvordelen, dit als gevolg van:
 - a) de geografische ligging of de plaatselijke milieuomstandigheden van de betrokken installatie; of
 - b) de technische kenmerken van de betrokken installatie.

De bevoegde autoriteit zet in een bijlage bij de vergunningsvoorwaarden de redenen uiteen voor de toepassing van de eerste alinea, inclusief het resultaat van de beoordeling en de motivering van de opgelegde voorwaarden.

De overeenkomstig de eerste alinea vastgestelde emissiegrenswaarden mogen echter niet hoger zijn dan de eventueel toepasselijke, in de bijlagen bij deze richtlijn vastgestelde grenswaarden.

De in dit lid bedoelde afwijkingen moeten in overeenstemming zijn met de beginselen van bijlage II. De bevoegde autoriteit waarborgt hoe dan ook dat er geen aanzienlijke verontreiniging wordt veroorzaakt en dat een hoog niveau van bescherming van het milieu in zijn geheel wordt bereikt. Afwijkingen mogen niet worden toegestaan wanneer zij de naleving van milieukwaliteitsnormen zoals bedoeld in artikel 18 in gevaar kunnen brengen.

De bevoegde autoriteit beoordeelt om de vier jaar opnieuw of de overeenkomstig dit lid verleende afwijking gerechtvaardigd is, dan wel in het kader van iedere

herziening van de vergunningsvoorwaarden overeenkomstig artikel 21, wanneer een dergelijke herziening eerder plaatsvindt dan vier jaar nadat de afwijking is verleend.

De Commissie stelt een uitvoeringshandeling vast om een gestandaardiseerde methode vast te stellen voor de beoordeling van de onevenredigheid tussen de kosten voor de uitvoering van de BBT-conclusies en de potentiële milieuvoordelen als bedoeld in de eerste alinea. Die uitvoeringshandeling wordt volgens de in artikel 75, lid 2, bedoelde onderzoeksprocedure vastgesteld.”.

13) Het volgende artikel 15 bis wordt ingevoegd:

“Artikel 15 bis

Beoordeling van de naleving

1. Voor de beoordeling van de naleving van de emissiegrenswaarden overeenkomstig artikel 14, lid 1, punt h), mag de correctie die op de metingen ter bepaling van de gevalideerde gemiddelde emissiewaarden wordt toegepast, de meetonzekerheid van de meetmethode niet overschrijden.
2. De Commissie stelt uiterlijk op [*PB gelieve de datum in te voegen = de eerste dag van de maand 24 maanden na de datum van inwerkingtreding van deze richtlijn*] een uitvoeringshandeling vast tot vaststelling van de meetmethode ter beoordeling van de naleving van de in de vergunning opgenomen emissiegrenswaarden met betrekking tot emissies in de lucht en het water. Die uitvoeringshandeling wordt volgens de in artikel 75, lid 2, bedoelde onderzoeksprocedure vastgesteld.

De in de eerste alinea bedoelde methode betreft ten minste de bepaling van gevalideerde gemiddelde emissiewaarden en geeft aan hoe bij de beoordeling van de naleving rekening moet worden gehouden met de meetonzekerheid en de frequentie waarmee de emissiegrenswaarden worden overschreden.

3. Wanneer een installatie die onder het toepassingsgebied van dit hoofdstuk valt, tevens onder hoofdstuk III of IV valt, en de naleving van de overeenkomstig dit hoofdstuk vastgestelde emissiegrenswaarden is aangetoond overeenkomstig lid 1 van dit artikel, wordt de installatie geacht ook te voldoen aan de overeenkomstig hoofdstuk III of IV vastgestelde emissiegrenswaarden voor de betrokken verontreinigende stoffen.”.

14) Aan artikel 16 wordt het volgende lid 3 toegevoegd:

- “3. Wanneer een afwijking als bedoeld in artikel 15, lid 4, is toegestaan, zorgen de lidstaten ervoor dat de exploitant de concentratie monitort van de verontreinigende stoffen waarop de afwijking betrekking heeft en die aanwezig zijn in het ontvangende milieu. De resultaten van deze monitoring worden voorgelegd aan de bevoegde autoriteit. Voor zover relevant worden de in andere relevante Uniewetgeving vastgestelde monitoring- en meetmethoden voor de desbetreffende verontreinigende stoffen gebruikt ten behoeve van de in dit lid bedoelde monitoring.”.

15) Artikel 18 wordt vervangen door:

“Artikel 18

Milieukwaliteitsnormen

Indien met het oog op een milieukwaliteitsnorm strengere voorwaarden moeten gelden dan die welke door toepassing van de beste beschikbare technieken haalbaar zijn, moeten in de vergunning extra maatregelen worden opgenomen met het oog op de vermindering van de specifieke bijdrage van de installatie tot de verontreiniging die in het betrokken gebied optreedt.

Indien overeenkomstig de eerste alinea strengere voorwaarden in de vergunning zijn opgenomen, wordt van de exploitant een regelmatige monitoring verlangd van de concentratie van de relevante verontreinigende stoffen in het ontvangende milieu die afkomstig zijn van de activiteiten van de betrokken installaties, en worden de resultaten van die monitoring aan de bevoegde autoriteit toegezonden. Voor zover voor elke betrokken verontreinigende stof monitoring- en meetmethoden worden voorgeschreven in andere relevante Uniewetgeving, worden deze methoden gebruikt ten behoeve van de in dit lid bedoelde monitoring.”.

16) In artikel 21, lid 5, wordt punt c) vervangen door:

“c) indien aan een milieukwaliteitsnorm als bedoeld in artikel 18 moet worden voldaan, ook in het geval van een nieuwe of herziene kwaliteitsnorm of wanneer de toestand van het ontvangende milieu een herziening van de vergunning vereist om te voldoen aan plannen en programma’s die zijn vastgesteld in het kader van Uniewetgeving.”.

17) Artikel 24 wordt als volgt gewijzigd:

a) lid 1 wordt als volgt gewijzigd:

i) punt d) wordt vervangen door:

“d) de bijstelling van een vergunning of van de vergunningsvoorwaarden voor een installatie overeenkomstig artikel 21, lid 5, punten a), b) en c);”;

ii) het volgende punt e) wordt toegevoegd:

“e) de bijstelling van een vergunning overeenkomstig artikel 21, lid 3, of artikel 21, lid 4.”;

b) lid 2 wordt als volgt gewijzigd:

i) de eerste alinea wordt vervangen door:

“2. Wanneer een besluit over de verlening, herziening of bijstelling van een vergunning is genomen, stelt de bevoegde autoriteit de volgende informatie met betrekking tot de punten a), b) en f) kosteloos ter beschikking van het publiek, onder meer systematisch via het internet, en zonder de toegang te beperken tot geregistreerde gebruikers:”;

ii) punt c) wordt vervangen door:

“c) de resultaten van de inspraak die aan het nemen van het besluit vooraf is gegaan, met inbegrip van de inspraak krachtens artikel 26, en een toelichting van de wijze waarop daarmee bij de besluitvorming rekening is gehouden;”;

c) lid 3 wordt vervangen door:

“3. De bevoegde autoriteit stelt eveneens de volgende informatie kosteloos ter beschikking van het publiek, onder meer systematisch via het internet, en zonder de toegang te beperken tot geregistreerde gebruikers:

- a) relevante informatie over de maatregelen die de exploitant overeenkomstig artikel 22 bij de definitieve stopzetting van de activiteiten heeft genomen;
- b) de in het bezit van de bevoegde autoriteit zijnde resultaten van de emissie-monitoring zoals vereist in de vergunningsvoorwaarden;
- c) de resultaten van de in artikel 16, lid 3, en in artikel 18, tweede alinea, bedoelde monitoring.”.

18) Aan artikel 25, lid 1, worden de volgende alinea's toegevoegd:

“De procesbevoegdheid in de herzieningsprocedure mag niet afhankelijk worden gemaakt van de rol die het betrokken lid van het publiek heeft gespeeld tijdens een inspraakfase van de besluitvormingsprocedures krachtens deze richtlijn.

De herzieningsprocedure moet eerlijk, billijk, tijdig en niet buitensporig kostbaar zijn, en voorzien in adequate en doeltreffende verhaalmechanismen, met inbegrip van een rechterlijk bevel waar zulks passend is.”.

19) In artikel 26 worden de leden 1 en 2 vervangen door:

- “1. Wanneer een lidstaat constateert dat de exploitatie van een installatie significante negatieve effecten op het milieu van een andere lidstaat zou kunnen hebben of wanneer een lidstaat die significante schade zou kunnen lijden, daarom verzoekt, doet de lidstaat op het grondgebied waarvan de aanvraag voor een vergunning overeenkomstig artikel 4 of artikel 20, lid 2, is ingediend, de andere lidstaat alle informatie die overeenkomstig bijlage IV verstrekt moet worden of beschikbaar moet worden gesteld, toekomen op het tijdstip waarop hij die informatie beschikbaar stelt voor het publiek. Op basis van die informatie vindt raadpleging plaats tussen de twee lidstaten, waarbij ervoor wordt gezorgd dat de opmerkingen van de lidstaat die aanzienlijke schade zou kunnen lijden, worden verstrekt voordat de bevoegde autoriteit van de lidstaat op het grondgebied waarvan de aanvraag voor een vergunning is ingediend, haar besluit neemt. Indien binnen de raadplegingstermijn van het betrokken publiek geen opmerkingen worden ingediend door de lidstaat die significante schade zou kunnen lijden, zet de bevoegde autoriteit de vergunningsprocedure in gang.
- 2. De lidstaten zorgen ervoor dat in de in lid 1 bedoelde gevallen de aanvraag voor een vergunning ook voor opmerkingen ter beschikking wordt gesteld van het publiek van de lidstaat die aanzienlijke significante schade zou kunnen lijden, en gedurende dezelfde periode beschikbaar blijft als bepaald in de lidstaat waar de aanvraag is ingediend.”.

20) Na artikel 26 wordt de volgende titel ingevoegd:

**“HOOFDSTUK II BIS
INNOVATIE STIMULEREN”**

21) Artikel 27 wordt vervangen door:

“Artikel 27

Technieken in opkomst

De lidstaten stimuleren, waar passend, de ontwikkeling en toepassing van technieken in opkomst, in het bijzonder wanneer die technieken zijn aangewezen in de BBT-

conclusies, de BBT-referentiedocumenten of de bevindingen van het in artikel 27 bis bedoelde innovatiecentrum voor industriële transformatie en emissies.”.

22) De volgende artikelen 27 bis tot en met 27 quinquies worden ingevoegd:

“Artikel 27 bis

Innovatiecentrum voor industriële transformatie en emissies

1. De Commissie richt een innovatiecentrum voor industriële transformatie en emissies (het “centrum” of “INCITE”) op en exploiteert dit.
2. Het centrum verzamelt en analyseert informatie over innoverende technieken, met inbegrip van technieken in opkomst die relevant zijn voor activiteiten die binnen het toepassingsgebied van deze richtlijn vallen, en karakteriseert het ontwikkelingsniveau en de milieuprestaties ervan. De Commissie houdt rekening met de bevindingen van het centrum bij de opstelling van het werkprogramma voor de uitwisseling van informatie als bedoeld in artikel 13, lid 3, punt b), en bij de opstelling, herziening en bijwerking van de BBT-referentiedocumenten als bedoeld in artikel 13, lid 1.
3. Het centrum wordt bijgestaan door:
 - a) vertegenwoordigers van de lidstaten;
 - b) relevante overheidsinstellingen;
 - c) relevante onderzoeksinstellingen;
 - d) onderzoeks- en technologie-organisaties;
 - e) vertegenwoordigers van de betrokken bedrijfstakken;
 - f) aanbieders van technologie;
 - g) niet-gouvernementele organisaties die zich inzetten voor milieubescherming;
 - h) de Commissie.
4. Het centrum zal zijn bevindingen bekendmaken, met inachtneming van de beperkingen die bij artikel 4, leden 1 en 2, van Richtlijn 2003/4/EG zijn vastgesteld.

De Commissie stelt een uitvoeringshandeling vast met de gedetailleerde regelingen die nodig zijn voor de oprichting en de werking van het centrum. Die uitvoeringshandeling wordt volgens de in artikel 75, lid 2, bedoelde onderzoeksprocedure vastgesteld.

Artikel 27 ter

Testen van technieken in opkomst

Onverminderd artikel 18 kan de bevoegde autoriteit voor het testen van technieken in opkomst tijdelijke afwijkingen toestaan van de eisen van artikel 15, leden 2 en 3, en van de beginselen van artikel 11, punten a) en b), en wel voor een totale duur van ten hoogste 24 maanden.

Artikel 27 quater

Emissieniveaus in verband met technieken in opkomst

In afwijking van artikel 21, lid 3, kan de bevoegde autoriteit emissiegrenswaarden vaststellen die garanderen dat binnen zes jaar na de bekendmaking van een besluit over BBT-conclusies overeenkomstig artikel 13, lid 5, met betrekking tot de hoofdactiviteit

van een installatie, de emissies bij normale bedrijfsomstandigheden emissieniveaus die samenhangen met technieken in opkomst als vastgesteld in de besluiten over BBT-conclusies niet overschrijden.

Artikel 27 quinquies

Transformatie naar een schone, circulaire en klimaatneutrale industrie

1. De lidstaten eisen dat de exploitant uiterlijk op 30 juni 2030 in zijn milieubeheersysteem als bedoeld in artikel 14 bis een transformatieplan opneemt voor elke installatie die een activiteit uitvoert als bedoeld in de punten 1, 2, 3, 4, 6.1, onder a) en b), van bijlage I. Het transformatieplan bevat informatie over de manier waarop de installatie in de periode 2030-2050 zal worden getransformeerd om bij te dragen tot de totstandkoming van een duurzame, schone, circulaire en klimaatneutrale economie tegen 2050, met gebruikmaking van het in lid 4 bedoelde formaat.

De lidstaten nemen de nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat de door de exploitant in het kader van zijn milieubeheersysteem aangetrokken auditororganisatie uiterlijk op 31 december 2031 beoordeelt of de in lid 1, eerste alinea, bedoelde transformatieplannen in overeenstemming zijn met de eisen die zijn vastgesteld in de in lid 4 bedoelde uitvoeringshandeling.

2. De lidstaten eisen dat de exploitant in het kader van de herziening van de vergunningsvoorwaarden overeenkomstig artikel 21, lid 3, na de bekendmaking van de besluiten over BBT-conclusies na 1 januari 2030, in zijn milieubeheersysteem als bedoeld in artikel 14 bis een transformatieplan opneemt voor elke installatie waarin een in bijlage I genoemde activiteit wordt uitgevoerd die niet in lid 1 is genoemd. Het transformatieplan bevat informatie over de manier waarop de installatie in de periode 2030-2050 zal worden getransformeerd om bij te dragen tot de opkomst van een duurzame, schone, circulaire en klimaatneutrale economie tegen 2050, met gebruikmaking van het in lid 4 bedoelde formaat.

De lidstaten nemen de nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat de door de exploitant als onderdeel van zijn milieubeheersysteem aangetrokken auditororganisatie beoordeelt of de in lid 2, eerste alinea, bedoelde transformatieplannen in overeenstemming zijn met de eisen die zijn vastgesteld in de in lid 4 bedoelde uitvoeringshandeling.

3. De exploitant maakt zijn transformatieplan en de resultaten van de in de leden 1 en 2 bedoelde beoordeling openbaar, als onderdeel van de publicatie van zijn milieubeheersysteem.
4. De Commissie stelt uiterlijk op 30 juni 2028 een uitvoeringshandeling vast tot vaststelling van het formaat van de transformatieplannen. Die uitvoeringshandeling wordt volgens de in artikel 75, lid 2, bedoelde onderzoeksprocedure vastgesteld.”.

- 23) In artikel 42, lid 1, wordt de tweede alinea vervangen door:

“Dit hoofdstuk is niet van toepassing op vergassings- of pyrolyse-installaties, indien de gassen of vloeistoffen die het resultaat zijn van een dergelijke thermische behandeling van afvalstoffen voorafgaand aan hun verbranding op zodanige wijze worden behandeld dat:

- a) de verbranding geen hogere emissies veroorzaakt dan de verbranding van de minst verontreinigende op de markt verkrijgbare brandstoffen die in de installatie zouden kunnen worden verbrand;

- b) voor andere emissies dan stikstofdioxiden, zwaveloxiden en stof, de verbranding geen hogere emissies veroorzaakt dan de verbranding of meeverbranding van afvalstoffen.”.

24) Na artikel 70 wordt de volgende titel ingevoegd:

“HOOFDSTUK VI BIS

**BIJZONDERE BEPALINGEN VOOR HET HOUDEN VAN PLUIMVEE, VARKENS
EN RUNDEREN”**

25) Na de titel “HOOFDSTUK VI BIS” worden de volgende artikelen 70 bis tot en met 70 decies ingevoegd:

“Artikel 70 bis

Toepassingsgebied

Dit hoofdstuk is van toepassing op de in bijlage I bis gespecificeerde activiteiten die de in die bijlage gespecificeerde capaciteitsdrempelwaarden bereiken.

Artikel 70 ter

Samentellingsregels

Indien twee of meer installaties zich in elkaars nabijheid bevinden en de exploitant ervan dezelfde is, of indien de installaties onder controle staan van exploitanten die een economische relatie of rechtsbetrekking met elkaar hebben, worden de betrokken installaties voor de berekening van de in artikel 70 bis bedoelde capaciteitsdrempelwaarden als één eenheid beschouwd.

Artikel 70 quater

Vergunningen

1. De lidstaten treffen de nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat geen enkele binnen het toepassingsgebied van dit hoofdstuk vallende installatie wordt geëxploiteerd zonder een vergunning en dat de exploitatie voldoet aan de in artikel 70 decies bedoelde exploitatievoorschriften.

De lidstaten kunnen in de in artikel 6 bedoelde algemene bindende voorschriften eisen opnemen voor bepaalde categorieën installaties die binnen het toepassingsgebied van dit hoofdstuk vallen.

De lidstaten specificeren de procedure voor het verlenen van een vergunning met betrekking tot installaties die binnen het toepassingsgebied van dit hoofdstuk vallen. Deze procedures omvatten ten minste de in lid 2 genoemde informatie.

2. Aanvragen voor vergunningen bevatten ten minste een beschrijving van:
 - a) de installatie en de activiteiten die daar plaatsvinden;
 - b) de diersoort;
 - c) de capaciteit van de installatie;

- d) de emissiebronnen van de installatie;
 - e) de aard en omvang van de te voorziene emissies van de installatie in elk medium.
3. De aanvraag omvat tevens een niet-technische samenvatting van de in de lid 2 bedoelde informatie.
 4. De lidstaten treffen de nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat de exploitant de bevoegde autoriteit onverwijld in kennis stelt van elke geplande substantiële wijziging van de installatie die binnen het toepassingsgebied van dit hoofdstuk valt, die gevolgen kan hebben voor het milieu. Zo nodig herziet de bevoegde autoriteit de vergunning en wordt deze bijgesteld.

Artikel 70 quinquies

Verplichtingen van de exploitant

1. De lidstaten zorgen ervoor dat de exploitant de emissies en de daarmee samenhangende grenswaarden voor milieuprestaties monitort overeenkomstig de in artikel 70 decies bedoelde exploitatievoorschriften.

De exploitant registreert en verwerkt alle monitoringresultaten gedurende een periode van ten minste zes jaar op zodanige wijze dat kan worden geverifieerd of de emissiegrenswaarden en grenswaarden voor milieuprestaties die zijn vastgesteld in de in artikel 70 decies bedoelde exploitatievoorschriften, worden nageleefd.
2. Bij niet-naleving van de emissiegrenswaarden en de grenswaarden voor milieuprestaties die zijn vastgesteld in de in artikel 70 decies bedoelde exploitatievoorschriften, eisen de lidstaten dat de exploitant de nodige maatregelen neemt om ervoor te zorgen dat op zo kort mogelijke termijn weer aan de eisen wordt voldaan.
3. De exploitant zorgt ervoor dat het op het land verspreiden van afval, dierlijke bijproducten of andere restproducten die door de installatie worden gegenereerd, geschiedt overeenkomstig de beste beschikbare technieken, zoals gespecificeerd in de in artikel 70 decies bedoelde exploitatievoorschriften, en andere relevante Uniewetgeving, en dat dit niet leidt tot aanzienlijke milieuverontreiniging.

Artikel 70 sexies

Monitoring

1. De lidstaten zorgen ervoor dat er passende monitoring plaatsvindt overeenkomstig de in artikel 70 decies bedoelde exploitatievoorschriften.
2. Alle monitoringresultaten worden op zodanige wijze geregistreerd, verwerkt en gepresenteerd dat de bevoegde autoriteit kan controleren of de in de vergunning opgenomen exploitatievoorwaarden, emissiegrenswaarden en grenswaarden voor milieuprestaties worden nageleefd die zijn opgenomen in de in artikel 6 bedoelde algemene bindende voorschriften of in de vergunning.
3. De exploitant stelt de gegevens en de informatie als vermeld in lid 2 op verzoek onverwijld ter beschikking aan de bevoegde autoriteit. De bevoegde autoriteit kan een dergelijk verzoek doen om na te gaan of de in artikel 70 decies bedoelde exploitatievoorschriften worden nageleefd. De bevoegde autoriteit doet een dergelijk

verzoek als een lid van het publiek verzoekt om toegang tot de gegevens of informatie als vermeld in lid 2 van dit artikel.

Artikel 70 septies

Niet-naleving

1. De lidstaten zorgen ervoor dat de waarden voor de emissies en de milieuprestatieniveaus die overeenkomstig de in artikel 70 decies bedoelde exploitatievoorschriften worden gemonitord, de daarin vastgestelde emissiegrenswaarden en grenswaarden voor milieuprestaties niet overschrijden.
2. De lidstaten zetten een doeltreffend systeem van toezicht op de naleving op, gebaseerd op milieu-inspecties of andere maatregelen, om na te gaan of de voorschriften van dit hoofdstuk worden nageleefd.
3. In geval van niet-naleving van de voorschriften van dit hoofdstuk zorgen de lidstaten ervoor dat de bevoegde autoriteit de exploitant verplicht naast de maatregelen die de exploitant krachtens artikel 70 quinquies neemt, alle maatregelen te nemen die nodig zijn om ervoor te zorgen dat de voorschriften onverwijld worden nageleefd.

Wanneer de niet-naleving een aanzienlijke verslechtering van de plaatselijke lucht-, water- of bodemgesteldheid veroorzaakt, of wanneer zij een aanzienlijk gevaar voor de menselijke gezondheid oplevert of dreigt op te leveren, wordt de exploitatie van de installatie door de bevoegde autoriteit opgeschort totdat de voorschriften weer worden nageleefd.

Artikel 70 octies

Voorlichting en inspraak van het publiek

1. De lidstaten zorgen ervoor dat het betrokken publiek in een vroeg stadium reële mogelijkheden tot inspraak krijgt bij de volgende procedures:
 - a) de opstelling van de in artikel 6 bedoelde algemene bindende voorschriften inzake vergunningen voor installaties die binnen het toepassingsgebied van dit hoofdstuk vallen;
 - b) het verlenen van een vergunning voor een nieuwe installatie die onder het toepassingsgebied van dit hoofdstuk valt;
 - c) het verlenen van een bijgestelde vergunning overeenkomstig artikel 70 quater, lid 4), voor elke substantiële wijziging van een bestaande installatie die onder het toepassingsgebied van dit hoofdstuk valt.
2. De bevoegde autoriteit stelt de volgende documenten en informatie kosteloos ter beschikking van het publiek, onder meer systematisch via het internet, en zonder de toegang te beperken tot geregistreerde gebruikers:
 - a) de vergunning;
 - b) de resultaten van de overeenkomstig lid 1 gehouden raadplegingen;
 - c) de in artikel 6 bedoelde algemene bindende voorschriften die van toepassing zijn op de installaties die binnen het toepassingsgebied van dit hoofdstuk vallen;

- d) De inspectieverslagen van de installaties die onder het toepassingsgebied van dit hoofdstuk vallen.

Artikel 70 novies

Toegang tot de rechter

1. De lidstaten zorgen ervoor dat, in overeenstemming met het toepasselijke nationale rechtsstelsel, leden van het betrokken publiek in beroep kunnen gaan bij een rechtbank of een ander bij wet ingesteld onafhankelijk en onpartijdig orgaan om de materiële of formele rechtmatigheid van enig besluit, handelen of nalaten vallend onder dit hoofdstuk aan te vechten, indien aan een van de volgende voorwaarden is voldaan:
- a) zij hebben een voldoende belang;
 - b) zij stellen dat inbreuk is gemaakt op een recht, wanneer het bestuursprocesrecht van een lidstaat dit als voorwaarde stelt.

De procesbevoegdheid in de herzieningsprocedure mag niet afhankelijk worden gemaakt van de rol die het betrokken lid van het publiek heeft gespeeld tijdens een inspraakfase van de besluitvormingsprocedures krachtens deze richtlijn.

De herzieningsprocedure moet eerlijk, billijk, tijdig en niet buitensporig kostbaar zijn, en voorzien in adequate en doeltreffende verhaalmechanismen, met inbegrip van een rechterlijk bevel waar zulks passend is.

2. De lidstaten bepalen in welk stadium de besluiten, de handelingen of het nalaten kunnen worden aangevochten.

Artikel 70 decies

Exploitatievoorschriften

1. De Commissie stelt exploitatievoorschriften vast met vereisten die in overeenstemming zijn met het gebruik van de beste beschikbare technieken voor de in bijlage I bis genoemde activiteiten, met daarin:
- a) de emissiegrenswaarden;
 - b) de monitoringvereisten;
 - c) de praktijken inzake verspreiding over het land;
 - d) de praktijken inzake preventie en vermindering van verontreiniging;
 - e) de grenswaarden voor milieuprestaties;
 - f) andere maatregelen die in overeenstemming zijn met bijlage III.

In de exploitatievoorschriften wordt onder meer rekening gehouden met de aard, soort, omvang en dichtheid van deze installaties en met de specifieke kenmerken van rundveehouderijsystemen op basis van weidegang, waarbij de dieren slechts in een bepaald seizoen in binnenverblijven worden gehouden.

2. De Commissie stelt uiterlijk op [PB gelieve de datum in te voegen = de eerste dag van de maand 24 maanden na de datum van inwerkingtreding van deze richtlijn] een gedelegeerde handeling vast overeenkomstig artikel 76 om deze richtlijn aan te vullen met de in lid 1 bedoelde exploitatievoorschriften.
3. De lidstaten zorgen ervoor dat alle vergunningsvoorwaarden voor de betrokken installaties binnen 42 maanden na de inwerkingtreding van de gedelegeerde

handeling tot vaststelling van die exploitatievoorschriften in overeenstemming zijn met de in lid 1 bedoelde voorschriften.”.

26) In artikel 73, lid 1, worden de eerste twee alinea's vervangen door:

“Uiterlijk 30 juni 2028, en daarna om de vijf jaar, dient de Commissie bij het Europees Parlement en de Raad een verslag in over de uitvoering van deze richtlijn. In dit verslag zal rekening worden gehouden met de dynamiek van de innovatie en de evaluatie als bedoeld in artikel 8 van Richtlijn 2003/87/EG.

Dit verslag bevat een evaluatie van de noodzaak van optreden van de Unie via de vaststelling of bijwerking van voor de gehele Unie geldende minimumeisen voor emissiegrenswaarden en voor regels voor toezicht en conformiteit ten aanzien van activiteiten binnen het toepassingsgebied van de betrokken BBT-conclusies die gedurende de vorige periode van vijf jaar zijn aangenomen, en dit op grond van de volgende criteria:

- a) het effect van de betrokken activiteiten op het milieu in zijn geheel en op de menselijke gezondheid;
- b) de stand van de uitvoering van de beste beschikbare technieken voor de betrokken activiteiten.”.

27) Artikel 74 wordt vervangen door:

“Artikel 74

Wijzigingen van de bijlagen

1. Teneinde de bepalingen van deze richtlijn met behulp van de beste beschikbare technieken aan te passen aan de wetenschappelijke en technische vooruitgang, stelt de Commissie gedelegeerde handelingen vast overeenkomstig artikel 76 ten aanzien van de aanpassing van bijlage V, delen 3 en 4, bijlage VI, delen 2, 6, 7 en 8, en bijlage VII, delen 5, 6, 7 en 8 aan deze wetenschappelijke en technische vooruitgang.
2. Om ervoor te zorgen dat de bepalingen van deze richtlijn voldoen aan haar doelstellingen om emissies van verontreinigende stoffen te voorkomen of te beperken en een hoog niveau van bescherming van de menselijke gezondheid en het milieu tot stand te brengen, is de Commissie bevoegd overeenkomstig artikel 76 een gedelegeerde handeling vast te stellen om bijlage I of bijlage I bis te wijzigen door in die bijlagen agro-industriële activiteiten op te nemen:
 - a) die gevolgen hebben of naar verwachting zal hebben voor de menselijke gezondheid of het milieu, in het bijzonder ten gevolge van emissies van verontreinigende stoffen en het gebruik van hulpbronnen;
 - b) waarvan de milieuprestaties binnen de Unie uiteenlopen;
 - c) waarvan het milieueffect kan worden verbeterd door de toepassing van de beste beschikbare technieken of innoverende technieken;
 - d) waarvan de opneming in het toepassingsgebied van deze richtlijn, op basis van de ecologische, economische en sociale gevolgen, geacht wordt een gunstige verhouding te hebben tussen de maatschappelijke baten en de economische kosten.

3. De Commissie zal op passende wijze raadplegingen uitvoeren van de belanghebbenden voordat zij een gedelegeerde handeling overeenkomstig dit artikel vaststelt.

De Commissie maakt de relevante onderzoeken en analyses die bij de opstelling van een overeenkomstig dit artikel vastgestelde gedelegeerde handeling zijn gebruikt, uiterlijk bij de vaststelling van de gedelegeerde handeling openbaar.”.

28) Artikel 75 wordt vervangen door:

“Artikel 75

Comitéprocedure

1. De Commissie wordt bijgestaan door een comité.
Dat comité is een comité in de zin van Verordening (EU) nr. 182/2011.
2. Wanneer naar dit lid wordt verwezen, is artikel 5 van Verordening (EU) nr. 182/2011 van toepassing.”.

29) Artikel 76 wordt vervangen door:

“Artikel 76

Uitoefening van de bevoegdheidsdelegatie

1. De bevoegdheid om gedelegeerde handelingen vast te stellen, wordt aan de Commissie toegekend onder de in dit artikel neergelegde voorwaarden.
2. De bevoegdheid om de in artikel 48, lid 5, artikel 70 decies en artikel 74 bedoelde gedelegeerde handelingen vast te stellen, wordt aan de Commissie toegekend voor een termijn van vijf jaar vanaf [\[PB gelieve de datum in te voegen = de eerste dag van de maand na de datum van inwerkingtreding van deze richtlijn\]](#). De Commissie stelt uiterlijk negen maanden voor het einde van de termijn van vijf jaar een verslag op over de bevoegdheidsdelegatie. De bevoegdheidsdelegatie wordt stilzwijgend met termijnen van dezelfde duur verlengd, tenzij het Europees Parlement of de Raad zich uiterlijk drie maanden voor het einde van elke termijn tegen deze verlenging verzet.
3. De in artikel 48, lid 5, artikel 70 decies en artikel 74 bedoelde bevoegdheidsdelegatie kan te allen tijde door het Europees Parlement of de Raad worden ingetrokken. Het besluit tot intrekking beëindigt de delegatie van de in dat besluit genoemde bevoegdheid. Het wordt van kracht op de dag na die van de bekendmaking ervan in het Publicatieblad van de Europese Unie of op een daarin genoemde latere datum. Het laat de geldigheid van de reeds van kracht zijnde gedelegeerde handelingen onverlet.
4. Vóór de vaststelling van een gedelegeerde handeling raadpleegt de Commissie de door elke lidstaat aangewezen deskundigen overeenkomstig de beginselen die zijn neergelegd in het Interinstitutioneel Akkoord van 13 april 2016 over beter wetgeven.
5. Zodra de Commissie een gedelegeerde handeling heeft vastgesteld, stelt zij het Europees Parlement en de Raad daarvan gelijktijdig in kennis.
6. Een overeenkomstig artikel 15, lid 4, artikel 48, lid 5, of artikel 74, vastgestelde gedelegeerde handeling treedt alleen in werking indien het Europees Parlement noch de Raad daartegen binnen een termijn van twee maanden na de kennisgeving van de handeling aan het Europees Parlement en de Raad bezwaar heeft gemaakt, of indien zowel het Europees Parlement als de Raad voor het verstrijken van die termijn de

Commissie hebben medegedeeld dat zij daartegen geen bezwaar zullen maken. Die termijn wordt op initiatief van het Europees Parlement of de Raad met twee maanden verlengd.”.

30) De artikelen 77 en 78 worden geschrapt.

31) Artikel 79 wordt vervangen door:

“Artikel 79

Sancties

1. Onverminderd de verplichtingen van de lidstaten krachtens Richtlijn 2008/99/EG van het Europees Parlement en de Raad van 19 november 2008 inzake de bescherming van het milieu door middel van het strafrecht, stellen de lidstaten voorschriften vast inzake de sancties die van toepassing zijn op schendingen van de ter uitvoering van deze richtlijn vastgestelde nationale bepalingen en nemen zij alle nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat deze worden toegepast. De sancties moeten doeltreffend, evenredig en afschrikkend zijn. De lidstaten stellen de Commissie onverwijld van deze voorschriften en deze maatregelen in kennis en doen dit eveneens onverwijld bij alle eventuele latere wijzigingen ervan.
2. De in lid 1 bedoelde sancties omvatten boetes die evenredig zijn met de omzet van de rechtspersoon of met het inkomen van de natuurlijke persoon die de overtreding heeft begaan. Het niveau van de boetes wordt zo berekend dat zij de voor de schending verantwoordelijke persoon daadwerkelijk de economische voordelen ontnemen die uit die schending voortvloeien. Het niveau van de boetes wordt bij herhaalde overtredingen geleidelijk verhoogd. In het geval van een door een rechtspersoon gepleegde overtreding bedraagt het maximumbedrag van dergelijke boetes ten minste 8 % van de jaaromzet van de exploitant in de betrokken lidstaat.
3. De lidstaten zorgen ervoor dat bij de in lid 1 bedoelde sancties, waar van toepassing, naar behoren rekening wordt gehouden met het volgende:
 - a) de aard, ernst en omvang van de schending;
 - b) de opzettelijke of nalatige aard van de schending;
 - c) de bevolking die of het milieu dat door de schending wordt getroffen, rekening houdend met de gevolgen van de overtreding voor de doelstelling om een hoog niveau van bescherming van de menselijke gezondheid en het milieu tot stand te brengen.”.

32) Het volgende artikel 79 bis wordt ingevoegd:

“Artikel 79 bis

Compensatie

1. De lidstaten zorgen ervoor dat, wanneer schade aan de menselijke gezondheid is toegebracht als gevolg van een schending van nationale maatregelen die in overeenstemming met deze richtlijn zijn vastgesteld, de getroffen personen vergoeding van die schade kunnen eisen en verkrijgen van de betrokken natuurlijke personen of rechtspersonen en, in voorkomend geval, van de betrokken bevoegde autoriteiten die voor de schending verantwoordelijk zijn.
2. De lidstaten zorgen ervoor dat niet-gouvernementele organisaties die zich inzetten voor de bescherming van de menselijke gezondheid of het milieu en die voldoen aan

de eventuele eisen van de nationale wetgeving, als onderdeel van het betrokken publiek de getroffen personen kunnen vertegenwoordigen en collectieve vorderingen tot vergoeding van de schade kunnen instellen. De lidstaten zorgen ervoor dat een vordering wegens een schending die tot schade leidt, niet tweemaal kan worden ingesteld, zowel door de benadeelde personen als door de in dit lid bedoelde niet-gouvernementele organisaties.

3. De lidstaten zorgen ervoor dat de nationale regels en procedures met betrekking tot vorderingen tot schadevergoeding zodanig worden opgesteld en toegepast dat zij de uitoefening van het recht op vergoeding van schade veroorzaakt door een schending overeenkomstig lid 1 niet onmogelijk of buitensporig moeilijk maken.
 4. Wanneer er een vordering tot schadevergoeding overeenkomstig lid 1 bestaat, ondersteund door bewijsmiddelen die een oorzakelijk verband tussen de schade en de schending aannemelijk maken, zorgen de lidstaten ervoor dat het aan de voor de schending verantwoordelijke persoon is om te bewijzen dat de schending de schade niet heeft veroorzaakt of daartoe niet heeft bijgedragen.
 5. De lidstaten zorgen ervoor dat de in lid 1 bedoelde verjaringstermijnen voor het instellen van vorderingen tot vergoeding van de schade niet korter zijn dan vijf jaar. Deze termijnen beginnen pas te lopen wanneer de schending is beëindigd en de persoon die schadevergoeding vordert weet of redelijkerwijs geacht kan worden te weten dat hij of zij schade heeft geleden door een schending overeenkomstig lid 1.”
- 33) Bijlage I wordt gewijzigd overeenkomstig bijlage I bij deze richtlijn.
 - 34) De in bijlage II bij dit besluit opgenomen bijlage I bis wordt ingevoegd.
 - 35) Bijlage II wordt vervangen door bijlage III bij deze richtlijn.

Artikel 2

Wijzigingen van Richtlijn 1999/31/EG

Artikel 1, lid 2, van Richtlijn 1999/31/EG wordt geschrapt.

Artikel 3

Omzetting

1. De lidstaten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om uiterlijk op [PB: gelieve de datum in te vullen = de eerste dag van de maand na 18 maanden na de datum van inwerkingtreding van deze richtlijn] aan deze richtlijn te voldoen. Zij delen de Commissie de tekst van die bepalingen onmiddellijk mee.
Wanneer de lidstaten die bepalingen aannemen, wordt in die bepalingen zelf of bij de officiële bekendmaking ervan naar deze richtlijn verwezen. De regels voor die verwijzing worden vastgesteld door de lidstaten.
2. De lidstaten delen de Commissie de tekst van de belangrijkste bepalingen van intern recht mee die zij op het onder deze richtlijn vallende gebied vaststellen.

Artikel 4

Deze richtlijn treedt in werking op de twintigste dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Artikel 5

Deze richtlijn is gericht tot de lidstaten.

Gedaan te Straatsburg,

Voor het Europees Parlement
De voorzitter

Voor de Raad
De voorzitter

FINANCIEEL MEMORANDUM

1. KADER VAN HET VOORSTEL/INITIATIEF

1.1. Benaming van het voorstel/initiatief

- Voorstel voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad inzake industriële emissies en tot wijziging van Richtlijn 2010/75/EU van het Europees Parlement en de Raad

1.2. Betrokken beleidsterrein(en)

- 09 Natuurlijke hulpbronnen en milieu

1.3. Het voorstel/initiatief betreft:

- een nieuwe actie
- een nieuwe actie na een proefproject/voorbereidende actie⁸²
- de verlenging van een bestaande actie
- de samenvoeging of ombuiging van een of meer acties naar een andere/een nieuwe actie

1.4. Doelstelling(en)

1.4.1. Algemene doelstelling(en)

- Bescherming van het milieu en de volksgezondheid tegen de schadelijke effecten van verontreiniging door grote agro-industriële installaties.
- Totstandbrenging van gelijke concurrentievoorwaarden op een hoog niveau van bescherming van de gezondheid en het milieu.
- Stimulering van een diepgaande agro-industriële transformatie om de doelstellingen van de Europese Green Deal te verwezenlijken, waaronder nulverontreiniging, koolstofneutraliteit, een niet-giftig milieu en een circulaire economie.
- Verbetering van de toegang tot informatie en tot de rechter, en meer inspraak van het publiek bij besluitvorming.

1.4.2. Specifieke doelstelling(en)

- Verbetering van de doeltreffendheid van de richtlijn inzake industriële emissies.
- Ervoor zorgen dat de richtlijn inzake industriële emissies de invoering van technieken in opkomst tijdens de huidige industriële transformatie ondersteunt, ook door vergunningen voor grote installaties op een dynamischer wijze te verlenen/herzien.
- Bevordering van de synergie tussen de invoering van en investeringen in technieken die zowel vervuiling als koolstofemissies voorkomen/verminderen.

⁸² In de zin van artikel 58, lid 2, punt a) of b), van het Financieel Reglement.

- Bijdragen aan de transitie naar het gebruik van veiliger en minder giftige chemische stoffen, een efficiënter gebruik van hulpbronnen (energie, water en afvalpreventie) en meer circulariteit.
- De schadelijke gevolgen voor de gezondheid en het milieu aanpakken van agro-industriële activiteiten die momenteel niet door de richtlijn inzake industriële emissies worden gereguleerd.
- De toegang van particulieren en het maatschappelijk middenveld tot informatie, inspraak in de besluitvorming en toegang tot de rechter (met inbegrip van effectieve verhaalsmogelijkheden) in verband met de vergunningverlening voor en de exploitatie en controle van de gereguleerde installaties verbeteren.

1.4.3. *Verwachte resulta(a)t(en) en gevolg(en)*

- *Vermeld de gevolgen die het voorstel/initiatief zou moeten hebben op de begunstigden/doelgroepen.*

- De voorgestelde richtlijn zal tekortkomingen verhelpen die bij de evaluatie van de richtlijn inzake industriële emissies aan het licht zijn gekomen en zal leiden tot een betere afstemming op de bredere beleidsdoelstellingen van de Europese Green Deal.
- Zij zal een groter gebruik van innovatieve technieken vergemakkelijken en hulpbronnenefficiënte, circulaire en koolstofvrije productiemethoden bevorderen, waardoor de veerkracht van de EU wordt vergroot en de schadelijke gevolgen voor zowel de volksgezondheid als de biodiversiteit worden verminderd. Het voorstel zal ook ingaan op de bezorgdheid van de belanghebbenden over de huidige en toekomstige interacties tussen de vermindering van de uitstoot van verontreinigende stoffen en van broeikasgassen, met inbegrip van de samenhang van het beleid om de bijdrage van agro-industriële installaties aan de tweeledige doelstelling van de EU, namelijk nulverontreiniging en koolstofemissieneutraliteit, te maximaliseren.
- Ten slotte zal de toekomstige geharmoniseerde en gepubliceerde “samenvatting van de vergunning” de toegang tot informatie over de milieueffecten van agro-industriële installaties vergemakkelijken en de inspraak van het publiek in de besluitvorming vergroten.

1.4.4. *Prestatie-indicatoren*

- *Vermeld de indicatoren voor de monitoring van de voortgang en de beoordeling van de resultaten*

- Informatie over onder meer de totale uitstoot van verontreinigende stoffen die door de exploitanten wordt gerapporteerd aan het Europees register inzake de uitstoot en overbrenging van verontreinigende stoffen (E-PRTR), zal belangrijke indicatoren opleveren om de voortgang bij de verwezenlijking van de doelstellingen van dit initiatief te volgen. Deze indicatoren worden regelmatig geproduceerd, zijn vergelijkbaar en gemakkelijk toegankelijk via het door het EMA beheerde portaal voor industriële emissies.
- De toegenomen granulariteit van de verslaggeving over de uitstoot van verontreinigende stoffen op installatieniveau zal monitoring mogelijk maken van de belangrijkste processen binnen sectoren waarvan de milieuprestaties verbeteren of

achterblijven.

- De opnemings van verslaglegging over het gebruik van hulpbronnen zal het mogelijk maken nieuwe indicatoren vast te stellen voor het gebruik van materialen, water en energie, aan de hand waarvan verbeteringen op het gebied van hulpbronnenefficiëntie kunnen worden gevolgd.
- Het tempo waarin innovaties worden ontwikkeld en ingevoerd en de daaruit voortvloeiende vereiste transformatie van de sectoren die onder de richtlijn vallen om de EU-doelstellingen voor 2030 en 2050 te halen, zal worden gemonitord aan de hand van een nieuw mechanisme dat wordt beheerd door INCITE (INnovation Centre for Industrial Transformation & Emissions) aan de hand van de volgende indicatoren:
 - het niveau van technische paraatheid van technieken in opkomst per sector;
 - de emissieprestaties van technieken in opkomst;
 - het verwachte tijdschema voor de invoering van dergelijke technologieën “in het veld”;
 - de afstand-tot-doelindicatoren, voor elke sector die onder de richtlijn valt.

1.5. Motivering van het voorstel/initiatief

1.5.1. *Behoeft(e)n waarin op korte of lange termijn moet worden voorzien, met een gedetailleerd tijdschema voor de uitrol van het initiatief*

- Dit financieel memorandum zal de financiering veiligstellen voor de diensten van de Commissie (ENV en JRC) en ECHA om een aantal nieuwe activiteiten te verrichten, waarin het voorstel voor de richtlijn voorziet. Deze activiteiten zijn verschillend van aard:
 - eenmalige activiteiten in verband met de voorbereiding van en de onderhandelingen over uitvoeringsbesluiten;
 - reguliere taken, d.w.z. taken die boven op de huidige uitvoerings- en handhavingsverplichtingen komen en voortvloeien uit een verruimd en verdiept toepassingsgebied van de richtlijn;
 - taken in verband met het opzetten en de werking van INCITE.
- **Tijdschema:**
 - 2e kwartaal 2022 – 4e kwartaal 2023: onderhandelen over het voorstel. Als gevolg van de complexe aard van het voorstel en de noodzaak om contact te onderhouden met de herziening van de E-PRTR-verordening, kunnen de onderhandelingen meer middelen en tijd vergen dan gemiddeld.
 - 2e kwartaal 2024 – 4e kwartaal 2027: het opstarten en uitwerken van nieuwe BREF's (referentiedocumenten over de beste beschikbare technieken). Nieuwe BREF's vloeien voort uit een uitbreiding van het toepassingsgebied in het voorstel. Dit proces is een combinatie van technische werkzaamheden en validering door de belanghebbenden en wordt hoofdzakelijk aan het JRC toegeschreven.
 - 1e kwartaal 2024 – 4e kwartaal 2027: herziening van de BREF's; de extra middelen in de herzieningen houden verband met nieuwe elementen die in de BREF's aan bod moeten komen, zoals circulaire economie, het koolstofarm maken van de economie en een minder giftig milieu. Dit proces is een combinatie van technische werkzaamheden en validering door de belanghebbenden en wordt hoofdzakelijk aan het JRC toegeschreven.

- 1e kwartaal 2024 – 4e kwartaal 2027: het opstarten en uitvoeren van de technische werkzaamheden ter ondersteuning van de opstelling van een uitvoeringsbesluit inzake veehouderijbedrijven. Hoewel het op zich geen BREF is, zal het proces voor de ontwikkeling van de technische inhoud van het uitvoeringsbesluit naar verwachting vergelijkbaar zijn met het BREF-proces.
- 1e kwartaal 2024: ECHA moet beginnen met de ontwikkeling van een methodologie voor het delen van informatie over de effecten van in BREF's geïdentificeerde chemische stoffen op de menselijke gezondheid en het milieu.
- 1e kwartaal 2024 – 4e kwartaal 2025: analytische werkzaamheden ter voorbereiding van drie uitvoeringshandelingen en de onderhandelingen daarover. Deze besluiten behelzen de vaststelling van een geharmoniseerde methode voor de toepassing van afwijkingen (artikel 15, lid 4), gemeenschappelijke regels voor de beoordeling van de naleving van de emissiegrenswaarden krachtens hoofdstuk II (artikel 15 bis) en de werking van INCITE. Wat dit laatste betreft, zouden zowel het JRC als DG ENV een rol moeten spelen bij het waarborgen van de volledige naleving van de BREF-normen, de transparantie en het participatieve karakter van INCITE.
- 1e kwartaal 2024: lancering INCITE.
- 1e kwartaal 2026 – 4e kwartaal 2027: analytische en voorbereidende werkzaamheden vóór de vaststelling van het uitvoeringsbesluit betreffende de transformatieplannen, en vervolgens follow-up. Dit houdt in dat een besluit moet worden genomen over het formaat en het toepassingsgebied van het uitvoeringsbesluit.
- 1e kwartaal 2026 – 4e kwartaal 2027: voorbereidend werk voor het verslag over synergieën met het ETS. Het verslag moet in 2028 klaar zijn.

1.5.2. *Toegevoegde waarde van de deelname van de Unie*

- Redenen voor maatregelen op EU-niveau (ex ante)
- De lidstaten alleen kunnen de gevolgen van de verontreiniging door agro-industriële installaties niet doeltreffend verminderen, gezien het grensoverschrijdende karakter van de verontreiniging. Bovendien zouden, bij het ontbreken van een gemeenschappelijke EU-aanpak voor het vaststellen van milieuprestatienormen, dezelfde industrieën in elke lidstaat met andere regelgeving inzake verontreinigingsbeheersing worden geconfronteerd. Dit kan leiden tot het ontstaan van ongelijke concurrentievoorwaarden, fragmentatie van de interne markt en belemmering van het milieu- en gezondheidsbeleid van de Unie.
- Verwachte gegenereerde toegevoegde waarde van de Unie (ex post)
- Het op de richtlijn inzake industriële emissies en BBT's gebaseerde systeem en het E-PRTR leveren informatie die door alle lidstaten wordt gebruikt, via één informatie-uitwisselingsproces op EU-niveau, waardoor het niet langer nodig is dat elke lidstaat een nationaal proces opzet. Exploitanten van installaties in alle lidstaten behalen economische voordelen doordat zij zich slechts aan één uniforme regelgevingsaanpak voor de hele EU hoeven te houden. Derde landen maken steeds meer gebruik van het EU-systeem, waardoor gelijke internationale concurrentievoorwaarden worden bevorderd.

1.5.3. Nuttige ervaring die bij soortgelijke activiteiten in het verleden is opgedaan

- De conclusie van de evaluatie van de richtlijn inzake industriële emissies luidde dat de richtlijn over het algemeen doeltreffend is voor het voorkomen en beheersen van lucht-, water- en bodemverontreiniging door industriële activiteiten en voor het bevorderen van de integratie van BBT's. Het proces voor het opstellen van BREF's en het aanwijzen van BBT's heeft goed gefunctioneerd en wordt erkend als een model van collaboratieve governance en co-creatie van wetgeving. Er zijn nog steeds tekortkomingen bij de aanpak van hulpbronnefficiëntie, circulaire economie en niet-giftige productiemethoden en bij het opvangen van een aanzienlijke stroom industriële emissies uit sommige sectoren, wat tot een marktfalen leidt: vervuilers betalen niet de werkelijke kosten van de door hen veroorzaakte vervuiling. Ten slotte is de richtlijn niet doeltreffend bij het bevorderen van nieuwe productieprocessen, technologieën en innovatie.
- Tussen 2017 en 2019 heeft DG ENV een methode getest om een innovatiecentrum te exploiteren. Het volgde op een onderzoek uit 2015 waarin opties werden onderzocht om de invoering van innovatie en de uitwisseling van informatie over technieken in opkomst te verbeteren. De algemene doelstelling van het innovatiecentrum was de nieuwste technieken te identificeren door een breed scala van belanghebbenden te raadplegen, en de mate van ontwikkeling ervan te beoordelen aan de hand van het niveau van technologische paraatheid. De aanpak is gebruikt voor de BREF's over textiel, slachthuizen en dierlijke bijproducten en voor technologieën die betrekking hebben op sectoroverschrijdende kwesties, en is doelmatig en doeltreffend gebleken bij de ondersteuning van het BREF-herzieningsproces. Dit voorstel voor INCITE bouwt voort op de conclusies van pilots.

1.5.4. Verenigbaarheid met het meerjarig financieel kader en eventuele synergie met andere passende instrumenten

- Deze actie is in overeenstemming met ander EU-beleid en lopende initiatieven die voortvloeien uit de Europese Green Deal.

1.5.5. Beoordeling van de verschillende beschikbare financieringsopties, waaronder mogelijkheden voor herschikking

- **Huidige situatie:**
- Alle activiteiten in verband met BREF's blijven in handen van het Europees Bureau voor geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging (EIPPCB, onderdeel van het JRC), dat in 1997 is opgericht om een informatie-uitwisseling te organiseren tussen de Europese Commissie, de EU-lidstaten, de industrie en milieu-ngo's over de beste beschikbare technieken (BBT's) die worden gebruikt om industriële verontreiniging te voorkomen en te bestrijden. Het bureau beschikt over de knowhow, de kennis en de veelzijdigheid om het proces in goede banen te leiden. Het zorgt ervoor dat de gegevens robuust zijn, het proces niet partijdig en de informatie beschermd, zodat het proces goed wordt erkend door de lidstaten, de milieu-ngo's en de industrie.
- Vijftien VTE wetenschappelijke functionarissen met ondersteuning van 2,5 VTE

voor secretariaat/IT-ondersteuning bestrijken momenteel (maart 2022) de bovengenoemde BREF-gerelateerde taken. Hierdoor kan voortdurend worden gewerkt aan de opstelling en herziening van maximaal ongeveer acht BREF's tegelijk. Het bureau wordt volledig (100 %) gefinancierd uit de institutionele begroting van het JRC, zonder bijdragen van DG ENV (geen administratieve regeling).

- Tot op heden (2022) heeft het Europees IPPC-bureau 34 BREF's opgesteld, waarvan de meeste al zijn herzien en bijgewerkt. Elk BREF is het resultaat van meerjarige informatieverzameling en -uitwisseling binnen sectorale technische ad-hocwerkgroepen van elk meer dan honderd deskundigen. Hoofdstukken/secties over technieken in opkomst maken deel uit van elk BREF.
- DG ENV ondersteunt het Europees IPPC-bureau bij zijn werkzaamheden en zorgt ervoor dat de richtlijn inzake industriële emissies wordt uitgevoerd en gehandhaafd. Ook bereidt het de nodige richtsnoeren en uitvoeringsbesluiten voor en gaat het de dialoog aan met de lidstaten. Voor deze taken zijn zeven VTE toegewezen.
- Het ECHA heeft momenteel geen wettelijk mandaat voor de uitvoeren van taken in verband met de richtlijn inzake industriële emissies. Niettemin is het de afgelopen jaren regelmatig door het EIPPCB geraadpleegd bij de herziening van BREF's en heeft het diverse bijdragen geleverd met betrekking tot chemische stoffen en de aanpak van het beheer van chemische stoffen, zonder duidelijk middelen uit te trekken voor deze BREF-gerelateerde taken. De samenwerking tussen het EIPPCB en het ECHA bij het BREF-proces is, bij wijze van proef, in 2017 van start gegaan voor de herziening van het BREF over textiel; het resultaat daarvan werd als zeer positief gezien. Daarnaast is het ECHA op ad-hocbasis betrokken geweest bij activiteiten in verband met BREF's. De betrokkenheid en steun van ECHA op langere termijn bij de ontwikkeling van BREF's en BBT's is essentieel voor de holistische beschouwing van chemische stoffen in de vergunningen van de installaties die onder de richtlijn vallen, van hun aanwezigheid in de (primaire of secundaire) grondstoffen tot hun aanwezigheid in de emissies van de installaties, alsook in de geproduceerde afvalstoffen en de bijproducten.
- Het milieutechnologietoetsingsprogramma (ETV) verifieert momenteel de prestaties van innovatieve milieutechnologieën van kleinere industriële organisaties via een netwerk van verificatie instanties dat wordt beheerd door het Europees Instituut voor innovatie en technologie. Tot dusver heeft het instituut niet deelgenomen aan het BREF-proces.

- **Beste optie**

Toekomstige uitbreiding van het toepassingsgebied van de richtlijn inzake industriële emissies en van het uitgebreide toepassingsgebied van BREF's

- Het EIPPCB (onderdeel van het JRC) is uniek gepositioneerd en werkt samen op veel beleidsterreinen. Met zijn deskundigheid, ervaring en knowhow wordt het JRC het meest geschikt geacht om nieuwe en uitgebreide taken in verband met BREF's op zich te nemen. Het INnovation Centre for Industrial Transformation & Emissions (INCITE) is een nieuw type activiteit dat toegevoegde waarde zal bieden door informatie van vele EU-initiatieven op het gebied van innovatie samen te brengen. Het zal ook een ontmoetingsplaats zijn voor verschillende beleidsterreinen waar mogelijkheden voor meer synergie kunnen worden gevonden. Bij de opbouw van INCITE binnen het JRC worden de efficiëntievoordelen en synergieën benut die worden geboden door de nabijheid van het EIPPCB, de betrokkenheid van het JRC bij de BREF's en de bestaande relaties met de industrie. Bovendien is in het voorstel tot herziening van de richtlijn

inzake industriële emissies het concept van technieken in opkomst en de daarmee samenhangende emissie- en milieuprestatieniveaus met de bijbehorende juridische implicaties opgenomen. Dit geeft aanleiding tot bezorgdheid over de betrouwbaarheid en de gevoeligheid van gegevens. Het JRC heeft de hiervoor benodigde ervaring. Sommige eenvoudige secretariële en tijdrovende taken (het bijhouden van de databank van belanghebbenden, het toezicht op de databanken van octrooien/Horizon Europa/Innovatiefondsen, taken in verband met de organisatie van vergaderingen, publicaties) zouden kunnen worden uitbesteed.

Toekomstige uitbreiding van het toepassingsgebied van BREF's (chemische stoffen)

- Voortbouwend op de succesvolle samenwerking inzake het BREF over textiel, is het ECHA dankzij zijn deskundigheid het best toegerust om taken in verband met het systeem voor het beheer van chemische stoffen uit te voeren. De rol van het ECHA zou erin bestaan ervoor te zorgen dat:

- voor elke sector/elk BREF een passende identificatie (en zo nodig selectie) van relevante stoffen wordt uitgevoerd. Dit omvat een karakterisering van het gebruik van die stoffen door sectoren die onder de BREF's vallen, met inbegrip van de bepaling van beste praktijken om de veiligste alternatieven op de markt te gebruiken. Dit zal de duidelijkheid en de samenhang van de verschillende wetgevingen (richtlijn industriële emissies, Reach-verordening, CLP-verordening) ten goede komen.

- In de BREF-processen wordt de juiste terminologie gebruikt (bv. stof, proceschemicaliën, grondstof);

- De BBT's in verband met chemische stoffen (zoals vervangingstechnieken) zijn technisch correct;

- Door het EIPPCB opgestelde achtergronddocumenten voor de start- en slotbijeenkomst zijn relevant voor de betrokken chemische stoffen;

- Het EIPPCB krijgt hulp bij de toegang tot de informatie in de databank van het ECHA;

- Er wordt bijstand verleend om vragen of opmerkingen van belanghebbenden te beantwoorden wanneer chemische deskundigheid vereist is.

- Deze geïntegreerde aanpak maakt het mogelijk twee aspecten van de strategie voor duurzame chemische stoffen aan te pakken: 1) bevordering van veilige en inherent duurzame chemische stoffen en 2) streven om chemische verontreiniging in het milieu tot nul terug te brengen. Bijgevolg zorgt de Commissie ervoor dat de wetgeving inzake industriële emissies het gebruik van veiliger chemische stoffen door de industrie in de EU bevordert door risicobeoordelingen ter plaatse verplicht te stellen en het gebruik van zeer zorgwekkende stoffen te beperken.

- Momenteel is geen enkel ander EU-orgaan in staat om de complexiteit van een dergelijke taak aan te pakken. De unieke databank van chemische stoffen die door het ECHA wordt bijgehouden en de deskundigheid van het agentschap bij het verzamelen en extraheren van informatie uit die databank maken van het ECHA de best toegeruste instantie om de nodige input te leveren voor het opstellen/herzien van BREF's ten aanzien van informatie over stoffen. Bovendien heeft het agentschap een uitgebreide deskundigheid en kennis ontwikkeld over de wijze waarop aan de industrie technische en wetenschappelijke richtsnoeren kunnen worden aangereikt voor de risicobeoordeling van chemische stoffen. Dit plaatst het ECHA in een unieke positie om exploitanten van installaties die onder de richtlijn vallen richtsnoeren aan te reiken voor het structureren

en beheren van een inventaris van chemische stoffen met het oog op het uitvoeren van risicobeoordelingen op locatieniveau, met toepassing van de lessen die zijn getrokken ten aanzien van de onderwerpen van de Reach-verordening/de richtlijn inzake industriële emissies, om de integratie van die twee handelingen te vergemakkelijken.

- **Opties die voor INCITE zijn onderzocht:**

– *Openbare aanbestedingen met consultants:* Hoewel deze oplossing voordelen biedt in termen van flexibiliteit, neemt zij de last van de analytische en toezichhoudende werkzaamheden voor de Europese Commissie niet weg. De Commissie moet zich op lange termijn voor INCITE inzetten om levensvatbare en degelijke resultaten te behalen. Dit houdt verband met het feit dat de noodzakelijke industriële transformatie die de herziene richtlijn inzake industriële emissies beoogt te ondersteunen, meer dan een decennium in beslag zal nemen wegens de complexiteit en de omvang van de investeringen. Bovendien zal een deel van de door INCITE te verzamelen informatie bedrijfsgevoelig zijn en zal het succes van INCITE afhangen van zijn vermogen om met dergelijke informatie om te gaan. Door het verzamelen en analyseren van gegevens over technieken in opkomst toe te vertrouwen aan een consultant, zou de Commissie zich in een delicate situatie bevinden met betrekking tot de twee bovengenoemde cruciale kwesties, aangezien noch de betrokkenheid op lange termijn noch aanvaarding door de belanghebbenden zou zijn gegarandeerd.

– *ETV (binnen het Europees Instituut voor Innovatie en Technologie, EIT):* Dit is in staat een verificatieproces uit te voeren, maar heeft slechts beperkte ervaring met het monitoren en bestrijden van verontreiniging en met schonere productieprocessen; het ETV is afhankelijk van de bevoegdheden van verificatie-instanties, en de Commissie heeft beperkte middelen om dergelijke werkzaamheden aan te sturen. Uit een recente evaluatie van het ETV is gebleken dat de regeling slechts in beperkte mate wordt toegepast en dat het systeem derhalve nog geen breed draagvlak in de industriële sectoren heeft, wat van essentieel belang is voor het welslagen van het BREF-proces. Door de opzet van het ETV (verschillende verificatie-instanties) kan het ingewikkeld zijn een vaste procedure of gestructureerde communicatie op te zetten om de informatieoverdracht tussen het ETV van de EU en technische werkgroepen voor BREF's te vergemakkelijken en de kwaliteit ervan te waarborgen.

– *Europees Milieuagentschap (EMA):* Het EMA is zeer gespecialiseerd in het verstrekken van degelijke, onafhankelijke informatie over het milieu (met inbegrip van de kosten van verontreiniging) en zijn kennis van industriële technologieën en processen zal moeten worden uitgebreid, wat tijd zal kosten. Dit zou een taak van een andere aard zijn dan die welke in de EER-verordening is vastgesteld.

– *DG ENV:* Dit DG zal capaciteit moeten opbouwen en een beroep moeten doen op externe ondersteuning om de complexiteit van de taak aan te kunnen. Dit laatste brengt soortgelijke uitdagingen met zich mee als die welke in het eerste punt zijn beschreven.

1.6. Duur en financiële gevolgen van het voorstel/initiatief

- **beperkte geldigheidsduur**
 - van kracht vanaf [DD/MM]JJJJ tot en met [DD/MM]JJJJ
 - financiële gevolgen vanaf JJJJ tot en met JJJJ voor vastleggingskredieten en vanaf JJJJ tot en met JJJJ voor betalingskredieten.
- **onbeperkte geldigheidsduur**

Uitvoering met een opstartperiode vanaf 2024, gevolgd door een volledige uitvoering.

1.7. Beheersvorm(en)⁸³

- **Direct beheer** door de Commissie
 - door haar diensten, waaronder het personeel in de delegaties van de Unie;
 - door de uitvoerende agentschappen;
- **Gedeeld beheer** met lidstaten
- **Indirect beheer** door begrotingsuitvoeringstaken te delegeren aan:
 - derde landen of de door hen aangewezen organen;
 - internationale organisaties en hun agentschappen (geef aan welke);
 - de EIB en het Europees Investeringsfonds;
 - de in de artikelen 70 en 71 van het Financieel Reglement bedoelde organen;
 - publiekrechtelijke organen;
 - privaatrechtelijke organen met een openbare dienstverleningstaak, voor zover zij voldoende financiële garanties bieden;
 - privaatrechtelijke organen van een lidstaat, waaraan de uitvoering van een publiek-privaat partnerschap is toevertrouwd en die voldoende financiële garanties bieden;
 - personen aan wie de uitvoering van specifieke maatregelen op het gebied van het GBVB in het kader van titel V van het VEU is toevertrouwd en die worden genoemd in de betrokken basishandeling.

Verstrek, indien meer dan een beheersvorm is aangekruist, extra informatie onder "Opmerkingen".

2. BEHEERSMAATREGELEN

2.1. Regels inzake het toezicht en de verslagen

- *Vermeld frequentie en voorwaarden.*

• Het initiatief omvat aanbestedingen, administratieve regelingen met het JRC, verhoging van de bijdrage aan het ECHA en gevolgen voor de personele middelen

⁸³ Nadere gegevens over de beheersvormen en verwijzingen naar het Financieel Reglement zijn beschikbaar op BudgWeb:
<https://myintracom.ec.europa.eu/budgweb/EN/man/budgmanag/Pages/budgmanag.aspx>

van de Commissie. De standaardregels voor dit soort uitgaven zijn van toepassing.

2.2. Beheers- en controlesyste(e)m(en)

2.2.1. Rechtvaardiging van de voorgestelde beheersvorm(en), uitvoeringsmechanisme(n) voor financiering, betalingsvoorwaarden en controlestrategie

- N.v.t. – zie boven.

2.2.2. Informatie over de geïdentificeerde risico's en het (de) systeem (systemen) voor interne controle dat is (die zijn) opgezet om die risico's te beperken

- N.v.t. – zie boven.

2.2.3. Raming en motivering van de kosteneffectiviteit van de controles (verhouding van de controlekosten tot de waarde van de desbetreffende financiële middelen) en evaluatie van het verwachte foutenrisico (bij betaling en bij afsluiting).

- N.v.t. – zie boven.

2.3. Maatregelen ter voorkoming van fraude en onregelmatigheden

- Vermeld de bestaande en geplande preventie- en beschermingsmaatregelen, bijvoorbeeld in het kader van de fraudebestrijdingsstrategie.

- N.v.t. – zie boven.

3. GERAAMDE FINANCIËLE GEVOLGEN VAN HET VOORSTEL/INITIATIEF

3.1. Rubriek(en) van het meerjarig financieel kader en betrokken begrotingsonderde(e)l(en) voor uitgaven

Bestaande begrotingsonderdelen

- In volgorde van de rubrieken van het meerjarig financieel kader en de begrotingsonderdelen.

Rubriek van het meerjarig financieel kader	Begrotingsonderdeel	Soort uitgaven	Bijdrage			
	Nummer	GK/NGK ⁸⁴	van EVA-landen ⁸⁵	van kandidaat-lidstaten ⁸⁶	van derde landen	in de zin van artikel 21, lid 2, punt b), van het Financieel Reglement
3	09.10.01 – Europees Agentschap voor chemische stoffen	GK	JA	NEE	NEE	NEE
3	09.02.02 – Circulaire economie en levenskwaliteit	GK	JA	NEE	NEE	NEE

⁸⁴ GK = gesplitste kredieten/NGK = niet-gesplitste kredieten.

⁸⁵ EVA: Europese Vrijhandelsassociatie.

⁸⁶ Kandidaat-lidstaten en, in voorkomend geval, aspirant-kandidaten van de Westelijke Balkan.

7	20.01.02.01 – Bezoldiging en toelagen (statutair personeel)	NGK	NEE	NEE	NEE	NEE
7	20 02 01 01 – Arbeidscontractanten	NGK	NEE	NEE	NEE	NEE

3.2. Geraamde financiële gevolgen van het voorstel inzake kredieten

3.2.1. Samenvatting van de geraamde gevolgen voor de beleidskredieten

Voor het voorstel/initiatief zijn geen beleidskredieten nodig

Voor het voorstel/initiatief zijn beleidskredieten nodig, zoals hieronder nader wordt beschreven:

Rubriek van het meerjarig financieel kader	Nummer	Rubriek 3 – Natuurlijke hulpbronnen en milieu
---	--------	---

in miljoenen euro's (tot op drie decimalen)

DG: ENV			Jaar 2024	Jaar 2025	Jaar 2026	Jaar 2027 en daarna	TOTAAL
• Beleidskredieten							
Begrotingsonderdeel 09 02 02 – Circulaire economie en levenskwaliteit	Vastleggingen	(1a)	0,645	0,645	0,445	0,445	2,180
	Betalingen	(2a)	0,645	0,645	0,445	0,445	2,180
Begrotingsonderdeel 09 02 02 – Circulaire economie en levenskwaliteit – administratie regeling met het JRC	Vastleggingen	(1b)	1,424	1,470	1,567	1,618	6,079
	Betalingen	(2b)	1,424	1,470	1,567	1,618	6,079
Uit het budget van specifieke programma's gefinancierde administratieve kredieten ⁸⁷							
Begrotingsonderdeel		(3)					
TOTAAL kredieten voor DG ENV	Vastleggingen	=1a+1b +3	2,069	2,115	2,012	2,063	8,259
	Betalingen	=2a+2b	2,069	2,115	2,012	2,063	8,259

⁸⁷ Technische en/of administratieve bijstand en uitgaven ter ondersteuning van de uitvoering van programma's en/of acties van de EU (vroegere "BA"-onderdelen), onderzoek door derden, eigen onderzoek.

		+3					
--	--	----	--	--	--	--	--

De kosten van DG ENV vloeien voort uit aanbestedingsbehoeften ter financiering van ondersteunende analyses voor nieuwe BREF's en BREF-herzieningen, ter ondersteuning van de ontwikkeling van methoden voor uitvoeringsbesluiten (artikel 15, lid 4 – aanbesteding voor een methode om afwijkingen toe te passen, artikel 14, lid 1 – aanbesteding voor gemeenschappelijke regels om de naleving te beoordelen, en artikel 27 quinquies – transformatieplannen), ter monitoring en ondersteuning van de uitvoering en naleving (artikel 27 bis – inventarisatie/analyse van resultaten, en artikel 73 – verslag over synergieën met het ETS);

DG ENV zal ook de kosten dragen van de administratieve regeling die met het JRC moet worden gesloten. Deze administratieve regeling zal het mogelijk maken het innovatiecentrum voor industriële transformatie en emissies (INCITE) op te zetten en efficiënt te laten functioneren, en de activiteiten van het EIPPCB uit te breiden (met name het opstellen van nieuwe BREF's), hetgeen zal leiden tot de uitvoering van de in het voorstel voor de richtlijn inzake industriële emissies vervatte maatregelen. Deze kosten hebben betrekking op 10 nieuwe VTE (10 arbeidscontractanten – GF IV ten bedrage van 5,079 miljoen EUR) die in dienst komen bij het JRC (bij de personeelskosten is rekening gehouden met de algemene kosten van het JRC). Dit personeel zal nieuwe taken uitvoeren die voortvloeien uit de herziening van de richtlijn inzake industriële emissies en met name taken die verband houden met het uitgebreide toepassingsgebied van de richtlijn, een verruimd toepassingsgebied van de BREF's, het waarborgen van de werking van INCITE (gegevensverzameling, analyse, secretariaat, publicaties enz.)

De administratieve regeling zal ook specifieke kredieten omvatten ter dekking van kosten die voortvloeien uit bijvoorbeeld de organisatie van formele vergaderingen van belanghebbenden en workshops in de loop van de werkzaamheden voor het opstellen van de BREF's voor de nieuwe sectoren (geraamd op 200 000 EUR voor de periode 2024-2027), aanbestedingsbehoeften voor gegevensanalyse bij de voorbereiding van BREF's en verslagen over technieken in opkomst (geraamd op 400 000 EUR voor de periode 2024-2027) en de aankoop van nieuwe IT-systemen ter ondersteuning van het nieuwe innovatiecentrum voor industriële transformatie en emissies (INCITE) (geraamd op 400 000 EUR in de analyseperiode).

			Jaar 2024	Jaar 2025	Jaar 2026	Jaar 2027	TOTAAL
Instantie: ECHA							
Titel 1: Personeel	Vastleggingen	(1a)	0,570	0,581	0,593	0,605	2,349
	Betalingen	(2a)	0,570	0,581	0,593	0,605	2,349
Titel 2: Infrastructuur	Vastleggingen	(1a)	0,050	0,050	0,050	0,050	0,200

	Betalingen	(2a)	0,050	0,050	0,050	0,050	0,200
Titel 3: Beleidsuitgaven	Vastleggingen	(1b)					
	Betalingen	(2b)					
TOTAAL kredieten voor ECHA	Vastleggingen	=1a+1b +3	0,620	0,631	0,643	0,655	2,549
	Betalingen	=2a+2b +3	0,620	0,631	0,643	0,655	2,549

De kosten van het ECHA omvatten de kosten van de 3 nieuwe VTE, die

- de datamining van ECHA-gegevensbanken uitvoeren en een lijst genereren van gevaarlijke stoffen die mogelijk in BREF-sectoren worden gebruikt; informatie over stoffen extraheren (wettelijke status, classificatie, identiteit van de stof), het gebruik van die stoffen door sectoren waarop de BREF's betrekking hebben karakteriseren, met inbegrip van het vaststellen van beste praktijken om de veiligste alternatieven op de markt te gebruiken, en technische ondersteuning voor BREF-herzieningen verlenen (vergaderingen van de technische werkgroepen, herziening, andere technische input) – 2 VTE;
- richtsnoeren voor het systeem voor het beheer van chemische stoffen ontwikkelen, met bijzondere aandacht voor de gegevensstructuur voor een locatiespecifieke inventaris van chemische stoffen (stoffen en mengsels) in verband met de verdere ontwikkeling van een risicobeoordelingsmethode op locatieniveau, en bijdragen tot de ontwikkeling van richtsnoeren voor het uitvoeren van een vergelijkende risicobeoordeling tussen de stoffen die een exploitant gebruikt voor zijn processen/producten en mogelijke alternatieven – 1 VTE.

De vereiste verhoging van de EU-bijdrage aan het ECHA zal worden gecompenseerd door een overeenkomstige verlaging van de middelen van het LIFE-programma (begrotingsonderdeel 09 02 02 – *Circulaire economie en levenskwaliteit*).

			2024	2025	2026	2027	Totaal
• TOTAAL beleidskredieten	Vastleggingen	(4)	2,689	2,746	2,655	2,718	10,808
	Betalingen	(5)	2,689	2,746	2,655	2,718	10,808

• TOTAAL uit het budget van specifieke programma's gefinancierde administratieve kredieten		(6)					
TOTAAL kredieten voor RUBRIEK 3 van het meerjarig financieel kader	Vastleggingen	=4+ 6					10,808
	Betalingen	=5+6	1,777	1,777	1,577	1,577	10,808

Rubriek van het meerjarig financieel kader	Nummer	Rubriek 7 – Europees openbaar bestuur
---	--------	---------------------------------------

in miljoenen euro's (tot op drie decimalen)

		Jaar 2024	Jaar 2025	Jaar 2026	Jaar 2027	TOTAAL
DG: ENV						
• Personele middelen		0,560	0,560	0,560	0,560	2,240
TOTAAL DG ENV	Kredieten	0,560	0,560	0,560	0,560	2,240
		Jaar 2024	Jaar 2025	Jaar 2026	Jaar 2027	TOTAAL
TOTAAL kredieten voor RUBRIEK 7 van het meerjarig financieel kader	Vastleggingen	0,560	0,560	0,560	0,560	2,240
	Betalingen	0,560	0,560	0,560	0,560	2,240

Extra personeel bij DG ENV (3 AD, 1 CA) zal:

- nieuwe uitvoeringsbesluiten van de Commissie voorbereiden en werken naar de vaststelling daarvan;
- de dialoog met de lidstaten en het JRC-EIPPCB voortzetten;
- regels betreffende de oprichting, de prerogatieven en de werking van INCITE opstellen en uitvoeren en bijdragen tot de werkzaamheden ervan;
- op verzoek de nodige input leveren aan het JRC en het ECHA met betrekking tot lopende politieke en wetgevende ontwikkelingen;
- synergieën met het ETS identificeren en ontwikkelen, om de algemene prestaties van agro-industriële installaties te verbeteren, en een verslag over de resultaten opstellen;
- elk jaar de verzamelde gegevens analyseren, om:
 - ervoor te zorgen dat de beleidsdoelstellingen worden gehaald (uitvoering, handhaving);
 - mogelijke verbeteringen in kaart te brengen voor het beheer van het voorkomen en beheersen van industriële emissies;
- de lopende taken in verband met het verruimde toepassingsgebied van de richtlijn inzake industriële emissies en de BREF's te vervullen, met inbegrip van het bijwonen van de vergaderingen van de technische werkgroepen in Sevilla, interactie met belanghebbenden en andere betrokken diensten van de Commissie, en de lidstaten ondersteunen bij de omzetting, uitvoering en naleving van de nieuwe regeling inzake de richtlijn inzake industriële emissies.

3.2.2. Geraamde output, gefinancierd met beleidskredieten

Vastleggingskredieten, in miljoenen euro's (tot op drie decimalen)

Vermeld doelstellingen en outputs			Jaar 2024	Jaar 2025	Jaar 2026	Jaar 2027	Zoveel jaren als nodig om de duur van de gevolgen weer te geven (zie punt 1.6)	TOTAAL
	OUTPUTS							

↓	Soort 88	Gem. kosten	Aantal	Kos- ten	Aantal	Kos- ten	Aantal	Kos- ten	Aantal	Kos- ten	Aantal	Kos- ten	Aantal	Kos- ten	Aantal	Kos- ten	Totaal aantal	Totale kosten
SPECIFIEKE DOELSTELLING NR. 1⁸⁹...																		
- Output																		
- Output																		
- Output																		
Subtotaal voor specifieke doelstelling nr. 1																		
SPECIFIEKE DOELSTELLING NR. 2...																		
- Output																		
Subtotaal voor specifieke doelstelling nr. 2																		
TOTAAL																		

⁸⁸ Outputs zijn producten en te verstrekken diensten (bv.: aantal gefinancierde studentenuitwisselingen, aantal km aangelegde wegen enz.).

⁸⁹ Zoals beschreven in punt 1.4.2. "Specifieke doelstelling(en)..."

3.2.3. Geraamde gevolgen voor de middelen van het ECHA

Voor het voorstel/initiatief zijn geen administratieve kredieten nodig

Voor het voorstel/initiatief zijn administratieve kredieten nodig, zoals hieronder nader wordt beschreven:

in miljoenen euro's (tot op drie decimalen)

	Jaar 2024	Jaar 2025	Jaar 2026	Jaar 2027	TOTAAL
--	----------------------	----------------------	----------------------	----------------------	---------------

Tijdelijke functionarissen (AD-rangen)	0,570	0,581	0,593	0,605	2,349
Tijdelijke functionarissen (AST-rangen)	0	0	0	0	0
Arbeidscontractanten	0	0	0	0	0
Gedetacheerde nationale deskundigen	0	0	0	0	0

TOTAAL	0,570	0,581	0,593	0,605	2,349
---------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------

Personeelsvereisten (VTE):

	Jaar 2024	Jaar 2025	Jaar 2026	Jaar 2027	TOTAAL
--	----------------------	----------------------	----------------------	----------------------	---------------

Tijdelijke functionarissen (AD-rangen)	3	3	3	3	3/jaar
Tijdelijke functionarissen (AST-rangen)	0	0	0	0	0
Arbeidscontractanten	0	0	0	0	0
Gedetacheerde nationale deskundigen	0	0	0	0	0

TOTAAL	3	3	3	3	3/jaar
---------------	----------	----------	----------	----------	---------------

De uitvoering van de milieubeheersystemen wordt ondersteund door extra ECHA-personeel. Het ECHA zal met name leidende beginselen voor het beheersysteem voor chemische stoffen ontwikkelen, zorgen voor de identificatie en selectie van relevante stoffen voor elke sector/elk BREF, de ontwikkeling van sectorspecifieke goede praktijken voor het gebruik van de veiligste stoffen op de markt, en vervolgens de toepassing van correcte terminologie in de BREF-processen (bv. stof, proceschemicaliën en grondstof). Het zal toezien op de algemene degelijkheid van de BBT's op het gebied van chemische stoffen (bv. wat vervangingstechnieken betreft), achtergronddocumenten opstellen voor de start- en slotbijeenkomst van BREF's, die door het EIPPCB zijn opgesteld en relevant zijn voor de betrokken chemische stoffen. Ten slotte zal het ECHA het EIPPCB bijstaan bij de toegang tot informatie in de databank van het ECHA en bij vragen of opmerkingen van belanghebbenden wanneer deskundigheid op het gebied van chemische stoffen nodig is.

Er is een correctiecoëfficiënt van 118,6 (coëfficiënt voor de kosten van levensonderhoud in Finland) toegepast, alsmede van een inflatiestijging van 2 %.

3.2.3.1. Geraamde behoefte aan personele middelen voor de Commissie

- Voor het voorstel/initiatief zijn geen personele middelen nodig
- Voor het voorstel/initiatief zijn personele middelen nodig, zoals hieronder nader wordt beschreven:

Raming in voltijdequivalenten

	Jaar 2024	Jaar 2025	Jaar 2026	Jaar 2027 en daarna
• Posten opgenomen in de lijst van het aantal ambten (ambtenaren en tijdelijke functionarissen)				
• DG ENV – 20 01 02 01 (centrale diensten en vertegenwoordigingen van de Commissie)	3	3	3	3
• Extern personeel (in voltijdequivalenten: VTE)⁹⁰				
• DG ENV – 20 02 01 (AC, END, INT van de “totale financiële middelen”)	1	1	1	1
• TOTAAL	4	4	4	4

De benodigde kredieten voor personeel en andere administratieve uitgaven zullen worden gefinancierd uit de kredieten van het DG die reeds voor het beheer van deze actie zijn toegewezen en/of binnen het DG zijn herverdeeld, eventueel aangevuld met middelen die in het kader van de jaarlijkse toewijzingsprocedure met inachtneming van de budgettaire beperkingen aan het beherende DG kunnen worden toegewezen.

3.2.4. Verenigbaarheid met het huidige meerjarig financieel kader

- Het voorstel/initiatief:
 - kan volledig worden gefinancierd door middel van herschikking binnen de relevante rubriek van het meerjarig financieel kader (MFK).

⁹⁰ AC = Agent Contractuel (arbeidscontractant); AL = Agent Local (plaatselijk functionaris); END = Expert National Détaché (gedetacheerd nationaal deskundige); INT = Intérimaire (uitzendkracht); JPD = Junior Professionals in Delegations (jonge deskundige in delegaties).

• De middelen van LIFE zullen worden gebruikt om de uitgaven van DG ENV te dekken en de verhoging van de subsidie van het ECHA te compenseren.

- hiervoor moet een beroep worden gedaan op de niet-toegewezen marge in de desbetreffende rubriek van het MFK en/of op de speciale instrumenten zoals gedefinieerd in de MFK-verordening.
- hiervoor is een herziening van het MFK nodig.

3.2.5. *Bijdragen van derden*

- Het voorstel/initiatief voorziet niet in medefinanciering door derden.

3.3. Geraamde gevolgen voor de ontvangsten

Het voorstel/initiatief heeft geen financiële gevolgen voor de ontvangsten